

Ellen G. White Estate

STEPS TO CHRIST

ELLEN G. WHITE

Kristoren Urratsak

1. kapitulua —Jainkoak gizakiarekiko duen maitasuna...	3
2. kapitulua— Bekatariak Kristoren beharra.....	26
3. kapitulua—Damua.....	43
4. kapitulua—Aitorpena.....	87
5. kapitulua—Konsagrazioa.....	102
6. kapitulua—Fedea eta onarpena.....	120
7. kapitulua—Dizipuluaren proba.....	140
8. kapitulua—Kristo bihurtuz hazi.....	167
9. kapitulua—Lana eta bizitza.....	195
10. kapitulua—Jainkoaren ezagutza.....	218
11. kapitulua—Otoitzaren pribilegioa.....	241
12. kapitulua—Zer egin zalantzarekin.....	279
13. kapitulua—Jaunaz pozten.....	305

<https://m.egwwritings.org/en>

1. kapitulua —Jainkoak gizakiarekiko duen maitasuna

Naturak eta errebelazioek Jainkoaren maitasunaren testigantza ematen dute. Zeruko gure Aita bizitzaren, jakinduriaren eta pozaren iturria da. Begira naturaren gauza zoragarri eta ederrei. Pentsa ezazu haien egokitzapen zoragarria beharretara eta zorionera, gizakiarena ez ezik, izaki bizidun guztiena ere.

Eguzkiak eta euriak, lurra alaitzen eta freskatzan duten, muinoak eta itsasoak eta ordokiak, denak mintzo zaizkigu Sortzailearen maitasunaz.

Jainkoa da bere izaki guztien
eguneroko beharrak hornitzen
dituena. Salmistaren hitz
ederretan—

«Guztion begiak zuregan zain
daude;
Eta eman diezu haragia bere
sasoian.

Zure eskua irekitzen duzu,
Eta bizidun ororen nahia asetzen
duena». 145. Salmoa: 15, 16.

Jainkoak egin zuen gizakia guztiz
santu eta zoriontsu; eta lur ederrak,
Sortzailearen eskutik etorri zen
bezala, ez zuen usteldurarik edo

madarikazioko itzalik eramán.
Jainkoaren legea —maitasunaren
legea— haustea da zorigaiztoko eta
heriotza ekarri duena. Hala ere,
bekatuaren ondoriozko
sufrimenduaren artean ere,
Jainkoaren maitasuna agerian
geratzen da. Idatzitakoa da
Jainkoak lurra madarikatu zuela
gizakiaren mesedetan. Hasiera 3:17.
Arantza eta kardoak —bere bizitza
neke eta zaintza bihurtzen duten
zailtasunak eta probak— bere
onerako izendatu ziren Jainkoaren
planean bekatuak eragindako
hondamenetik eta degradaziotik
altxatzeko beharrezkoa den

prestakuntzaren parte gisa.

Mundua, eroria bada ere, ez da dena tristura eta miseria. Naturan bertan itxaropen eta erosotasun mezuak daude. Kardoen gainean loreak daude, eta arantzak arrosez estalita daude.

"Jainkoa maitasuna da" idazten da irekitzen diren kimu guztietan, udaberritzen ari den belar erpin guztietan. Txori maitagarriek beren kantu alaiekin airea ahoskatzen dutenek, kolore finko loreek perfekzioan airea lurrintzen dutenek, basoko zuhaitz altuenek beren hosto berde bizidun

oparoekin, denak gure Jainkoaren zainketa samurra eta aitatsuaren lekuko dira. Bere seme-alabak zorientsu egiteko nahia.

Jainkoaren hitzak bere izaera erakusten du. Berak bere maitasun eta erruki infinitua adierazi du. Moisesek otoitz egin zuenean: «Erakutsi iezadazu zure aintza», Jaunak erantzun zion: «Nire ontasun guztia zure aurretik igaroko dut». Irteera 33:18, 19. Hau da bere aintza. Jaunak Moisesen aitzinetik igaro eta hots egin zuen: «Jauna, Jainko Jauna, errukitsua eta errukitsua, jasankorra, eta

ontasunean eta egian ugaria, milaka lagunen errukia gordez, gaiztakeria, transgresioa eta bekatua barkatuz». Irteera 34:6, 7. "Haserrerako motela eta ontasun handikoa" da, "errukian atsegin baitu". Jonas 4:2; Mikeas 7:18.

Jainkoak gure bihotzak hari lotu ditu zeruan eta lurrean zenbatu gabeko seinalez. Naturako gauzen bidez, eta giza bihotzek ezagutu ditzaketen lurreko loturarik sakon eta samurrenen bidez, bere burua agertu nahi izan digu. Hala ere, hauek baina inperfektuki adierazten dute Haren maitasuna. Ebidentzia

oek guziak emanak izan arren,
ongiaren etsaiak itsutu zituen
gizonen gogoak, Jainkoari
beldurrez begiratzen zioten; gogor
eta barkaezina zela uste zuten.
Satanasek gizonak Jainkoa
kontzeptera eraman zituen,
zeinaren ezaugarri nagusia justizia
zorrotza den izakitzat, epaile
zorrotza, hartzekodun zorrotza eta
zorrotza dena. Sortzailea irudikatu
zuen gizakien akatsak eta akatsak
hautemateko begi jeloskorrez
ikusten ari den izaki bat bezala,
haien gaineko epaiketak bisita
ditzan. Itzal ilun hori kentzeko izan
zen, munduari Jainkoaren maitasun

mugagabea agerian utziz, gizonen artean bizitzera etorri zen Jesus.

Jainkoaren Semea zerutik etorri zen Aita agertzera. «Inork ez du Jainkoa ikusi inoiz; Aitaren altzoan dagoen Seme bakarrak adierazi du». Joan 1:18. "Inork ere ez du ezagutzen Aita, Semea izan ezik, eta Semeak agertuko dionari". Mateo 11:27.

Ikasleetako batek eskatu zuenean: «Erakutsiguzu Aita», erantzun zion Jesusek: «Hainbeste denbora daramat zurekin, eta ez al nauzu ezagutzen, Felipe? Ni ikusi nauenak ikusi du Aita; eta nola diozu bada, Erakutsiguzu Aita?». Joan 14:8, 9.

Haren lurreko eginkizuna deskribatzean, Jesusek esan zuen: «Jaunak “gantzutu nau pobreei ebanjelioa iragartzeko; Bihotz hautsiak sendatzera bidali nau, gatibuei askapena eta itsuei ikusmena iragartzeko, ubelduta daudenak aske uzteko». Lukas 4:18. Hau izan zen Haren lana. Joan zen ongi egiten eta Satanasen zapaldutako guztiak sendatzen. Baziren herri osoak, non eritasun intziririk ez zegoen inongo etxetan, haietatik igaro eta eri guztiak sendatu baitzituen. Bere lanak bere jainkozko gantzuduraren froga

eman zuen. Maitasuna, errukia eta errukia agertu ziren bere bizitzako ekintza guztietan; Bere bihotza sinpatia samurrez atera zitzaion gizonen seme-alabei. Gizonaren izaera hartu zuen, gizakiaren nahietara iristeko. Pobreanak eta apalenak ez ziren harengana hurbiltzeko beldurrik. Haur txikiak ere beragana erakartzen ziren. Maite zuten haren belaunikoetara igo eta aurpegi pentsakorra begiratzea, maitasunez onbera.

Jesusek ez zuen egiazko hitz bat kendu, baina beti maitasunez esan zuen. Jendearekin zituen

harremanetan taktu eta arreta
gogoetatsu eta atsegin handiena
erabili zuen. Inoiz ez zen zakar
izan, ez zuen hitz larririk esan
beharrik gabe, ez zuen inoiz
alferrikako minik ematen arima
sentikor bati. Ez zuen giza
ahultasuna zentsuratu. Egia esan
zuen, baina beti maiteminduta.
Hipokresia, sinesgabetasuna eta
gaiztakeria salatu zituen; baina
malkoak zeuden bere ahotsean bere
errieta zorrotzak esan zituenean.
Negar egin zuen Jerusalem, maite
zuen hiria, hura errezibitu nahi izan
ez zuena, bidea, egia eta bizitza.
Bera, Salbatzailea, arbuiatu zuten,

baina hark samurtasun errukitsuz ikusi zituen. Bere bizitza bere buruari uko egitea eta besteekiko arreta gogoetatsua izan zen. Arima bakoitza preziatua zen Haren begietan. Jainkozko duintasunez jasaten zuen bitartean, Jainkoaren familiako kide guztiei begirunerik samurrenez makurtu zen. Gizon guztietan ikusi zituen arimak eroriak, zeinak bere eginkizuna zuen salbatzea.

Halakoa da Kristoren izaera bere bizitzan ageri den bezala. Hau da Jainkoaren izaera. Aitaren bihotzetik jainkozko errukiaren

jarioak, Kristorengan agerikoak,
isurtzen dira gizonen seme-alabei.
Jesus, Salbatzaile samurra eta
errukitsua, «haragiz agerikoa» zen
Jainkoa. 1 Timoteo 3:16.

Gu erredimitzeko izan zen Jesus
bizi, sufritu eta hil zela. "Tristeen
Gizona" bihurtu zen, betiereko
pozaren partaide izan gaitezen.
Jainkoak baimendu zuen bere Seme
maitea, graziaz eta egiaz betea,
aintza ezin den mundu batetik
etortzea, bekatuz zikindu eta
zikindutako mundu batera,
heriotzaren itzalaz eta
madarikazioz ilundua. Utzi zion

bere amodioaren bularra, aingeruen adorazioa, lotsa, iraina, umiliazioa, gorrotoa eta heriotza jasateko.

«Gure bakearen zigorra haren gainean zegoen; eta haren zauriekin sendatu gara». Isaias 53:5. Begira hura basamortuan, Getsemanen, gurutzean! Jainkoaren Seme orbangabeak bere gain hartu zuen bekatuaren zama. Jainkoarekin bat izan zenak, bere ariman sentitu zuen bekatuak Jainkoaren eta gizakiaren artean egiten duen bereizketa izugarria. Honek bere ezpainenetik oihu larritua atera zuen: "Ene Jainkoa, ene Jainkoa, zergatik utzi nauzu?" Mateo 27:46.

Bekatuaren zama zen, bere
izugarrikeria izugarriaren zentzua,
arima Jainkoarengandik
banantzearena, hau zen Jainkoaren
Semearen bihotza hautsi zuena.

Baina sakrifizio handi hau ez zen
egin Aitaren bihotzean
gizakiarenganako maitasuna
sortzeko, salbatzeko prest ez
egiteko. Ez, ez! "Hain maite zuen
Jainkoak mundua, non bere Seme
bakarra eman baitzuen". Joan 3:16.
Aitak maite gaitu, ez atsekabe
handiagatik, baina berak eman zuen
atsekabea, maite gaituelako. Kristo
bere maitasun mugagabea mundu

erori baten gainera isurtzeko bitartekoa zen. "Jainkoa Kristorengan zegoen, mundua bere buruarekin adiskidetzen". 2

Korintoarrei 5:19. Jainkoak bere Semearekin sufritu zuen.

Getsemaniko agonian, Kalbarioaren heriotzan, Maitasun Infinituaren bihotzak ordaindu zuen gure erredentzioaren prezioa.

Jesusek esan zuen: «Horregatik, nire Aitak maite nau, nire bizitza ematen dudalako berriro har dezadan».

Joan 10:17. Hau da, "Nire Aitak hainbeste maite zaitu, non are gehiago maite nauzu nire bizitza

emateagatik, zu erredimitzeko.
Zure Ordezko eta Ziur bilakatzean,
Nire bizitza errendituz, zure
erantzukizunak, zure transgresioak
hartuz, maitea naiz Nire Aitari; izan
ere, nire sakrifizioaren bidez,
Jainkoa zuzena izan daiteke, eta,
hala ere, Jesusengan sinesten
duenaren Justifikatzailea».

Jainkoaren Semeak baizik ezin izan
zuen gure erredentzioa bete; izan
ere, Aitaren altzoan zegoenak
bakarrik deklara zezakeen.

Jainkoaren maitasunaren altuera eta
sakontasuna ezagutu zuenak
bakarrik ager zezakeen. Kristok

eroritako gizakiaren alde egindako sakrifizio infinituak baino ez zuen Aitak gizadi galduarekiko duen maitasuna adierazi.

"Hain maite zuen Jainkoak mundua, non bere Seme bakarra eman baitzuen". Eman zion ez bakarrik gizonen artean bizitzeko, beren bekatuak jasateko eta beren sakrifizioa hiltzeko. Eman zion eroritako lasterketari. Kristok bere burua gizateriaren interes eta beharrekin identifikatu behar zuen. Jainkoarekin bat zenak gizonen seme-alabekin lotu du inoiz hautsiko ez diren loturen bidez.

Jesus «ez da lotsarik anai deitzeaz» (Hebreatarrei 2:11); Bera da gure Sakrifizioa, gure Abokatua, gure Anaia, gure giza itxura Aitaren tronuaren aurrean daramana, eta betiereko mendeetan zehar berak erredimitu duen arrazarekin bat —gizonaren Semea—. Eta hori guztia gizakia bekatuaren hondamenetik eta degradaziotik altxatu dadin, Jainkoaren maitasuna islatu eta santutasunaren poza parteka dezan.

Gure erredentzioarengatik ordaindutako prezioak, gure Aita zerukoaren sakrifizio infinituak

bere Semea guregatik hil dezan ematean, Kristoren bidez izan gaitezkeenaren ikuskera goratuak eman beharko liguke. Joanes apostolu inspiratuak ikusi zuenean Aitaren maitasunaren garaia, sakontasuna, zabalera galtzen zen arraza aldera, adorazioz eta begirunez bete zen; eta, maitasun honen handitasuna eta samurtasuna adierazteko hizkuntza egokirik aurkitu ezean, munduari dei egin zion hura ikusteko. «Hara, zer nolako maitasuna eman digun Aitak, Jainkoaren seme deituak izan gaitezen». 1 Joan 3:1. Zein balio ematen dion honek gizakiari!

Transgresioaren bidez gizakiaren
semeak Satanen menpe bihurtzen
dira. Kristoren
barkamen-sakrifizioan fedearen
bidez Adanen semeak Jainkoaren
seme bihur daitezke. Giza izaera
bere gain hartuz, Kristok gizatasuna
goratzen du. Eroriko gizonak,
Kristorekin loturaren bidez,
"Jainkoaren seme" izenaren duintasun
bihur daitezkeen lekuan kokatzen
dira.

Horrelako maitasuna paralelorik
gabekoa da. Zeruko Erregearen
seme-alabak! Promesa preziatua!
Meditazio sakonenerako gaia!

Jainkoaren maitasun paregabea
bera maite ez zuen mundu
baterako! Pentsamenduak arimaren
menpeko boterea du eta gogoa
Jainkoaren nahiaren gatibu jartzen
du. Zenbat eta gehiago aztertzen
dugun jainkozko izaera
gurutzearen argitan, orduan eta
gehiago ikusten dugu errukia,
samurtasuna eta barkamena
ekitatearekin eta justiziarekin
nahastuta, eta zenbat eta argiago
antzematen dugu infinitua den
maitasun baten eta erruki samurra
bat gainditzen duen maitasunaren
froga kontaezinak. amaren sinpatia
irrika bere haur gaiztoarekiko.

2. kapitulua— Bekatariak Kristoren beharra

Gizakia jatorriz botere nobleez eta adimen orekatuaz hornituta zegoen. Perfektua zen bere izatean, eta Jainkoarekin armonian. Bere pentsamenduak garbiak ziren, bere helburuak santuak. Baina desobedientziaren bidez, bere botereak okertu egin ziren, eta berekoikeriak maitasunaren lekua hartu zuen. Bere izaera hain ahuldu zen transgresioaren ondorioz, ezinezkoa zitzaion, bere indarrez, gaizkiaren botereari aurre egitea. Satanek gatibu egin zuen, eta

horrela geratuko zen betirako,
Jainkoak bereziki tartekatu ez balu.
Tentatzailearen xedea zen
gizakiaren sorkuntzan jainkozko
plana zapuztea, eta lurra
zorigaiztoz eta desolazioz betetzea.
Eta gaitz hori guztia Jainkoak
gizakia sortzeko lanaren emaitza
gisa adieraziko zuen.

Bekaturik gabeko egoeran, gizakiak
komunio pozgarria egin zuen
harekin, "noren baitan ezkutatuta
dauden jakinduriaren eta
ezagutzaren altxor guztiak".
Kolosarren 2:3. Baina bere
bekatuaren ondoren, ez zuen

gehiago poztasunik aurkitu
santutasunean, eta Jainkoaren
aurrean ezkutatu nahi izan zuen.
Halakoa da oraindik ere berritu
gabeko bihotzaren egoera. Ez dago
bat Jainkoarekin, eta ez du
poztasunik aurkitzen Harekin
komunikatzean. Bekataria ezin izan
zoriontsu Jainkoaren aurrean;
uzkurtuko zen izaki santuen
laguntasunetik. Zerura sartzen
utziko balu, ez luke poza izango
berarentzat. Bertan nagusitzen den
maitasun berekoiaren izpirituak
—bihotz bakoitzak Maitasun
Infinituaren bihotzari erantzuten
dio— ez luke erantzungo bere

ariman ukituko. Bere
pentsamenduak, bere interesak,
bere motiboak arrotzak izango
lirateke han bekaturik gabeko
bizilagunak eragiten dituztenentzat.
Nota discordante bat izango zen
zeruko doinuan. Zerua tortura-leku
izango zen berarentzat; bere argia
eta pozaren erdigunea den
harengandik ezkutatu nahi luke. Ez
da Jainkoaren dekretu arbitrarioa
gaiztoak zerutik baztertzen dituenak;
bere laguntasunerako beren
desegokitasunagatik itxi egiten dira.
Jainkoaren aintza su
kontsumitzailea izango zen
haintzat. Suntsipena ongi etorriko

zuten, haiek erredimitzeko hil
zenaren aurpegitik ezkutatu ahal
izateko.

Ezinezkoa zaigu, geure buruaz,
hondoratuta gauden bekatuaren
putzutik ihes egitea. Gure bihotzak
gaiztoak dira, eta ezin ditugu
aldatu. «Nork atera dezake gauza
garbi bat kutsatu batetik? bat ez».
"Haragizko gogoa Jainkoaren
aurkako etsaia da: ez baitago
Jainkoaren legearen menpe, eta ezin
baita egon". Job 14:4; Erromatarrei
8:7. Hezkuntzak, kulturak,
borondatearen ariketak, giza
esfortzuak, denek dute bere

esparrua, baina hemen indarrik gabe daude. Jokabidearen kanpoko zuzentasuna sor dezakete, baina ezin dute bihotza aldatu; ezin dituzte bizitzaren iturriak garbitu. Barrutik funtzionatzen duen botere bat egon behar da, goitik bizi berri bat, gizakiak bekatutik santutasunera aldatu baino lehen. Botere hori Kristo da. Haren graziak bakarrik bizkor ditzake arimaren ahalmen bizigabeak, eta erakarri Jainkoarengana, santutasunera.

Salbatzaileak esan zuen: «Gizon bat goitik jaio ez bada», bihotz berri bat, desio, helburu eta motibo

berriak jaso ezean, bizitza berri batera eramanez, «ezin du Jainkoaren erreinua ikusi». Joan 3:3, marjina. Gizakian naturaz dagoen ongia garatzea bakarrik beharrezkoa dela dioen ideia, engainu hilgarria da. "Gizaki naturalak ez ditu Jainkoaren Espirituaren gauzak jasotzen: ergelkeria dira harentzat, eta ezin ditu ezagutu, espiritualki hautematen direlako". "Ez harritu, berriro jaio behar zarete esan dizudalako". 1 Korintoarrei 2:14; Joan 3:7. Kristori buruz idatzita dago: «Harengan zegoen bizia; eta bizia gizakien argia zen” —gizonen

artean eman den zeru azpian
dagoen izen bakarra, zeinaren bidez
salbatu behar garen". Joan 1:4;
Eginak 4:12.

Ez da aski Jainkoaren
maitagarritasuna antzematea, bere
izaeraren onginahia,
aita-samurtasuna ikustea. Ez da
nahikoa bere legearen jakinduria eta
justizia antzematea, maitasunaren
betiko printzipioan oinarritzen dela
ikustea. Paulo apostoluak hori
guztia ikusi zuen oihukatu
zuenean: «Aitortzen dut legea ona
dela». «Legea santua da, eta
manamendua santua, eta zuzena

eta ona». Baina bere arimaren larritasunaren eta etsipenaren samintasunean gaineratu zuen: «Haragizkoa naiz, bekatupean salduta». Erromatarrei 7:16, 12, 14. Bere baitan erdiesteko ahalmenik ez zuen garbitasuna, zuzentasuna desiratzen zuen, eta oihu egin zuen: «Oi naizen dohakabea! nork libratuko nau heriotzaren gorputz honetatik?». Erromatarrek 7:24, marjina. Halakoa da lur guztietan eta garai guztietan bihotz kargatuetatik igo den oihua. Guztiei erantzun bakarra dago: «Hona hemen munduko bekatua kentzen

duen Jainkoaren Bildotsa». Joan
1:29.

Asko dira Jainkoaren Espirituak
egia hau ilustratu nahi izan dituen
irudiak, eta erruaren zamatik
libratu nahi duten arimek argi utzi.
Esauri engainatu zuen bekatuaren
ondoren, Jakobek bere aitaren
etxetik ihes egin zuenean,
erruduntasun batek jo zuen.
Bakarturik eta baztertuta zenez,
bizia maite zuen guzietarik
urrundurik, beste guzien gañean
bere arima gañean estutzen ziotela,
bere bekatuak Jainkoarengandik
moztu zuelako beldurra, Zerutik

utzia izan zela uste zuen. Tristuraz
etzan zen lur biluzian atsedean
hartzeko, bere inguruan muino
bakartiak bakarrik, eta goian,
zeruak izarrez distiratsuak. Lo
zegoela, argi arraro bat piztu
zitzaion ikusmenean; eta hara,
etzanda zegoen lautadatik, itzal
handiko eskailera zabalak zeruko
ateetaraino igotzen zirela zirudien,
eta haien gainean Jainkoaren
aingeruak gora eta behera pasatzen
ari ziren; aldiz, goiko aintzatic,
jainkozko ahotsa erosotasun eta
itxaropen mezu batean entzuten
zen. Horrela ezagutarazi zion
Jakobi bere arimaren beharra eta

irrika asetzen zuena: Salbatzailea.
Pozarekin eta esker onez, hura,
bekataria, Jainkoarekin
komunztadura itzultzeko modua
agerian utzi zuen. Bere ametsaren
eskailera mistikoak Jesus
irudikatzen zuen, Jainkoaren eta
gizakiaren arteko komunikazio-bide
bakarra.

Hau da Kristok Natanaelerekin
izandako elkarrizketan aipatu zuen
irudi bera, esan zuenean: «Ikusiko
duzue zerua irekita, eta Jainkoaren
aingeruak gizakiaren Semearen
gainera igo eta jaisten». Joan 1:51.
Apostasian, gizakia

Jainkoarengandik urrundu zen;
lurra zerutik moztu zen. Tartean
zegoen golkoan zehar, ezin zen
jaunartzerik egon. Baina Kristoren
bitartez, lurra berriro zeruarekin
lotuta dago. Bere merituekin,
Kristok zubi egin du bekatuak egin
zuen amildegia, aingeru
zerbitzariak gizakiarekin komunioa
izan dezaten. Kristok eroritako
gizakia bere ahuldadean eta
ezintasunean lotzen du botere
infinituaren Iturburuarekin.

Baina alferrik dira gizakien
aurrerapen ametsak, alferrik
gizateria goratzeko ahalegin

guztiak, eroritako arrazarako esperantza eta laguntza Iturri bakarra baztertzen badute. «Opari on oro eta opari perfektu oro» (Santiago 1:17) Jainkoarengandik dator. Ez dago benetako bikaintasunik Beratik kanpo. Eta Jainkorako bide bakarra Kristo da. Honela dio: «Ni naiz bidea, egia eta bizia: inor ez da Aitagana ethortzen, nigatik baizik». Joan 14:6.

Jainkoaren bihotzak irrikatzen ditu bere lurreko seme-alabak heriotza baino indartsuagoko maitasun batekin. Bere Semea uztean, opari bakarrean isuri digu zerua guztioi.

Salbatzailearen bizitza eta heriotza eta interzesioa, aingeruen ministerioa, Espirituaren erreguak, Aita guztien gaineratik eta guztien bidez lan egiten duena, zeruko izakien interes etengabea, denak dira gizakiaren erredentzioaren alde.

Oi, kontenpla dezagun guregatik egin den sakrifizio harrigarria! Saia gaitezen Zeruak galdutakoak berreskuratzeko gastatzen ari den lana eta indarra estimatzen, eta Aitaren etxera itzultzen. Motiboak indartsuagoak eta agentziak indartsuagoak ezin ziren inoiz

martxan jarri; zuzen egiteagatiko sariak izugarriak, zeruaz gozatzea, aingeruen gizartea, Jainkoaren eta Bere Semearen elkartasuna eta maitasuna, gure ahalmen guztien gorakada eta hedapena betiko aroetan zehar, ez al dira horiek bultzatzeko pizgarri eta bultzada indartsuak. gure Sortzaile eta Berrerosleari bihotzaren maitasun-zerbitzua emateko?

Eta, bestetik, Jainkoaren epaiak bekatuaren aurka, saihestezina den ordaina, gure izaeraren degradazioa eta azken suntsipena, Jainkoaren

hitzean aurkezten dira Satanen
zerbitzuaren aurka ohartarazteko.

Ez al dugu Jainkoaren errukia
aintzat hartuko? Zer gehiago egin
zezakeen? Jar gaitezen harreman
zuzenean maitasun harrigarritz
maitatu gaituenarekin. Aprobetxa
gaitezen eman dizkiguten
bitartekoez, haren antzera eraldatu
gaitezen, eta aingeru zerbitzariekin
elkartasunera, Aita eta Semearekin
harmonia eta elkartasunera itzuli
gaitezen.

3. kapitulua—Damua

Nola izango da gizona Jainkoarekin zuzena? Nola egingo da bekataria zuzen? Bakarrik Kristoren bitartez eraman gaitezke Jainkoarekin, santutasunarekin; baña nola etorriko gara Kristogana? Askok Pentekoste egunean jendetzak egin zuen galdera bera egiten ari dira, bekatuagatik kondenatuta, oihukatu zutenean: "Zer egingo dugu?" Pedroren erantzunaren lehen hitza: "Damu zaitez". Eg Eginak 3:19.

Damutasunak bekatuagatiko atsekabea eta bertatik urruntzea dakar. Ez dugu bekatuari uko egingo haren bekatutasuna ikusten ez badugu; bihotzetik aldendu arte, ez da benetako aldaketarik izango bizitzan.

Asko dira damuaren benetako izaera ulertzen ez dutenak. Askotaz atsekabetuta dago bekatu egin izanagatik, eta baita kanpo-erreforma bat ere egiten dutelako beren okerrak sufrimendua ekarriko ote duten beldur direlako. Baina hau ez da damutzea Bibliaren zentzuan.

Bekatua baino sufrimendua deitoratzen dute. Halakoa izan zen Esauren atsekabea, jaiotza-eskubidea betiko galdu zela ikusi zuenean. Balaam, bere bidean zutik zegoen aingeruak izututa, ezpata aterata, bere errua aitortu zuen bizia galdu ez zedin; baña ez zan bekatuaren benetako damurik, ez asmo-konbertsiorik, ez gaiztakeriaren gaitzespenik. Judas Iskariotek, bere Jauna saldu ondoren, esan zuen: «Bekatu egin dut, odol errugabea saldu baitut». Mateo 27:4.

Aitorpena bere arima errudunetik behartu zuen gaitzespen-sentsazio izugarri batek eta epaiketaren bila beldurgarri batek. Berarentzat izango ziren ondorioek beldurrez bete zuten, baina ez zegoen bere ariman atsekabe sakon eta mingarririk, Jainkoaren Seme orbangabea saldu zuelako eta Israelgo Santua ukatu zuelako. Faraoiak, Jainkoaren epaietan jasaten zuenean, bere bekatua aitortu zuen zigor gehiagori ihes egiteko, baina izurriteek gelditu bezain pronto itzuli zen Zeruari kiko desafiora. Hauek guztiek bekatuaren ondorioak

deitoratzen zituzten, baina ez zuten
bekatua beragatik penatzen.

Baina bihotza Jainkoaren
Espirituaren eraginari amore
ematen dionean, kontzientzia
bizkortuko da, eta bekatariak
antzemango du Jainkoaren lege
santuaren sakontasuna eta
sokratutasuna, zeruan eta lurrian
bere gobernuaren oinarria. “Argiak,
mundura datorren gizaki oro
argitzen duena,” arimaren gela
sekretuak argitzen ditu, eta
ilunpeko gauza ezkutuetan ageri dira.
Joan 1:9. Konbentzimenduak
gogoan eta bihotzean hartzen ditu.

Bekatariak badauka Jehobaren zuzentasunaren zentzua eta bere erru eta kutsaduran bihotzen bilatzailearen aurrean agertzearen beldurra sentitzen du. Ikusten du Jainkoaren maitasuna, saindutasunaren edertasuna, garbitasunaren poza; desiratzen du garbitu eta Zeruariekin komunioan itzultzeko.

Daviden otoitzak bere erorketaren ondoren, bekatuaren benetako atsekabearen izaera erakusten du. Bere damua zintzoa eta sakona izan zen. Ez zegoen bere errua arintzeko ahaleginik; epaiketatik ihes egiteko

gogorik ez zuen mehatxatu, bere
otoitza bultzatu zuen. Davidek
ikusi zuen bere transgresioaren
izugarria; bere arimaren
zikintasuna ikusi zuen; gaitzetsi
zuen bere bekatua. Ez zen
barkamenagatik bakarrik otoitz
egiten zuena,
bihotz-garbitasunagatik baizik.
Santutasunaren poza desiratzen
zuen, Jainkoarekin harmonia eta
elkartasuna berreskuratzeko. Hau
zen bere arimaren hizkuntza:

«Zorionekoa bere transgresioa
barkatu zaiona,
zeinen bekatua estaltzen duen.

Dohatsua da Jaunari nori gizona
ez du gaiztakeria egozten,
Eta noren izpirituan ez dago
iruzurrik». Salmoa 32:1, 2.

«Erruki zaite, Jainkoa,
esandakoaren arabera
Zure adeitasuna:
Zure samurren ugaritasunaren
arabera
errukiek ezabatu egiten dituzte nire
erruak....
Zeren aitortzen ditut nere
transgresioak: eta ene
bekatua beti dago nire aurrean....
Garbitu nazazu hisopoz, eta garbi
geratuko naiz:

garbi nazazu, eta elurra baino
zuriagoa izango naiz...

Sortu nigan bihotz garbia, Jainkoa;
Eta espiritu zuzena berritu nire
baitan.

Ez nazazu urrun zure aurrean;
Eta ez kendu zure Espiritu Santua
nigandik.

Berreskuratu iezadazu zure
salbamenaren poza;
Eta eutsi nazazu zure izpiritu
askez....

Libra nazazu, Jainko,
odol-erruduntasunetik
Nire salbamenaren Jainkoa:
Eta nire mihiak ozen kantatuko du
zurea

zuzentasuna». Salmoa 51:1-14.

Honelako damu bat, gure ahalmen
propioaren irismenetik kanpo dago;
Kristorengandik bakarrik lortzen
da, zeinak gora igo eta gizonei
dohainak eman dizkienak.

Hona hemen askok oker egin
dezaketen puntu bat, eta horregatik
ez dute lortzen Kristok eman nahi
dien laguntzarik. Uste dute ezin
direla Kristogana etorri lehen
damutzen ez badira, eta damutzeak
beren bekatuen barkamena
prestatzen duela. Egia da damuak
bekatuen barkamenaren aurretik

egiten duela; izan ere, bihotz hautsi eta kontsumitua besterik ez da Salbatzaile baten beharra sentituko duena. Baina bekatariak itxaron behar al du damutu arte Jesusengana etorri baino lehen? Damua oztopo egin behar al da bekatariaren eta Salbatzailearen artean?

Bibliak ez du irakasten bekatariak damutu behar duenik Kristoren gonbidapenari kasu egin baino lehen: "Zatozte niregana, neketsu eta zamaturik zaudeten guztiok, eta atsedeen emango dizuet". Mateo 11:28. Kristogandik irteten den

bertutea da, benetako damuera eramaten duena. Pedrok argi utzi zuen gaia israeldarrei egindako adierazpenean: "Jainkoak bere eskuineko eskuarekin goratu du printze eta salbatzaile izateko, Israeli damutu eta bekatuen barkamena emateko". Eginak 5:31. Ezin gara damutu Kristoren Espiriturik gabe kontzientzia esnatzeko, Kristo gabe barkatu gaitezkeen baino.

Kristo bulkada zuzen guztien iturria da. Bera da bekatuaren kontrako etsaitasuna bihotzean ezarri dezakeen bakarra. Egiaren

eta garbitasunaren nahi oro, gure bekataritasunaren konbentzimendu bakoitza, bere Espiritua gure bihotzetan mugitzen ari den frogada.

Jesusek esan du: "Ni, lurretik altxatzen banaiz, gizon guztiak erakarriko ditut niregana". Joan 12:32. Kristo bekataritari agertu behar zaio munduko bekatuengatik hiltzen den Salbatzailea bezala; eta Kalbarioko gurutzean Jainkoaren Bildotsa ikusten dugunean, erredentzioaren misterioa gure buruetara zabaltzen hasten da eta Jainkoaren ontasunak damutzera

garamatza. Bekatariengatik hiltzean, ulertezina den maitasuna agertu zuen Kristok; eta bekatariak amodio au ikusirik, biotza biguntzen du, gogoa inprimatzen du, eta animan kontrizioa.

Egia da gizonak batzuetan lotsatzen direla beren bide bekatuaz, eta beren ohitura gaizto batzuei uzten dietela, Kristogana erakartzen ari direla jabetu baino lehen. Baina erreformatzeko ahalegina egiten duten bakoitzean, zuzena egiteko gogo zintzo batetik, Kristoren boterea da erakartzen dituenena. Inkontzienteak diren eragin batek

arimari eragiten dio, eta kontzientzia bizkortu egiten da, eta kanpoko bizitza aldatzen da. Eta Kristok bere gurutzeari begiratzera erakartzen dituen heinean, beren bekatuak zulatu duten hura ikustera, kontzientziara dator manamendua. Haien bizitzaren gaiztakeria, arimaren bekatu sakona, agerian jartzen zaie. Kristoren zuzentasunaz zerbait ulertzen hasten dira, eta oihukatzen dute: «Zer da bekatua, halako sakrifizio bat eskatu behar duela bere biktimaren erredentziorako? Maitasun hori guztia, sufrimendu hau guztia, umiliazio hori guztia

eskatzen zen, ez gintuzten hil, baina betiko bizia izan dezagun?

Bekatariak maitasun horri aurre egin diezaioke, uko egin diezaioke Kristogana erakarri; baña erresistitzen ez badu Jesusengana erakarriko da; salbamen-planaren ezagutzak gurutzearen oinetara eramango du bere bekatuengatik damaturik, Jainkoaren Seme maitearen sufrimenduak eragin dituztenak.

Naturako gauzetan lanean ari den adimen jainkotiar bera gizakien bihotzei hitz egiten die eta ez duten

zerbaitetarako irrika adierazezina
sortzen ari da. Munduko gauzek
ezin dute beren irrika ase.

Jainkoaren Espiritua erregutzen die
bakea eta atsedeen eman dezaketen
gauza horien bila bakarrik:

Kristoren grazia, santutasunaren
poza. Ikusten diren eta ikusten ez
diren eraginen bidez, gure

Salbatzailea etengabe lanean ari da
gizonen gogoak bekatuaren plazer
asegabeetatik Beragan izan
daitezkeen bedeinkazio

infinitueta erakartzeko. Mundu
honetako zisterna hautsietatik
alferrik edan nahi duten arima
horiei guztiei, jainkozko mezua

zuzentzen zaie: «Etor dadila egarri duena. Eta nahi duenak, har dezala dohainik bizitzako ura».

Apokalipsia 22:17.

Bihotzean mundu honek eman dezakeena baino zerbait hobea desio duzuna, aitortu irrika hau zure arimari Jainkoaren ahotsa dela. Eska iezaiozu damutzea, Kristo ager dezala bere maitasun mugagabea, bere garbitasun perfektuan. Salbatzailearen bizitzan Jainkoaren legearen printzipioak —Jainkoarekiko eta gizakiarekiko maitasuna— ezin hobeto adierazten ziren. Ongietorria, berekoitasunik

gabeko maitasuna zen Haren arimaren bizitza. Hura ikusten dugun bezala, gure Salbatzailearen argia gure gainera erortzen den bezala, ikusten dugu gure bihotzen bekataritasuna.

Baliteke gure buruari lausengu egitea, Nikodemok egin zuen bezala, gure bizitza zuzena izan dela, gure izaera morala zuzena dela, eta uste dugu ez dugula bihotza apaldu behar Jainkoaren aurrean, bekatari arruntak bezala: baina Kristoren argia gure barnean distiratzen duenean. arimak, ikusiko degu zein kutsatuak garen;

Motibo berekoikeria, Jainkoaren aurkako etsaitasuna, bizitzako ekintza guztiak kutsatu dituen antzemango dugu. Orduan jakingo dugu geure zuzentasuna, egiazki, trapu zikinak bezala direla, eta Kristoren odolak bakarrik garbi gaitzakeela bekatuaren zikinkeriatik, eta gure bihotzak berritu ditzakeela bere antzera.

Jainkoaren aintzaren izpi batek, Kristoren garbitasunaren distira batek ariman barneratzen dituenak, zikinkeria-puntu bakoitza minez bereizten du, eta agerian uzten ditu giza izaeraren deformazio eta

akatsak. Agerian uzten ditu
errugabeko desioak, bihotzaren
desleialtasuna, ezpainen
ezpurutasuna. Bekatariak
Jainkoaren legea deuseztatzeko
egiten dituen
desleialtasun-ekintzak, haren
ikusmenaren aurrean jartzen dira,
eta haren izpiritua larritu eta
minduta dago Jainkoaren
Espirituaren eragin bilatzailean.
Bere burua gorrotatzen du
Kristoren izaera garbi eta
orbangabea ikusten duen bitartean.

Daniel profetak hari bidalitako
zeruko mezulariaren inguruko

aintza ikusi zuenean, bere ahuleziaren eta inperfekzioaren sentsazioaz gainezka zegoen. Eszena zoragarriaren eragina deskribatuz, honela dio: "Ez zen indarririk geratzen nigan: nire edertasuna ustelkeria bihurtu baitzen nire baitan, eta ez nuen indarririk mantendu". Daniel 10:8. Horrela ukitutako arimak gorroto izango du berekoikeria, bere buruaren maitasuna gaitzetsi eta Kristoren zuzentasunaren bidez bilatuko du Jainkoaren legearekin eta Kristoren izaerarekin bat datorren bihotz-garbitasuna.

Paulok dio «legean dagoen zuzentasuna ukituz» —kanpoko ekintzei dagokienez— «errugabea» zela (Filipenses 3:6); baina legearen izaera espirituala antzeman zenean, bere burua bekataria ikusi zuen. Legearen letraz epaitua gizonek kanpoko bizitzari aplikatzen dioten bezala, bekatutik abstenitu zen; baña bere agindu sailduen sakonera begiratu zuenean, Jainkoak ikusi zuen bezala bere burua ikusi zuenean, makurtu egin zen, eta aitortu zuen bere errua. Berak dio: «Legerik gabe bizi nintzen behin; baina agindua iritsi zenean, bekatua bizitu egin zen, eta

hil egin nintzen». Erromatarrei 7:9.
Legearen izaera espiritualala ikusi
zuenean, bekatua agertu zen bere
egiazko itsukerian, eta bere
buruaren estimua desagertu zen.

Jainkoak ez ditu bekatu guztiak
neurri berdinekotzat hartzen;
erruduntasun mailak daude Haren
estimazioan, baita gizakiarenean
ere; baña gizonen begietan au edo
beste egintza oker hutsala badirudi
ere, bekaturik ez da txikia
Jainkoaren aitzinean. Gizakiaren
epaia partziala da, inperfektua;
baina Jainkoak gauza guztiak
benetan diren bezala estimatzen

ditu. Mozkorria mespretxatua da
eta bere bekatuak zerutik
baztertuko duela esaten zaio;
harrotasuna, berekoikeria eta
gutizia sarritan errietarik gabe
doaz. Baña auek dira Jainkoarentzat
bereziki iraingarriak diran
bekatuak; izan ere, haren izaeraren
onginaharen kontrakoak dira, erori
gabeko unibertsoaren giro bera den
maitasun berekoigabe horren aurka.
Bekatu gordinetan erortzen denak
bere lotsa eta pobrezia eta Kristoren
graziaren beharra senti dezake;
baina harrotasunak ez du beharrik
sentitzen, eta beraz, bihotza ixten
du Kristoren eta hark ematera etorri

zen bedeinkazio mugagabeen aurka.

«Jainkoak erruki bedi ni bekataria naizenarekin» otoitz egiten zuen publikano gizajoak (Lk 18,13), oso gizon gaiztotzat hartzen zuen bere burua, eta besteek argi berean begiratzen zioten; baña sentitu zuen bere premia, eta bere erru eta lotsaren zamarekin etorri zen Jainkoaren aitzinean, haren erruki eskatuz. Bere bihotza zabalik zegoen Jainkoaren Espirituak bere graziazko lana egiteko eta bekatuaren boteretik askatzeko. Fariseoaren otoitz harrotsuak, bere

burua justu, bere bihotza Espiritu Santuaren eraginaren aurka itxita zegoela erakutsi zuen.

Jainkoarekiko urruntasunagatik, ez zuen bere zikinkeriaren zentzurik, jainkozko santutasunaren perfekzioaren aldean. Ez zuen beharrik sentitu, eta ez zuen ezer jaso.

Zure bekataritasuna ikusten baduzu, ez itxaron zeure burua hobetzeko. Zenbat dira Kristogana etortzeko aski onak ez direla uste dutenak. Zure ahaleginaren bidez hobetzea espero al duzu?

«Etiopiarrek bere azala alda dezake,

edo lehoinabarrak orbanak? orduan zuek ere egin dezazuen ongia, gaizkia egitera ohituta zaudetenok». Jeremias 13:23.

Jainkoarengan bakarrik dago guretzat laguntza. Ez dugu itxaron behar konbentzimendu sendoagoen, aukera hobeen edo espiritu santuenen zain. Guk ezin dugu ezer egin. Kristorengana garen bezala etorri behar dugu.

Baina inork ez dezala bere burua engainatu Jainkoak, bere maitasun eta erruki handian, bere graziaren baztertzaileak ere salbatuko dituelakoan. Bekatuaren

bekatutasun handiegia gurutzearen argitan bakarrik estima daiteke.

Gizonek eskatzen dutenean Jainkoa oso ona dela bekataria baztertzeke, begiratu dezatela Kalbariora.

Gizona salbatzeko beste modurik ez zegoelako izan zen, sakrifizio hori gabe ezinezkoa baitzen giza arraza bekatuaren ahalmen zikintzailetik ihes egitea eta izaki santuekin komunztadura berreskuratzea; bihurtu zaitezte bizitza espiritualaren partaide,—horregatik izan zen Kristok bere gain hartu zuela desobedientearen errua eta jasan zuen bekatariaren orde. Jainkoaren Semearen maitasunak

eta sufrimenduak eta heriotzak denek erakusten dute bekatuaren izugarrizko izugarria eta adierazten dute ez dagoela bere boteretik ihesbiderik, ez goi-bizitzaren itxaropenik, arimak Kristori men egitearen bidez baizik.

Batzuetan aitzakia egiten dute kristau ohiei buruz esanez: «Ni haiek bezain ona naiz. Ez dira ni baino bere buruari uko egiten, soil edo zuhurragoak. Ni bezain ondo maite dute plazerra eta norbere buruarekiko gozamena». Horrela, besteen akatsak aitzakiatzat hartzen dituzte beren betebeharraren

utzikeriarako. Baina besteen bekatu eta akatsek ez dute inor barkatzen, Jaunak ez digu giza eredu okerrik eman. Jainkoaren Seme orbangabea eman da gure adibidetzat, eta kristau aitortzen duten bide okerraz kexatzen direnak dira bizitza hobeak eta adibide nobleagoak erakutsi behar dituztenak.

Badaukate kristaua izan behar denaren adigai hain altua, ez al da beren bekatua ain handiagoa?

Badakite zer den zuzena, eta hala ere uko egiten diote.

Kontuz atzerapenarekin. Ez utzi zure bekatuak utzi eta Jesusen

bidez bihotz garbitasuna bilatzeko
lana. Hona hemen non milaka eta
milaka euren betiko galera okertu
diren. Ez naiz hemen biziaren
laburtasunaz eta ziurgabetasunaz
luzatuko; baina bada arrisku
ikaragarria —aski ulertzen ez den
arriskua— Jainkoaren Espiritu
Santuaren ahots erregulariari amore
emateko atzeratzea, bekatuan
bizitzea aukeratzean; izan ere,
atzerapen hori benetan da. Bekatua,
nahiz eta txikia den estimua izan,
galera mugagabearen arriskuan
bakarrik egin daiteke. Gainditzen ez
dugunak gaindituko gaitu eta gure
suntsipena gauzatuko du.

Adam eta Eba sinetsi zuten beren buruari, debekatutako fruitua jateak bezain kontu txiki batean ezin zela Jainkoak adierazitako ondorio izugarririk eragin. Baina gai txiki hau Jainkoaren lege aldaezin eta santuaren transgresioa zen, eta gizakia Jainkoarengandik bereizi zuen eta heriotzaren eta kontatu gabeko zorigaiztoko ateak ireki zituen gure munduan. Aroz mende, gure lurretik etengabeko dolu-oihu bat igo da, eta sorkuntza osoa intziri eta erditzen da elkarrekin minez, gizakiaren desobedientziaren ondorioz. Zeruak berak sentitu ditu

Jainkoaren aurkako matxinadaren
ondorioak. Kalbarioa jainkozko
legearen transgresioa barkatzeko
eskatzen den sakrifizio
harrigarriaren oroigarri gisa dago.
Ez dezagun bekatua gauza
hutsaltzat hartu.

Transgresio-ekintza oro, Kristoren
graziaren utzikeria edo arbuio
bakoitza, zure gainean
erreakzionatzen ari da; bihotza
gogortzen ari da, nahia hondatzen,
adimena hondatzen, eta ez bakarrik
amore emateko gogo gutxiago
egiten zaitu, baizik eta errenditzeko

gai gutxiago, Jainkoaren Espiritu Santuaren erregu samurra.

Askok kontzientzia nahasi bat lasaitzen ari dira, aukeratzen dutenean gaizkiaren bide bat alda dezaketela pentsatuz; errukiaren gonbidapenekin trufa egin dezaketela, eta, hala ere, behin eta berriro harrituta geratu. Uste dute graziaren Espirituari gorabehera egin ondoren, beren eragina Satanen alde bota ostean, muturreko une lazgarri batean beren bidea alda dezaketela. Baina hau ez da hain erraz egiten. Bizitza osoko esperientziak, heziketak hain

ondo moldatu du izaera, non orduan gutxik nahi baitute Jesusen irudia jaso.

Izaera-ezaugarri oker batek ere, desira bekatari batek, etengabe zaindutakoak, azkenean ebanjelioaren botere guztia neutralizatuko du. Bekatuzko induljentzia orok indartzen du arimak Jainkoarekiko duen aversiona. Gogortasun infidel bat, edo egia jainkotiarrarekiko axolagabekeria irmoa erakusten duen gizona, berak erein duenaren uzta biltzen ari da. Biblia osoan ez dago gaizkia jokatzeko abisu

beldurgarririk bekataria "bere bekatuen lokarrietatik helduko dela" jakintsuaren hitzak baino. Esaera 5:22.

Kristo prest dago bekatutik libratzeko, baina ez du nahia behartzen; eta gaiztakeriari eutsiz borondatea bera guztiz makurtzen bada, eta ez badugu libratu nahi, bere grazia onartzen ez badugu, zer gehiago egin dezake? Geure burua suntsitu dugu bere maitasunari uko egiteagatik. «Hara, orain da garaia onartua; horra, orain da salbamenaren eguna». "Gaur Haren ahotsa entzungo baduzue, ez

gogortu bihotza". 2 Korintoarrei 6:2; Hebrearrei 3:7, 8.

«Gizakiak kanpoko itxurari begiratzen dio, baina Jaunak bihotzari begiratzen dio» —giza bihotza, bere poz- eta tristura-emozio gatazkatsuekin; ainbeste zikinkeria eta iruzurren bizilekua den bihotz ibiltaria, bidegabea. 1 Samuel 16:7. Bere arrazoiak, bere asmo eta helburuak ezagutzen ditu. Zoaz harengana zure arima dena zikinduta dagoen bezala. Salmistak bezala, ireki bere ganbarak begi guziz ikusten duenari, oihukatuz: «Bilha nazazu,

Jainkoa, eta ezagutu nire bihotza:
proba nazazu eta ezagutu nire
pentsamenduak, eta ikusi ea bide
gaiztorik dagoen nire baitan, eta
eraman. ni betiko bidean». 139.
Salmoa: 23, 24.

Askok onartzen dute erlijio
intelektual bat, jainkotasunaren
forma bat, bihotza garbitzen ez
denean. Izan bedi zure otoitza:
«Sortu nigan bihotz garbia, Jainkoa;
eta berritu espiritu zuzena nire
baitan». Salmoa 51:10. Benetan
aurre egin zure arimari. Izan zaitez
zure bizitza hilkorra jokoan balego
bezain serio, iraunkorra. Hau

Jainkoaren eta zure arimaren artean finkatu beharreko kontua da, betikotasunerako finkatua. Ustezko itxaropen batek, eta ezer gehiago, zure hondamena frogatuko du.

Aztertu Jainkoaren hitza otoitz eginez. Hitz horrek zure aurrean, Jainkoaren legean eta Kristoren bizitzan, santutasunaren printzipio handiak aurkezten ditu, hauek gabe "inork ez du Jauna ikusiko".

Hebrearrei 12:14. Konbentzitzen du bekatuaz; argi eta garbi erakusten du salbamenerako bidea. Kontuz ezazu zure arimari hitz egiten dion Jainkoaren ahotsa bezala.

Bekatuaren izugarria ikusten duzun bezala, zeure burua benetan zaren bezala ikusten duzun bezala, ez etsi etsipenari. Kristo salbatzera etorri zen bekataria. Ez dugu Jainkoa gurekin adiskidetu behar, baina—O maitasun zoragarria!—Jainkoa Kristoren baitan “mundua bere buruarekin adiskidetzen ari da”. 2 Korintoarrei 5:19. Bere maitasun samurragatik bere seme okerren bihotzak agurtzen ditu. Guraso lurreko ezein izan liteke bere seme-alaben akats eta akatsekin bezain pazientzia izan, Jainkoak salbatu nahi dituenekin bezain

pazientzia. Inork ezin samurtasun handiagoz erregukatu transgresoreari. Inoiz ez zion giza ezpaineak isuri ibiltariari hark baino erregu samurragorik. Haren promesa guztiak, bere abisuak, esan ezinezko maitasunaren arnasketa besterik ez dira.

Satanas bekatari handia zarela esatera datorrenean, begiratu zure Erredentoreari eta hitz egin Haren merituez. Lagunduko dizuna Haren argira begiratzea da. Aitortu zure bekatua, baina esan etsaiari "Kristo Jesus mundura etorri zela bekatariak salbatzera" eta bere

maitasun paregabeaz salba
zaitezela. 1 Timoteo 1:15. Jesusek
galdera bat egin zion Simoni bi
zordunei buruz. Batek bere Jaunari
zor ziozkan diru txiki bat, eta
besteak oso andi bat; baña biei
barkatu zien, eta Kristok galdetu
zion Simoni zein zordun zuen bere
Jauna gehien maite. Simonek
erantzun zion: «Gehien barkatu
ziona». Lukas 7:43. Bekatari
handiak izan gara, baina Kristo hil
zen barka gaitzen. Haren
sakrifizioaren meritua nahikoak
dira Aitari gure alde aurkezteko.
Gehien barkatu dienek maitatuko
dute gehien, eta bere tronutik

hurbilen egongo dira haren
maitasun handiagatik eta sakrifizio
infinituagatik goraiatzeko.

Jainkoaren maitasuna ondoen
ulertzen dugunean bekatuaren
bekataritasunaz jabetzen gara.

Jautsi zaigun katearen luzera
ikusten dugunean, Kristok gure
alde egin duen sakrifizio infinituaz
zerbait ulertzen dugunean, bihotza
samurtasunez eta kontrizioz urtzen
da.

4. kapitulua—Aitorpena

"Bere bekatuak estaltzen dituenak ez du aurrera egingo; baina horiek aitortu eta uzten dituenak erruki izango du". Esaera 28:13.

Jainkoaren errukia lortzeko baldintzak sinpleak eta zuzenak eta arrazoizkoak dira. Jaunak ez digu eskatzen gauza larririk egin dezagun, bekatuaren barkamena izan dezagun. Ez dugu behar erromeria luze eta neketsuak egin, edo penitenzia mingarriak egin, gure arima zeruko Jainkoari gomendatzeko edo gure

transgresioa barkatzeko; baña bere bekatua aitortzen eta uzten duenak erruki izango du.

Apostoluak dio: «Aitor itzazue elkarri zuen akatsak, eta otoitz egin elkarren alde, senda zaitezten».

Santiago 5:16. Konfesatu itzazu zure bekatuak Jainkoari, berak bakarrik barkatu diezazkiokeenak, eta zure hutsak elkarri. Zure lagunari edo hurkoari ofensa eman badiozu, zure gaizkia aitortu behar duzu, eta bere betebeharra da zuri barkatzea.

Orduan, Jainkoaren barkamena bilatu behar duzu, zeren zauritu duzun anaia Jainkoaren ondasuna

baita, eta hura kaltetuz bere Egile eta Redentorearen aurka bekatu egin duzu. Kasua benetako Bitartekari bakarraren aurrean jartzen da, gure Apaiz Nagusi handiaren aurrean, zeina "gure bezala tentatu zuten puntu guztietan, baina bekaturik gabe", eta "gure gaixotasunen sentimenduarekin ukituta" dagoena eta garbitzeko gai dena. gaiztakeria orban guztietatik. Hebrearrei 4:15.

Jainkoaren aurrean beren arimak bere errua aitortzean apaldu ez dituztenek ez dute oraindik onarpenaren lehen baldintza bete.

Damutu behar ez den damu hori bizi izan ez badugu, eta arimaren umiliazio egiazkoarekin eta espiritu hautsiarekin gure bekatuak aitortu, gure gaiztakeria gaitzetsiz, ez dugu inoiz egiaz bilatu bekatuaren barkamena; eta sekula bilatu ez badugu, ez dugu inoiz aurkitu Jainkoaren bakea. Iraganeko bekatuen barkaziorik ez izateko arrazoi bakarra da ez gaudela prest gure bihotza apaltzeko eta egiaren hitzaren baldintzak betetzeko. Gai honi buruzko argibide esplizituak ematen dira. Bekatuaren aitorpena, publikoa edo pribatua izan, bihotzez eta askatasunez adierazi

behar da. Ez da bekataritik eskatuko. Ez da era makur eta arduragabea egin behar, edo bekatuaren izaera higuingarriaren zentzurik ez dutenengandik behartu. Arima barnekoaren isurketa den aitortzak bere bidea aurkitzen du erruki infinituaren Jainkoarengana. Salmistak dio: «Hurbil dago Jauna bihotz hautsi dutenentzat; eta izpiritu atsekabekoak salbatzen ditu». Salmoa 34:18.

Egiazko konfesioa beti da izaera zehatzekoa, eta pekatu partikularrak aitortzen ditu.

Jainkoaren aurrean bakarrik ekartzeko modukoak izan daitezke; horien bidez lesioak jasan dituzten pertsonen aitortu beharreko okerrak izan daitezke; edo izaera publikokoak izan daitezke, eta orduan publikoki aitortutakoak izan beharko lirateke. Baina konfesio guztiak zehatza eta puntua izan behar du, errudun zaren bekatuak berak aitortuz.

Samuelen egunetan israeldarrak Jainkoarengandik aldendu ziren. Bekatuaren ondorioak jasaten ari ziren; izan ere, Jainkoarengan zuten fedea galdu zuten, nazioa

governatzeko Haren boterearen eta jakinduriaren zehaztapena galdu zuten, bere kausa defendatzeko eta defendatzeko zuen gaitasunean konfiantza galdu zuten.

Unibertsoko Agintari handitik aldendu eta haien inguruko nazioek bezala gobernatu nahi izan zuten.

Bakea aurkitu baino lehen aitorpen zehatz hau egin zuten: "Gure bekatu guztiei gaitz hau gehitu diegu, guri errege bat eskatzeko". 1 Samuel 12:19. Kondenatu zituzten bekatua bera aitortu behar zen.

Beren eskergabekeriak beren arima zapaldu eta Jainkoarengandik urrundu zituen.

Aitorpena ez da Jainkoarentzat onargarria izango damu eta erreforma zintzorik gabe. Bizitzan erabakitako aldaketak egon behar dira; Jainkoarentzat iraingarria dena kendu behar da. Hau izango da bekatuaren benetako atsekabearen ondorioa. Gure aldetik egin behar dugun lana argi eta garbi jartzen zaigu aurrean: «Garbitu, garbitu; kendu zure egiteen gaiztakeria ene begietatik; utzi gaizkia egiteari; ondo egiten ikasi; epaia bilatu, zapaldua askatu, aita-orba epaitu, alargunaren alde egin». Isaias 1:16, 17. «Gaiztoak bahia berreskuratzen

badu, eman berriro lapurtu zuena,
ibili bizitzako legeetan,
gaiztakeriarik egin gabe; biziko da,
ez da hilko». Ezekiel 33:15. Paulok
dio, damuaren lanari buruz
mintzatuz: “Tristetuak zarete
Jainkoaren arabera, nolako ardura
izan zuen zuengan, bai, zer
garbitasuna zuen buruak, bai, zer
haserre, bai, zer beldurra, bai, zer
gogo bizia, bai, zer gogo, bai, zer
mendeku! Gauza guztietan onartu
duzue zuen buruak gai honetan
argi izatea». 2 Korintoarrei 7:11.

Bekatuak pertzepzio moralak itzali
dituenean, gaizkileak ez ditu bere

izaeraren akatsak antzematen, ez
eta egin duen gaitzaren
izugarrikotasunaz jabetzen; eta
Espiritu Santuaren ahalmen
konbentzitaileari amore eman
ezean, bere bekatuarekiko itsutasun
partzialean geratzen da. Bere
aitorpenak ez dira zintzoak eta
serioak. Bere erruaren aitorpen
bakoitzari barkamena gehitzen dio
bere jardunaren aitzakia gisa, eta
egoera jakin batzuentatik izan ez
balira ez lukeela errieta egiten
dioten hau edo hura egingo
deklaratzeko du.

Adamek eta Evak debekatutako fruitua jan ondoren, lotsaz eta izuz bete ziren. Hasieran beren bekatua nola barkatu eta heriotza-zigor beldurgarritik ihes egin zuten pentsamendu bakarra. Jaunak haien bekatuaz galdetu zionean, Adamek erantzun zuen, errua Jainkoaren gainean eta beste batean bere lagunaren gainean ezarriz: «Zuk nirekin egoteko eman zenuen emakumea, zuhaitzetik eman zidan eta jan nuen». Emakumeak errua sugeari jarri zion, esanez: «Sugeak engainatu ninduen, eta jan nuen». Hasiera 3:12, 13. Zergatik egin zenuen sugea? Zergatik utzi zenuen

Edenera sar zedin? Hauek ziren bere bekatuaren aitzakian inplikaturiko galderak, horrela Jainkoari haien erorketaren ardura kargatuz. Norberaren justifikazioaren izpiritua gezurren aitarengandik sortu zen eta Adamen seme-alaba guztiek erakutsi dute. Ordena honetako aitorpenak ez dira Jainkozko Espirituak inspiratzen eta ez dira Jainkoarentzat onargarriak izango. Benetako damutzeak gizona bere errua jasatera eramango du eta engainu edo hipokresiarik gabe aitortuko du. Publiko gizajoak bezala, begiak zerura altxatu gabe,

oihu egingo du: «Erruki bedi ni bekataria naizenarekin», eta beren errua aitortzen dutenak justifikatuak izango dira, Jesusek bere odola aldarrikatuko baitu haren alde. arima damutua.

Jainkoaren benetako damuaren eta umiliazioaren adibideek aitorpen espiritu bat erakusten dute, zeinetan ez dagoen bekaturako aitzakiarik edo autojustifikazio saiakerarik. Paulek ez zuen bere burua babestu nahi izan; bere bekatua bere ñabardura ilunean margotzen du, bere errua gutxitzen saiatu gabe. Berak dio: «Santuetako

asko kartzelan itxi nituen, apaiz nagusiengandik agintea harturik; eta hil ziranean, eman nuen nere boza haien kontra. Eta maiz zigortu nituen sinagoga guztietan, eta behartu nituen blasfematzeraz; eta haien aurka izugarri erotuta, hiri arrotzetara ere jazarri nituen. Eg zeinen buruzagia naiz". 1 Timoteo 1:15.

Bihotz apal eta hautsiak, benetako damuak menderatuta, Jainkoaren maitasunaz eta Kalbarioko kostuaz zerbait estimatuko du; eta seme batek aita maitagarri bati aitortzen dion bezala, penitente egiazkoak

bere bekatu guztiak Jainkoaren
aitzinean eramango ditu. Eta
idatzita dago: "Gure bekatuak
aitortzen baditugu, leial eta zuzena
da gure bekatuak barkatzeko eta
injustizia guztietatik garbitzeko". 1
Joan 1:9.

5. kapitulua—Konsagrazioa

Jainkoaren promesa hau da:

"Bihotzez bilatuko nauzuenean, bilatuko nauzue eta aurkituko nauzue". Jeremias 29:13.

Bihotz osoa Jainkoaren esku utzi behar da, edo ezin da inoiz gure baitan egin aldaketa horren bidez bere itxurara itzuliko garen. Izaeraz Jainkoarengandik alienatuta gaude. Espiritu Santuak honela deskribatzen du gure egoera honelako hitzekin: "Hildakoa hutsegiteetan eta bekatuetan". «Buru osoa gaixorik dago, eta

bihotz osoa ahulduta dago». "ez dago sendotasunik". Satanasen amarruan atxikita gaude, "bere borondatez gatibu hartuta".

Efesoarrei 2:1; Isaias 1:5, 6; 2

Timoteo 2:26. Jainkoak sendatu nahi gaitu, aske utzi. Baina honek eraldaketa osoa eskatzen duenez, gure izaera osoa berritzea, berari erabat eman behar diogu geure burua.

Norberaren aurkako borroka inoiz egin den borrokarik handiena da. Norberaren amore emateak, dena Jainkoaren borondateari uzteak, borroka eskatzen du; baña arimak

Jainkoari men egin bear dio
santutasunean berritu baino lehen.

Jainkoaren gobernua ez da, Satanek
agertuko lukeen bezala, menaldi
itsu batean oinarritzen, arrazoirik
gabeko kontrol batean. Adimenari
eta kontzientziari dei egiten dio.

“Zatoz orain, eta arrazoitu dezagun
elkarrekin” Sortzaileak berak
egindako izakiei egindako
gonbidapena da. Isaias 1:18.

Jainkoak ez du bere izakien nahia
behartzen. Ezin du onartu gogoz eta
adimenez egiten ez den
omenaldirik. Behartutako menpetze
hutsak gogoaren edo izaeraren

benetako garapen oro eragotziko
luke; gizakia automata hutsa
bihurtuko luke. Hori ez da
Sortzailearen helburua. Desiratzen
du gizakia, bere ahalmen
sortzailearen oparoa, ahalik eta
garapen gorenera iristea. Bere
graziaren bidez eramán nahi
gaituen bedeinkapenaren gorena
jartzen digu aurrean. Berari geure
burua ematera gonbidatzen gaitu,
bere nahia guban egin dezan.
Bekatuaren esklabotasunetik
libratuko ote garen aukeratzea
geratzen zaigu, Jainkoaren semeen
askatasun gloriosa partekatzeko.

Geure burua Jainkoari ematean,
nahitaez utzi behar dugu
Beragandik bereiziko gaituen
guztia. Horregatik dio
Salbatzaileak: "Zuetarikoa den
guztia uzten ez duena, ezin da nire
ikasle izan". Lukas 14:33. Bihotza
Jainkoarengandik urruntzen duen
guztia utzi behar da. Mammon
askoren idoloa da. Diruaren
maitasuna, aberastasunaren nahia,
Satanekin lotzen dituen urrezko
katea da. Ospea eta munduko
ohorea beste klase batek gurtzen
ditu. Erraztasun berekoiaren eta
erantzukizunetik askatzeko bizitza
besteen idoloa da. Baina esklabo

talde hauek hautsi behar dira. Ezin dugu izan Jaunaren erdia eta munduaren erdia. Ez gara Jainkoaren seme-alabak, ez bagara guztiz.

Badira Jainkoa zerbitzatzeko dutela aitortzen dutenak, bere legea betetzeko, izaera zuzena osatzeko eta salbazioa ziurtatzeko beren ahaleginetan oinarritzen diren bitartean. Haien bihotzak ez ditu Kristoren maitasunaren zentzu sakonak hunkitzen, baina kristau bizitzako betebeharrak bete nahi dituzte Jainkoak zerua lortzeko eskatzen dien bezala. Erlijio horrek

ez du ezertarako balio. Kristo bihotzean bizi denean, arima bere maitasunez beteko da, harekin komunioaren pozarekin, non atxikiko zaiola; eta Haren kontenplazioan, norbera ahaztuko da. Kristori maitasuna ekintzaren iturria izango da. Jainkoaren maitasun mugatzailea sentitzen dutenek, ez galdetu zenbat gutxi eman daitekeen Jainkoaren eskakizunak betetzeko; ez dute mailarik baxuena eskatzen, baizik eta beren Berreroslearen borondatearekin bat etortzea dute helburu. Desio biziz dena ematen dute eta bilatzen duten objektuaren

balioaren proportzioan dagoen interesa erakusten dute. Maitasun sakon hori gabe Kristoren lanbidea solasaldi hutsa, formaltasun lehorra eta lan astuna da.

Sakrifizio handiegia dela uste al duzu dena Kristori ematea? Egin ezazu zeure buruari galdera: "Zer eman du Kristok niregatik?"

Jainkoaren Semeak dena eman zuen —bizia, maitasuna eta sufrimendua— gure erredentziorako. Eta izan al daiteke guk, hain maitasun handiko objektu ez-duinok, gure bihotzak beragandik gordeko ditugula? Gure

bizitzako une oro Haren graziaren
bedeinkapenen partaide izan gara,
eta horregatik ezin dugu guztiz
jabetu salbatu garen
ezjakintasunaren eta miseriaren
sakontasunaz. Begiratu al
diezaiokegu gure bekatuak zulatu
dutenari, eta, hala ere, bere
maitasun eta sakrifizio guztiak egin
arren egiteko prest egon gaitezke?
Aintzazko Jaunaren umiliazio
infinituak ikusita, marmar ote dugu
gatazkaren eta
auto-atxikimenduaren bidez
bakarrik sar gaitezkeelako bizitzan?

Bihotz harro askoren galdeketa hau da: "Zergatik joan behar dut penitenzian eta umiliazioan, Jainkoarekin onartuko dudan ziurtasuna izan aurretik?"

Kristorengana seinalatzen dizut.

Bekatu gabea zen, eta, au baino gehiago, zeruko Printzea zen; baña gizonaren alde bekatu egin zan arrazarako. «Iruditzaileekin zenbatu zen; eta askoren bekatua eramán zuen, eta erregutu zuen gaizkileen alde». Isaias 53:12.

Baina zeri ematen diogu dena ematen dugunean? Bekatuz kutsatutako bihotza, Jesusek

garbitzeko, bere odolaz garbitzeko
eta bere maitasun paregabeaz
salbatzeko. Eta, hala ere, gizonek
uste dute zaila dela guztia uztea!
Lotsa ematen dit hitz egiten
entzuteak, lotsatzen nau idazteak.

Jainkoak ez digu eskatzen gure
interes onenari atxikitzea den ezer
uko egitea. Egiten duen guztian,
bere seme-alaben ongizatea du
begien aurrean. Kristo aukeratu ez
duten guztiak konturatuko litzaieke
beraiek bilatzen dutena baino
zerbait askoz hobea eskaintzeko
duela. Gizakia bere arimari kalterik
eta injustiziarik handiena egiten ari

zaio Jainkoaren borondatearen aurka pentsatzen eta jokatzeko duenean. Benetako poztasunik ez da aurkitu onena zer den eta bere izakien onerako planifikatzeko duenak debekatu duen bidean. Transgresioaren bidea miseria eta suntsipenaren bidea da.

Akatsa da Jainkoak bere seme-alabak sufritzen ikusteak atsegin duela pentsatzea entretenez. Zeru guztiari dago interesatua gizakiaren zoriona. Gure Aita zerukoak ez dizkio pozaren bideak ixten bere izakietako bati. Jainkozko

eskakizunek sufrimendua eta
etsipena ekarriko luketen
induljentzia horiek baztertzer
deitzen gaituzte, zorientasunaren
eta zeruaren atea itxiko digutenak.
Munduaren Erredentoreak gizonak
diren bezala onartzen ditu, beren
nahi, inperfekzio eta ahulezia
guztiekin; eta ez du bakarrik
bekatutik garbituko eta bere
odolaren bidez erredentzioa
emango, baizik eta bere uztarria
eramatea onartzen duten guztien
bihotz-irria asetuko du, bere zama
eramateko. Bere xedea da bakea eta
atseden ematea bizitzako ogiaren
bila hurbiltzen diren guztiei. Gure

urratsak desobedienteak inoiz lortu ezin dituen zorioneko gailurrera eramango dituzten betebeharrak bakarrik betetzea eskatzen digu. Arimaren egiazko bizitza pozgarria Kristo barnean eratua izatea da, aintzaren itxaropena.

Askok galdetzen dute: "Nola egin behar dut nire burua Jainkoaren esku utzi?" Zure burua berari eman nahi diozu, baina botere moralean ahula zara, zalantzaren esklabotasunean eta zure bizitzako bekatuaren ohiturek kontrolatuta. Zure promesak eta erabakiak hondar sokak bezalakoak dira. Ezin

dituzu zure pentsamenduak, zure bulkadak, zure afektuak kontrolatu. Hautsitako promesen eta galdutako promesen ezagutzak zure zintzotasunarekiko konfiantza ahultzen du, eta Jainkoak ezin zaituela onartu sentiarazten dizu; baina ez duzu etsi behar. Ulertu behar duzuna nahimenaren benetako indarra da. Hau da gizakiaren izaeran gobernatzeko boterea, erabakitze edo aukeratzeko ahalmena. Dena nahimenaren ekintza zuzenaren araberakoa da. Jainkoak gizonei eman dien aukeratzeko ahalmena; eurena da ariketa egitea. Ezin duzu

zure bihotza aldatu, ezin diozu
zeure buruari eman Jainkoari bere
afektuak; baina zuk aukera
dezakezu hura zerbitzatzea. Zuk
eman diezaiokezu zure borondatea;
Orduan lan egingo du zure baitan
nahi eta egiteko bere atsegin onaren
arabera. Horrela zure izaera osoa
Kristoren Espirituaren menpe
geratuko da; zure afektuak
Berarengan zentratuko dira, zure
pentsamenduak berarekin bat
etorriko dira.

Ontasun eta santutasun nahiak
zuzenak dira heinean; baina hemen
gelditzen bazara, ez dute ezertarako

balioko. Asko galduko dira kristau izateko esperantza eta desira. Ez dira Jainkoari borondatea ematera iristen. Ez dute orain kristau izateko aukeratzen.

Borondatearen erabilera zuzenaren bidez, zure bizitzan aldaketa oso bat egin daiteke. Zure borondatea Kristori emanaz, printze eta botere guztien gaineratik dagoen boterearekin elkartzeko zara. Irmo eusteko indarra izango duzu goitik, eta horrela Jainkoari etengabeko amore emanaz, bizitza berria bizitzeko gai izango zara, baita fedearen bizitza ere.

6. kapitulua—Fedea eta onarpena

Zure kontzientzia Espiritu Santuak bizkortu duen bezala, ikusi duzu zerbait bekatuaren gaizakeriaz, bere indarraz, bere erruaz, bere zorigaiztoz; eta higuinduraz begiratzen diozu. Bekatuak Jainkoarengandik bereizi zaituela sentitzen duzu, gaizkiaren boterearen menpe zaudela. Ihes egiteko zenbat eta gehiago borrokatu, orduan eta gehiago konturatzen zara zure ezintasuna. Zure motiboak zikinak dira; zure bihotza kutsatua da. Ikusten duzu zure bizitza berekoikeriaz eta

bekatuz bete dela. Barkatua izatea, garbitzea, askea izatea desiratzen duzu. Jainkoarekiko harmonia, beraren antza: zer egin dezakezu hori lortzeko?

Bakea da behar duzuna - Zeruko barkamena eta bakea eta maitasuna ariman. Diruak ezin du erosi, adimenak ezin du lortu, jakinduriak ezin du lortu; inoiz ezin duzu espero, zure ahaleginez, ziurtatzea. Baina Jainkoak opari gisa eskaintzen dizu, "dirurik eta preziorik gabe". Isaias 55:1. Zurea da eskua luzatu eta heldu nahi baduzu. Jaunak dio: «Zure

bekatuak eskarlata bezain zuriak izan arren, elurra bezain zuri izango dira; gorri-gorriak badira ere, artilea bezala izango dira». Isaias 1:18.

«Bihotz berri bat ere emango dizut, eta izpiritu berri bat jarriko dizut zure baitan». Ezekiel 36:26.

Konfesatu dituzu zure bekatuak, eta biotzean kendu. Zure burua Jainkoari ematea erabaki duzu. Orain zoaz harengana, eta eskatu zure bekatuak garbitu eta bihotz berri bat emateko. Orduan, sinistu hau hitzeman duelako egiten duela. Hau da Jesusek lurrean zegoen bitartean irakatsi zuen ikasgaia,

Jainkoak agintzen digun dohaina,
jasotzen dugula sinetsi behar
dugula, eta gurea dela. Jesusek
sendatu zituen bere
gaixotasunetatik jendea bere
boterean sinetsi zutenean; Ikus
zezaketen gauzetan lagundu zien,
horrela berarengan konfiantza
eman zien ikusi ezin zituzten
gauzetan, bekatuak barkatzeko bere
boterean sinestera eramanez. Hau
argi eta garbi adierazi zuen
paralisedun gaixoaren sendatzean:
«Jakín dezazuen Gizonaren Semeak
bekatuak barkatzeko ahalmena
duela lurrean (orduan esaten dio
paralisiari:) Jaiki zaitez, hartu zure

ohea. , eta zoaz zure etxera». Mateo 9:6. Hala dio Joan ebanjelariak ere, Kristoren mirariez mintzatuz: «Hauek idatziak daude, sinets dezazuen Jesus dela Kristo, Jainkoaren Semea; eta sinistuta bizia izan dezazuen haren izenean». Joan 20:31.

Jesusek gaixoak nola sendatu zituen Bibliako kontakizun soiletik, bekatuen barkamenerako Beragan sinesteko zerbait ikas dezakegu. Goazen Bethesdako paralitikoaren istoriora. Sufritu gizajoa ezin izan zuen; hogeita hemezortzi urte zeramatzan gorputz-adarrak erabili

gabe. Baina Jesusek esan zion:
«Jaiki, hartu zure ohea eta ibili».
Gaixoak esan zezakeen: «Jauna,
sendatzen banauzu, beteko dut zure
hitza». Baina, ez, Kristoren hitza
sinistu zuen, sinistu zuen osatua
zegoela, eta ahalegina egin zuen
berehala; ibili nahi zuen, eta ibili
zen. Kristoren hitzaren arabera
jokatu zuen, eta Jainkoak boterea
eman zuen. Oso egin zen.

Era berean bekataria zara. Ezin
duzu barkatu zure iraganeko
bekatuak; ezin duzu zure bihotza
aldatu eta zeure burua santu egin.
Baina Jainkoak hau guztia zuretzat

Kristoren bidez egingo dizula agintzen du. Promes hori sinesten duzu. Zure bekatuak aitortu eta zeure burua Jainkoari ematen diozu. Bera zerbitzatu nahi duzu. Hau egiten duzun bezain ziur, Jainkoak bere hitza beteko dizu. Promesa sinistu ezkerro, sinistu barkatu ta garbitua, Jainkoak hornitzen du egitia; sendatu zarete, Kristok sendatu zela uste zuenean ibiltzeko ahalmen paralitikoa eman zuen bezala. Hala da sinesten baduzu.

Ez itxaron osatua zaudela sentitzeko, baizik eta esan:

“Sinesten dut; hala da, ez sentitzen dudalako, Jainkoak agindu duelako baizik».

Jesusek dio: «Nahi dituzun gauzak, otoitz egiten dituzunean, sinestu horiek jasotzen dituzula, eta izango dituzula». Markos 11:24. Baldintza bat dago promesa honek:

Jainkoaren nahiaren arabera otoitz egitea. Baina Jainkoaren borondatea da gu bekatutik garbitzea, bere seme-alaba egitea eta bizitza santua bizitzeko gaitzea. Beraz, bedeinkazio oiek eska ditzazkegu, eta sinistu ditzazkegula jasotzen ditugula, eta Jainkoari eskerrak

eman diezazkiogula jaso ditugula.
Gure pribilegioa da Jesusengana
joatea eta garbitzea, eta legearen
aurrean lotsa eta damurik gabe
egotea. «Orain ez dago kondenarik
Kristo Jesusengan daudenentzat, ez
haragiaren arabera, baizik
Espirituaren arabera
dabiltzanentzat». Erromatarrei 8:1.

Hemendik aurrera ez zara zeurea;
prezio batekin erosten zaituzte. «Ez
zineten gauza ustelgarriekin
salbatu, zilarra eta urrea bezala; ...
baina Kristoren odol preziatuarekin,
akatsik eta orbanik gabeko bildots
batena bezala». 1 Pedro 1:18, 19.

Jainkoaren sinesteko ekintza sinple honen bidez, Espiritu Santuak bizitza berri bat sortu du zure bihotzean. Jainkoaren familian jaiotako haur bat bezala zara, eta bere Semea maite duen bezala maite zaitu.

Orain zure burua Jesusi eman zarela, ez atzera egin, ez kendu zeure burua harengandik, baina egunez egun esan: «Ni Kristorena naiz; Berari eman diot neure burua; eta eska iezaiozu bere Espiritua emateko eta bere graziaz gordetzeko. Zeure burua Jainkoari eman ez, eta hura sinetsiz, Haren

haur bilakatzen zaren bezala,
beragan bizi behar zara. Apostoluak
dio: «Hortaz, Kristo Jesus Jauna jaso
duzuen bezala, ibil zaitezte haren
baitan». Kolosarren 2:6.

Badirudi batzuek probaldian egon
behar dutela sentitzen dutela, eta
Jaunari frogatu behar diote
erreformatu direla, Haren
bedeinkapena eskatu baino lehen.
Baina Jainkoaren bedeinkapena
aldarrikatu dezakete orain ere. Bere
grazia izan behar dute, Kristoren
Espiritua, beren eritasune
laguntzeko, edo ezin dute gaizkiari
aurre egin. Jesusek maite du gu

beragana etortzea gu garen bezala,
bekatari, babesgabe, menpeko. Etor
gaitezke gure ahulezia, ergelkeria,
gure bekataritasun guztiekin, eta
bere oinetara erori gaitezke
penitenzian. Bere aintza da bere
maitasunaren besoetan inguratzea
eta gure zauriak lotzea,
ezpurutasun guztietatik garbitzea.

Horra hor milakaek huts egiten
dutenak; ez dute uste Jesusek
pertsonalki, banaka, barkatzen
dienik. Ez dute Jainkoa bere hitza
hartzen. Baldintzak betetzen
dituzten guztien pribilegioa da
beraiek jakitea barkamena libreki

hedatzen dela bekatu
bakoitzarengatik. Kendu susmoa
Jainkoaren promesak ez direla
zurretzat eginak. Transgressore
damutu guztientzat dira. Indarra
eta grazia Kristoren bidez eman
dira, aingeru zerbitzariak arima
fededun guztiei ekartzeko. Inor ez
da hain bekataria, ez baitute
indarrik, garbitasunik eta
zuzentasunik aurkitu Jesusengan,
beragatik hil zena. Zain dago
pekatuz zikindu eta kutsatutako
jantziak kentzeko, eta
zuzentasunaren jantzi zuriak
ipintzeko; Bizi eta ez hiltzeko
agindu die.

Jainkoak ez du gurekin tratatzen gizon finituek elkarri egiten dioten bezala. Haren pentsamenduak erruki, maitasun eta errukirik samurrenak dira. Berak dio: «Utzi bedi gaiztoak bere bidea, eta bidegabeak bere pentsamenduak: eta itzul bedi Jaunagana, eta errukituko du; eta gure Jainkoari, asko barkatuko baitu». «Hodei lodi bat bezala ezabatu ditut zure hutsalak eta, hodei gisa, zure bekatuak». Isaias 55:7; 44:22.

"Ez dut atsegin hiltzen denaren heriotzan, dio Jainko Jaunak: beraz,

itzuli zaitezte eta bizi zaitezte".
Ezekiel 18:32. Satan prest dago
Jainkoaren berme dohatsuak
lapurtzeko. Itxaropen distira oro eta
arimaren argi izpi oro hartu nahi
ditu; baina ez diozu utzi hau egiten.
Ez entzun tentatzaileari, baizik eta
esan: «Jesus hil da ni bizi nadin.
Maite nau, eta ez du nai ni gal
nadin. Zeruko Aita errukitsua dut;
eta bere amodioari abusu egin
badiot ere, eman dizkidan
bedeinkazioak xahutu arren, jaikiko
naiz, eta nire Aitagana joango naiz,
eta esango dut: Bekatu egin dut
zeruaren aurka eta zure aurrean, eta
ez naiz gehiago izateko digne. Zure

semea deitua: egin nazazu zure alokairuetako bat bezala».

Parabolak kontatzen du nola hartuko duten noraezean:

«Oraindik urruti zegoenean, bere aitak ikusi zuen eta errukitu zuen, eta lasterka erori zen. lepoan, eta musu eman zion». Lukas 15:18-20.

Baina parabola hau ere, samurra eta hunkigarria den bezala, zeruko Aitaren erruki mugagabea adierazteko falta da. Jaunak bere profetaren bidez deklaritzen du: «Betiko maitasun batez maitatu zaitut; beraz, maitasunezko ontasunarekin erakarri zaitut».

Jeremias 31:3. Bekataria oraindik
Aitaren etxetik urruti dagoen
bitartean, bere ondasuna herrialde
arrotz batean xahutzen ari den
bitartean, Aitaren bihotza irrika
dabil; eta ariman Jainkoarengana
itzultzeko esnatzen den irrika oro
bere Espirituaren erregu samur bat
besterik ez da, othoituz, erregutuz,
ibiltaria bere Aitaren maitasun
bihotzera erakarri.

Bibliako promesa aberatsak aurrean
badituzula, utzi al diezaiokezu
zalantzari? Sinetsi al duzue bekatar
gajoak itzultzeko irrika dagoenean,
bere bekatuak utzi nahi dituenen,

Jaunak gogor eusten diola bere oinetara damuturik etortzea? Urruti halako pentsamenduak! Ezerk ezin du zure arimari kalterik egin gure Aita zerukoaren halako kontzepzio bat entretenitzeak baino. Gorroto du bekatua, baina maite du bekataria, eta bere burua Kristoren pertsonan eman zuen, salbatzeko eta gloriaren erreinuan betiko dohatsutasuna izan zezaten. Zein hizkuntza indartsuago edo samurrago erabili zitekeen berak aukeratu duena baino gureganako bere maitasuna adierazteko? Honela dio: «Emakume batek ahantzi al dezake bere umetxoa,

bere sabeleko semeaz erruki ez dezan? bai, ahaztuko dute, baina ez zaitut ahaztuko". Isaias 49:15.

Begira altxa, zalantzan eta dardaran zaudenak; izan ere, Jesus bizi da gure alde interzesioa egiteko.

Eskerrak eman Jainkoari bere Seme maitearen dohainagatik eta otoitz egin ez dadin alferrik hil ez dadin.

Espirituak gonbidatzen zaitu gaur.

Zatoz zure bihotz osoz Jesusengana, eta bere bedeinkapena eska dezakezu.

Promesak irakurtzen dituzun

bitartean, gogoratu esan ezinezko

maitasunaren eta errukiaren adierazpena direla. Maitasun Infinituaren bihotz handia bekatariarengana erakartzen du mugarik gabeko errukiarekin. "Bere odolaren bidez erredentzioa dugu, bekatuen barkamena". Efesoarrei 1:7. Bai, bakarrik sinetsi Jainkoa zure laguntzailea dela. Bere irudi morala berreskuratu nahi du gizakian. Aitortzaz eta damuaz harengana hurbiltzen zarenean, erruki eta barkamenez hurbilduko da zuregana.

7. kapitulua—Dizipuluaren proba

«Nor bait Kristorengan bada, izaki berria da: gauza zaharrak iragan dira; hara, gauza guztiak berri bihurtu dira». 2 Korintoarrei 5:17.

Baliteke pertsona batek ezin izatea ordua edo lekua zehatza esan, edo bihurtze-prozesuko zirkunstantzia-kate guztiaren trazatzea; baina horrek ez du frogatzen bihurtu gabekoa denik. Kristok esan zion Nikodemori: «Haizeak nahi duen tokian jotzen du, eta zuk haren soinua entzuten duzu, baina ezin jakin nondik

datorren eta nora doan: hala da
Espiritutik jaio den oro». Joan 3:8.
Haizea bezala, ikusezina dena,
zeinaren ondorioak argi ikusten eta
sumatzen diren, Jainkoaren
Espiritua da giza bihotzean egiten
duen lanean. Giza begirik ikusten
ez duen botere birsortzaile horrek
bizitza berri bat sortzen du ariman;
Jainkoaren irudiko izaki berri bat
sortzen du. Izpirituaren lana isilik
eta sumaezina den bitartean, haren
ondorioak agerikoak dira. Bihotza
Jainkoaren Espirituak berritu badu,
bizitzak emango du horren lekuko.
Gure bihotzak aldatzeko edo
Jainkoarekin bat egiteko ezer egin

ezin dugun bitartean; geure buruaz edo gure obra onez inondik inora fidatu behar ez dugun bitartean, gure bizitzak agerian utziko du Jainkoaren grazia gure baitan bizi den ala ez. Aldaketa bat ikusiko da izaeran, ohituretan, iragarkietan. Kontrastea argia eta erabakita egongo da izan diren eta zeren artean. Pertsonaia agerian geratzen da, ez noizbehinkako egintza onek eta noizbehinka egindako okerrak, ohiko hitz eta ekintzen joeraz baizik.

Egia da Kristoren botere berritzailerik gabe jokabidearen

kanpoko zuzentasuna egon
daitekeela. Eraginaren maitasunak
eta besteen estimuaren nahiak
bizitza ongi ordenatua sor dezakete.
Norberaren errespetuak gaizkiaren
itxura saihestera eramán gaitzake.
Bihotz berekoi batek ekintza
eskuzabalak egin ditzake. Zein
bideren bidez zehaztuko dugu,
bada, noren alde gauden?

Nork du bihotza? Norekin daude
gure pentsamenduak? Nori
gustatzen zaigu solasean aritzea?
Nork ditu gure afekturik beroenak
eta gure energiarik onenak?
Kristorenak bagara, gure

pentsamenduak harekin dira, eta gure pentsamendurik gozoenak harengandik. Daukagun eta garen guztia berari sagaratua dago. Haren irudia eramateko, haren izpiritua arnastu, haren nahia egin eta gauza guztietan atsegin izan nahi dugu.

Kristo Jesusengan izaki berri bihurtzen direnek Espirituaren fruituak ekarriko dituzte: «maitasuna, poza, bakea, pazientzia, leuntasuna, ontasuna, fedea, otzantasuna, neurritasuna». Galatiars 5:22, 23. Ez dira gehiago lehengo nahien arabera moldatuko, baina Jainkoaren Semearen

fedearen bidez bere urratsak jarraituko dituzte, bere izaera islatuko dute eta garbituko dute bera garbi den bezala. Lehen gorrotatzen zituzten gauzak orain maite dituzte, eta lehen maite zituztenak gorroto dituzte. Harroak eta bere buruaz jabetuak otzan eta bihotzean apal bihurtzen dira. Hutsak eta harrokeriak serio eta oharkabe bihurtzen dira. Mozkorrak soil bihurtzen dira, eta hutsalak garbi. Alde batera utzi dira munduko usadio eta moda hutsalak. Kristauek ez dute "kanpoko apaingarria" bilatuko, "bihotzeko gizon ezkutua,

ustelgarria ez den horretan, izpiritu
otzan eta isil baten apaindura ere". 1
Pedro 3:3, 4.

Ez dago benetako damuaren
frogarik erreforma egiten ez badu.
Baldin bahimendua berreskuratzen
badu, lapurtu zuena berriro ematen,
bere bekatuak aitortu eta Jainkoa
eta bere lagunak maite baditu,
bekataria ziur egon daiteke
heriotzatik bizitzera igaro dela.

Oker, izaki bekatari gisa, Kristogana
etortzen garenean eta bere graziaren
barkamenaren partaide bihurtzen
garenean, maitasuna sortzen da

bihotzean. Zama oro arina da,
Kristok ezartzen duen uztarria
erraza baita. Betebeharra gozamen
bihurtzen da, eta sakrifikatzea
plazer. Lehenago iluntasunean
inguratuta zirudien bidea,
Zuzentasunaren Eguzkiaren
habeekin distiratsu bihurtzen da.

Kristoren izaeraren maitasuna bere
jarraitzaileengan ikusiko da. Haren
gozamena zen Jainkoaren
borondatea egitea. Jainkoarekiko
maitasuna, bere aintzarako gogoa,
gure Salbatzailearen bizitzako
botere kontrolatzailea izan zen.
Maitasunak edertu eta enobletu

zituen bere ekintza guztiak.

Maitasuna Jainkoarena da.

Kontsakratu gabeko bihotzak ezin du sortu edo sortu. Jesus errege den bihotzean bakarrik aurkitzen da.

«Maite dugu, berak maite gaituelako lehenik». 1 Joan 4:19, RV Jainkozko graziaz berritutako bihotzean, maitasuna da ekintzaren printzipioa. Izaera aldatzen du, bulkadak gobernatzeko dituzten pasioak kontrolatzen ditu, etsaiak menderatzen ditu eta afektuak enosten ditu. Maitasun honek, ariman maitea, bizitza gozotzen du eta eragin fingarri bat isurtzen du inguruan.

Jainkoaren seme-alabek, batez ere, bere grazian fidatzera iritsi berri direnek, bereziki zaindu behar dituzten bi akats daude. Lehena, jadanik argitua, beren obrei begiratzea da, egin dezaketen edozertan fidatuta, Jainkoarekin harmonia ekartzeko. Legea betetzeko bere lanekin santu nahi dena, ezinezkoa da. Gizakiak Kristo gabe egin dezakeen guztia berekoikeriaz eta bekatuaz kutsatuta dago. Kristoren grazia bakarrik da, fedearen bitartez, santu egin gaitzakeena.

Akats kontrakoa eta ez hain arriskutsua da Kristoren sinesmenak gizakiak Jainkoaren legea betetzetik askatzen dituela; fedeaz bakarrik Kristoren graziaren partaide egiten garenez, gure obrek ez dute zerikusirik gure erredentzioarekin.

Baina ohartu hemen obedientzia ez dela kanpoko betetze hutsa, maitasunaren zerbitzua baizik. Jainkoaren legea bere izaeraren beraren adierazpena da; maitasunaren printzipio handiaren gorpuzte bat da, eta horregatik da bere gobernuaren oinarria zeruan

eta lurrean. Gure biotzak Jainkoaren antzera berritzen badira, Jainkozko amodioa ariman txertatzen bada, ez al da Jainkoaren legea bizitzan beteko? Maitasunaren printzipioa bihotzean ezartzen denean, gizakia sortu zuenaren irudiaren arabera berritzen denean, itun berriko promesa betetzen da: «Nire legeak haien bihotzean jarriko ditut, eta haien gogoan idatziko ditut. ”. Hebrearrei 10:16. Eta legea bihotzean idatzita badago, ez al du bizitza moldatuko? Obedientzia —maitasunaren zerbitzua eta leialtasuna— dizipuluaren benetako seinalea da. Horrela dio Liburu

Santuak: «Hau da Jainkoaren maitasuna, bere aginduak bete ditzagun». "Ezagutzen dut hura esaten duena, eta bere aginduak betetzen ez dituen, gezurti da, eta egia ez dago harengan". 1 Joan 5:3; 2:4. Gizona obedientziatik askatu beharrean, fedea da, eta fedea bakarrik, Kristoren graziaren partaide egiten gaituena, obedientzia emateko gaitzen gaituena.

Gure obedientziaz ez dugu salbazioa irabazten; izan ere, salbazioa Jainkoaren dohaina da, fedez jaso beharrekoa. Baina

obedientzia fedearen fruitua da.

«Badakizue agertu zela gure bekatuak kentzeko; eta harengan ez dago bekaturik. Haren baitan egoten denak ez du bekatu egiten: bekatu egiten duenak ez du hura ikusi, ez ezagutu. 1 Joan 3:5, 6.

Hona hemen egiazko proba. Kriston egoten bagara, Jainkoaren maitasuna gugan bizi bada, gure sentimenduak, gure pentsamenduak, gure xedeak, gure ekintzak bat etorriko dira Jainkoaren borondatearekin, bere lege santuaren aginduetan adierazten den bezala. "Haur txikiak, ez zaitzatela inork

engainatu: zuzena egiten duena
zuzena da, zuzena den bezala". 1
Joan 3:7. Zuzentasuna Jainkoaren
lege santuaren estandarrak
definitzen du, Sinairi buruz
emandako hamar aginduetan
adierazten den bezala.

Gizonak Jainkoarekiko obedientzia
betebeharretik askatzen dituen
Kristorengan deritzon fede hori ez
da fedea, presuntzioa baizik.

«Graziaz salbatu zarete fedearen
bidez». Baina «fedea, obrarik ez
badu, hilda dago». Efesoarrei 2:8;
Santiago 2:17. Jesusek bere buruaz
esan zuen lurrera etorri baino lehen:

"Zure nahia egitea atsegin dut, ene Jainkoa; bai, zure legea nire bihotzean dago". Salmoa 40:8. Eta zerura berriro igo baino lehen esan zuen: "Bekatu ditut nire Aitaren aginduak, eta bere maitasunean jarraitzen dut". Joan 15:10. Eskritura Santuak dio: «Honaz badakigu ezagutzen dugula, haren aginduak betetzen baditugu... Haren baitan egoten dela dioenak ere hala ibili behar du berak ibili zen bezala». 1 Joan 2:3-6. «Kristok ere sufritu baitzuen guregatik, adibide bat utzi baitigu, haren urratsak jarrai dezazuen». 1 Pedro 2:21.

Betiko bizitzaren egoera orain beti izan dena da, gure lehen gurasoak erori baino lehen Paradisuan zegoena, Jainkoaren legeari erabateko obedientzia, zuzentasun perfektua. Hortik kanpo dagoen edozein baldintzatan betiko bizitza emango balitz, orduan unibertso osoaren zoriona arriskuan legoke. Bidea zabalik legoke bekatuari, bere zorigaizto eta miseria guztiarekin, betikotzeko.

Posible zen Adamentzat, erori baino lehen, Jainkoaren legeari men eginez pertsonaia zintzo bat osatzea. Baina ez zuen hau egin, eta

bere bekatuagatik gure izaera erori da eta ezin dugu gure burua zuzen egin. Bekatariak garenez, gaiztoak, ezin dugu bete lege santua guztiz bete. Ez dugu gure zuzentasunik Jainkoaren legearen eskakizunei erantzuteko. Baina Kristok ihesbide bat egin digu. Lurrean bizi izan zen guk bete behar ditugun proben eta tentazioen artean. Bekaturik gabeko bizitza bizi izan zuen. Guregatik hil zen, eta orain gure bekatuak hartu eta bere zuzentasuna ematea eskaintzen digu. Ematen bazaiozu zeure burua, eta onartzen baduzu zure Salbatzaile gisa, orduan, zure bizitza bekatua izan zitekeen arren,

harengatik zintzotzat hartzen zara. Kristoren izaera zure izaeraren ordezt dago, eta Jainkoaren aurrean onartzen zaituzte bekaturik egin ez bazenu bezala.

Hori baino gehiago, Kristok bihotza aldatzen du. Zure bihotzean dago fedez. Kristorekin lotura hori mantendu behar duzu fedearen bidez eta zure borondatearen etengabeko amore emanaz; eta au egiten duzun bitartean, zure baitan lan egingo du nahi eta egiteko bere atsegin onaren arabera. Beraz, esan dezakezu: «Orain haragian bizi dudana bizia Jainkoaren Semearen

fedeeaz bizi naiz, zeinak maite nauen eta bere burua enegatik eman duena». Galatiar 2:20. Orduan, Jesusek bere ikasleei esan zien: «Ez zarete zuek hitz egiten duzuenak, zuetan hitz egiten duen zuen Aitaren Espiritua baizik». Mateo 10:20. Orduan, Kristo zure baitan lanean, espiritu bera agertuko duzu eta obra on berak egingo dituzu: zuzentasunaren eta obedientziaren obrak.

Beraz, ez dugu ezer harrotzeko. Ez dugu gure burua goratzeko arrazoirik. Gure itxaropenaren oinarri bakarra Kristoren

zuzentasuna egozten zaigu, eta bere Espirituak gugan eta gure bitartez lan egiten duen horretan dago.

Fedeaz hitz egiten dugunean, bada kontuan hartu beharreko bereizketa bat. Bada fedetik guztiz bereizten den sinesmen mota bat. Jainkoaren existentzia eta boterea, bere hitzaren egia, Satanek eta bere ostalariek ere bihotzean ukatu ezin dituzten gertakariak dira. Bibliak dio: "Deabruek ere sinesten dute eta dardar egiten dute"; baina hau ez da fedea. Santiago 2:19. Non ez den Jainkoaren hitzean sinesmena bakarrik, baizik eta harenganako

borondatearen sumisioa; non
bihotza berari lagatzen zaion,
harengan finkaturik dauden
afektuak, hor dago fedea,
maitasunez funtzionatzen duen eta
arima garbitzen duen fedea. Fede
honen bidez bihotza berritzen da
Jainkoaren irudian. Eta bere egoera
berritu gabe Jainkoaren legearen
menpe ez dagoen bihotza, ezta egon
daitekeen ere, bere agindu
santuetan gozatzen du orain,
salmistarekin oihukatuz: «Oi nola
maite dudan zure legea! nire
meditazioa da egun osoan». 119.
Salmoa: 97. Eta legearen
zuzentasuna betetzen da gure

baitan, “ez gabiltzanok haragiaren arabera, baizik Espirituaren arabera”. Erromatarrei 8:1.

Badira Kristoren maitasun barkatzailea ezagutu dutenak eta benetan Jainkoaren seme-alaba izan nahi dutenak, baina konturatzen dira beren izaera inperfektua dela, beren bizitza akastuna dela, eta prest daude zalantzan jartzeko beren bihotzak Espiritu Santuak berritu ote dituen. . Halakoei esango nioke: Ez atzera etsi gabe. Askotan makurtu eta negar egin beharko dugu Jesusen oinetara gure gabezi eta akatsengatik, baina ez

gara desanimatu behar. Arerioak menderatzen bagaitu ere, ez gaitu Jainkoarengandik baztertuak, baztertuak eta baztertuak. Ez; Kristo Jainkoaren eskuinaldean dago, hark ere gure alde erregutzen duen. Esan zuen Joan maiteak: «Gauza hauk idazten dizuet, bekaturik ez dezazuen. Eta norbaitek bekatu egiten badu, badugu Aitaren abokatu bat, Jesukristo zintzoa». 1 Joan 2:1. Eta ez ahaztu Kristoren hitzak: «Aitak berak maite zaitu». Joan 16:27. Beregana itzuli nahi zaitu, bere garbitasuna eta santutasuna zugar islatuta ikustea. Eta zeure burua

berari eman nahi badiozu, zure baitan obra ona hasi duenak aurrera eramango du Jesukristoren egunera arte. Otoitz sutsuago; uste osoago. Gure botereaz mesfidati gabiltzan heinean, fidatu gaitezen gure Berreroslearen botereaz, eta gure arpegiaren osasuna den hura goretsiko dugu.

Zenbat eta hurbilago Jesusengana, orduan eta akats gehiago agertuko zara zure begietara; izan ere, zure ikusmena argiagoa izango da, eta zure inperfekzioak bere izaera perfektuarekin kontraste zabal eta nabarmenean ikusiko dira. Hau

Satanen engainuek boterea galdu dutela froga da; Jainkoaren Espirituaren eragin bizigarriak pizten zaituela.

Jesusekiko maitasun sakonik ezin da bizi bere bekatutasunaz jabetzen ez den bihotzean. Kristoren graziaz eraldatzen den arimak bere jainkozko izaera miretsiko du; baina gure deformazio morala ikusten ez badugu, Kristoren edertasunaren eta bikaintasunaren ikuspegirik ez dugula izan froga nahastezina da.

Zenbat eta gutiago ikusten degun gure baitan estimatzen, orduan eta

geiago ikusiko dugu estimatzen
gure Salbatzailearen garbitasun eta
maitasun infinituan. Gure
bekataritasunaren ikuspegiak barka
dezakeenarengana eramaten gaitu;
eta arima, bere ezintasuna
konturatuta, Kristoren ondora
heltzen denean, boterean agertuko
da bere burua. Zenbat eta gehiago
gure beharraren sentimenduak
beregana eta Jainkoaren hitzera
eramango gaitu, orduan eta
ikusmolde goratuagoak izango
ditugu haren izaeraz, eta orduan eta
gehiago islatuko dugu haren irudia.

8. kapitulua—Kristo bihurtuz hazi

Jainkoaren seme-alaba bihurtzen garen bihotz-aldaketa Biblian jaiotza bezala esaten da. Berriz ere, laborariak ereindako hazi onaren ernetzearekin konparatzen da. Era berean, Kristora konbertitu berriak direnak, "haur jaioberriak bezala", "hazi" dira gizon-emakumeen altueraraino, Kristo Jesusengan. 1 Pedro 2:2; Efesoarrei 4:15. Edo soroan ereindako hazi ona bezala, hazi eta fruitua eman behar dute. Isaiasek dio "zuzentasunaren zuhaitzak deituko direla, Jaunaren landaketa, glorificatua izan dadin".

Isaias 61:3. Beraz, bizitza naturaletik, ilustrazioak marrazten dira, bizitza espiritualaren egia misteriotsuak hobeto ulertzen laguntzeko.

Gizakiaren jakinduria eta trebetasun guztiak ezin du bizitza sortu naturako objekturik txikienean. Jainkoak berak eman duen bizitzaren bidez bakarrik bizi daiteke landarea edo animalia. Beraz, Jainkoaren bizitzaren bidez bakarrik sortzen da bizitza espirituala gizakien bihotzetan. Gizon bat "goitik jaio" ez bada, ezin da Kristo ematera etorri den

bizitzaren partaide bihurtu. Joan 3:3, marjina.

Bizitzarekin gertatzen den bezala, hazkundearekin ere gertatzen da. Jainkoa da kimua loratzera eta lorea fruitua ekartzen duena. Haren indarrez garatzen da hazia, "lehenik xafla, gero belarria, ondoren arto osoa belarrian". Markos 4:28. Eta Oseas profetak dio Israeli buruz, "lilia bezala haziko dela".

«Bizkatuko dira artoa bezala, eta mahatsondoa bezala haziko dira». Oseas 14:5, 7. Eta Jesusek esaten digu: «Kontuan izan liliak nola hazten diren». Lukas 12:27.

Landareak eta loreak ez dira beren arduraz, kezkaz edo esfortzuz hazten, Jainkoak haien bizitzarako eman diona jasoz baizik. Haurrak ezin du, berezko larritasun edo indarrez, bere altuerara gehitu. Ezin duzu gehiago, zeure buruaren antsietatez edo ahaleginez, hazkunde espirituala ziurtatu. Landarea, umea, bere ingurutik bere bizitzari laguntzen diona jasoz hazten da: airea, eguzkia eta janaria. Naturaren dohain hauek animalientzat eta landareentzat zer diren, halaxe da Kristo beragan konfiantza dutenentzat. Bera da haien "betiko argia", "eguzkia eta

ezkutua". Isaias 60:19; 84:11 Salmoa.
"Israelerako ihintza" bezala izango
da. "Euria bezala jaitsiko da
belarraren gainera". Oseas 14:5; 72:6
Salmoa. Ur bizia da, «Jainkoaren
Ogia... zerutik jaisten dena eta
munduari bizia ematen diona».
Joan 6:33.

Bere Semearen dohain paregabearen,
Jainkoak mundu osoa inguratu du
munduan zehar zirkulatzen duen
airea bezain benetako grazia-giro
batez. Bizitza ematen duen giro hau
arnasa hartzea aukeratzen duten
guztiak bizi eta haziko dira

gizon-emakumeen estatura Kristo Jesusengan.

Lorea eguzkirantz biratzen den bezala, izpi distiratsuak bere edertasuna eta simetria hobetzen lagun ditzaten, halaxe jo behar dugu Zuzentasunaren Eguzkira, zeruko argiak distira egin dezan, gure izaera Kristoren antzera garatu dadin. .

Jesusek gauza bera irakasten du esaten duenean: «Zaude nigan, eta ni zuetan. Adarrak berez fruiturik eman ezin duen bezala, mahastian egon ezik; Ezin duzue gehiago,

Nigan egon ezik... Ni gabe ezin
duzue ezer egin». Joan 15:4, 5.
Kristoren menpe zaude, bizitza
santu bat bizitzeko, hazkuntzarako
eta emankortasunerako gurasoen
gainean dagoen adarra bezala.
Beraz gain ez duzu bizitzarik. Ez
duzu indarrik tentazioari aurre
egiteko edo grazian eta
santutasunean hazteko. Harengan
egonez, lora zaitezke. Zure bizitza
berarengandik ateraz, ez zara
zimelduko, ezta antzua izango. Ur
ibaien ondoan landatutako zuhaitza
bezalakoa izango zara.

Askok ideia dute lanaren zatiren bat bakarrik egin behar dutela.

Kristogan konfiantza izan dute bekatuaren barkamena lortzeko, baina orain beren ahaleginez bilatzen dute zuzen bizitzea. Baina horrelako ahalegin guztiek huts egin behar dute. Jesusek dio: «Ni gabe ezin duzue ezer egin». Gure grazian haztea, gure poza, gure erabilgarritasuna, dena Kristorekin dugun batasunaren arabera da. Berarekin komunikatzeaz, egunero, orduro, —Beregan egonez—, grazian haziko gara. Ez da Egilea bakarrik, gure fedearen Amaitzailea baizik. Kristo da lehena eta azkena

eta beti. Bera gurekin egongo da, ez bakarrik gure kurtsoaren hasieran eta amaieran, baita urrats guztietan ere. Davidek dio: «Beti jarri dut Jauna nire aurrean, bera nire eskuinaldean dagoenez, ez naiz hunkituko». Salmoa 16:8.

Galdetzen al duzu: "Nola egon behar naiz Kristorengan?" Hasieran jaso zenuen moduan. «Hortaz, Kristo Jesus Jauna jaso duzuen bezala, ibil zaitezte haren baitan». «Justoa fedez biziko da».

Kolosarren 2:6; Hebrearrei 10:38.

Zeure burua Jainkoari eman zenion, bere osoa izateko, zerbitzatzeko eta

obeditzeko, eta Kristo zure
Salbatzailetzat hartu zenuen. Ezin
zenituzke zure bekatuak barkatu
edo zure bihotza aldatu; baina
zeure burua Jainkoari eman
zionatean, uste duzu berak
Kristogatik egin zuela hau guztia
zuretzat. Fedearen bidez Kristorena
egin zinen, eta fedearen bidez
haziko zara harengan, eman ez eta
hartuz. Guztia eman behar diozu,
—zure bihotza, zure borondatea,
zure zerbitzua—, eman zeure burua
berari bere eskakizun guztiak
betetzeko; eta dena hartu behar
duzu,—Kristo, bedeinkazio guztien
betetasuna, zure bihotzean egoteko,

zure indarra, zure zuzentasuna,
zure betiko laguntzailea izateko—
obeditzeko ahalmena emateko.

Jainkoari sagara ezazu goizean; egin
ezazu hau zure lehen lana. Izan
bedi zure otoitza: «Har nazazu,
Jauna, guztiz zurea bezala. Nire
plan guztiak zure oinetan jartzen
ditut. Erabili nazazu gaur zure
zerbitzuan. Zaude nirekin, eta egin
bedi zuregan nire lan guztia». Hau
eguneroko kontua da. Goizero
sagara ezazu zeure burua Jainkoari
egun horretarako. Utzi zure plan
guztiak Berari, bere probidentziak
adieraziko duen bezala betetzeko

edo uko egiteko. Horrela, egunez egun, zure bizia Jainkoaren eskuetan ematen ari zara, eta horrela zure bizitza gero eta gehiago moldatuko da Kristoren bizitzaren ondoren.

Kristoren bizitza lasaitasuneko bizitza da. Baliteke sentimenduaren estasirik ez egotea, baina konfiantza iraunkor eta baketsu bat egon beharko litzateke. Zure itxaropena ez dago zure baitan; Kristogan dago. Zure ahultasuna Haren indarrarekin lotzen da, zure ezjakintasuna Haren jakinduria, zure ahultasuna Haren indar

iraunkorrarekin. Beraz, ez duzu zeure buruari begiratu behar, ez utzi gogoari norbere buruari eusten, baizik eta Kristori begira. Goga bedi bere maitasuna, edertasuna, perfekzioa, bere izaeraren gainean. Kristo bere buruaren ukapenean, Kristo bere umiliazioan, Kristo bere garbitasunean eta santutasunean, Kristo bere maitasun paregabea, hau da arimaren kontenplaziorako gaia. Bera maitatuz, hura kopiatuz, harengandik guztiz menpe egonez, haren antzera eraldatuko zarete.

Jesusek dio: "Zaude nigan". Hitz hauek atsedena,

egonkortasunaren, konfiantzaren
ideia transmititzen dute. Berriro
gonbidatzen du: "Zatoz niregana, ...
eta atsedeen emango dizut". Mateo
11:28. Salmistaren hitzek
pentsamendu bera adierazten dute:
«Jaunarengan atsedeen, eta itxaron
harengan pazientziaz». Eta Isaiasek
ziurtatzen du: "Lasai eta
konfiantzan izango da zure
indarra". Salmoa 37:7; Isaias 30:15.
Atsedeen hori ez da inaktibitatean
aurkitzen; izan ere, Salbatzailearen
gonbidapenean atsedeenaren
promesa bat egiten du lanerako
deiarekin: «Hartu nire uztarria zure
gainean: ... eta aurkituko duzu

atsedenaldia». Mateo 11:29.
Kristorengan gehien atsedeen
hartzen duen bihotza beraren
aldeko lanean serio eta aktiboena
izango da.

Gogoan norberarengan bizi denean,
Kristogandik urruntzen da,
indarraren eta bizitzaren iturria.
Horregatik, Satanasen etengabeko
ahalegina da Salbatzaileengandik
arreta desbideratu eta horrela
arimak Kristorekin bat egitea eta
elkartzea eragozteko. Munduko
atseginak, bizitzaren kezak eta
nahasmenduak eta penak, besteen
akatsak edo zure akatsak eta

inperfekzioak, hauetara edo guztietara gogoia desbideratu nahi izango du. Ez utzi engainatu bere gailuek. Benetan kontzientziatuak diren asko, eta Jainkoarentzat bizi nahi dutenak, sarriegi eramaten ditu bere hutsegite eta ahulezietan bizitzera, eta horrela Kristogandik bereiziz garaipena lortzea espero du. Ez dugu gure burua erdigune bihurtu behar eta salbatuko garen ala ez jakiteko antsietatea eta beldurra ase behar. Horrek guztiak arima gure indarren Iturburutik urruntzen du. Konprometitu zure arima Jainkoari gordetzea, eta fida zaitez harengan. Hitz egin eta

pentsatu Jesusengan. Gal dadila bere baitan. Utzi zalantza guztiak; baztertu zure beldurrak. Esan Paulo apostoluarekin: «Bizi naiz; baina ez ni, Kristo baizik bizi naiz nigan: eta orain haragian bizi naizen bizia, Jainkoaren Semearen fedez bizi naiz, ni maitatu eta bere burua enegatik eman baitzuen. Galatiar 2:20. Jainkoarengan atsedeen. Berari agindu diozun hori gordetzeko gaida. Bere eskuetan utziko bazara, maitatu zaituen haren bidez konkistatzailea baino gehiago aterako zaitu.

Kristok giza izaera bere gain hartu zuenean, gizakia bere buruarekin lotu zuen maitasun-lotura baten bidez, gizakiaren aukerak izan ezik, inongo botere batek hautsi ezin dezakeena. Satanek etengabe erakargarriak aurkeztuko dizkigu lotura hori haustera bultzatzeko, Kristorengandik bereizteko aukeratzeko. Hona hemen behatu behar dugu, ahalegindu, otoitz egin, ezerk ez gaituen erakarri beste maisu bat aukeratzera; izan ere, beti libre gara hau egiteko. Baina gorde ditzagun gure begiak Kristorengan finkatuta, eta hark gordeko gaitu. Jesusi begira, seguru gaude. Ezerk

ezin gaitu bere eskuetatik kendu.
Etengabe berari begiratzean,
«aintzaz aintza irudi berera
aldatzen gara, Jaunaren Espirituak
bezala». 2 Korintoarrei 3:18.

Horrela lortu zuten lehen
dizipuluek Salbatzaile maitearen
antza. Ikasle haiek Jesusen hitzak
entzun zituztenean, haren beharra
sentitu zuten. Bilatu zuten, aurkitu
zuten, jarraitu zioten. Berarekin
zeuden etxean, mahaian,
armairuan, soroan. Berarekin
zeuden irakasle baten ikasle gisa,
egunero bere ezpainenatik egia
santuaren lezioak jasotzen.

Harengana begiratu zuten, beren nagusiaren zerbitzari gisa, beren betebeharra ikasteko. Ikasle horiek "gu bezalako pasioen menpeko" gizonak ziren. Santiago 5:17. Bekatuarekin borroka bera izan zuten. Grazia bera behar zuten, bizitza santua bizitzeko.

Joanek ere, diszipulu maiteak, Salbatzailearen antza gehien islatzen zuenak, ez zuen berez izaera eder hori eduki. Ez zen bere buruarekiko aldarrikapena eta ohorerako asmo handikoa, baizik eta lesioen azpian sutsu eta erresumina. Baina Jainkozkoaren

izaera agertu zitzaionez, bere gabezia ikusi zuen eta ezagutzak apaldu egin zuen. Jainkoaren Semearen eguneroko bizitzan ikusi zituen indarrak eta pazientzia, indarrak eta samurtasunak, miresmen eta maitasunez bete zuten bere arima. Egunez egun bere bihotza Kristorengana erakartzen zen, bere buruaren burua bistatik galdu zuen arte bere Maisuarekiko maitasunean. Bere haserrea eta handinahia Kristoren ahalmenari eman zitzaion. Espiritu Santuaren eragin birsortzaileak bere bihotza berritu zuen. Kristoren maitasunaren indarrak izaera

eraldaketa eragin zuen. Hau da Jesusekiko batasunaren emaitza ziurra. Kristo bihotzean egoten denean, natura osoa eraldatu egiten da. Kristoren Espirituak, bere amodioak, leuntzen du bihotza, arima menperatzen du, eta Jainkoaren eta zerurantz altxatzen ditu pentsamenduak eta nahiak.

Kristo zerura igo zenean, haren presentziaren zentzua bere jarraitzaileengan zegoen oraindik. Presentzia pertsonala zen, maitasunez eta argiz betea. Jesus, Salbatzailea, haiekin ibili eta hitz egin eta otoitz egin zuena, beren

bihotzari itxaropena eta
kontsolamendua esan ziona,
bakearen mezua oraindik bere
ezpainenetan zegoen bitartean,
haietatik zerura eramán zuten, eta
doinuak. Haren ahotsa itzuli
zitzaien, aingeruen hodeiak hura
jaso zuenean: «Hara, ni beti zurekin
nago, munduaren amaiera arte».
Mateo 28:20. Gizateriaren moduan
zerura igo zen. Bazekiten
Jainkoaren tronuaren aurrean
zegoela, haien Lagun eta
Salbatzailea oraindik; Bere sinpatiak
ez zirela aldatu; sufritzen ari den
gizadiarekin identifikatzen zela
oraindik. Jainkoaren aurrean bere

odol preziatuaren merezimenduak aurkezten ari zen, bere esku eta oin zaurituak erakutsiz, bere erredimituengatik ordaindu zuen prezioa gogoan. Bazekiten zerura igo zela haiei lekuak prestatzeko, eta berriro etorriko zela eta beregana eramango zituela.

Igoeraren ondoren elkarrekin elkartu zirenez, gogotsu zeuden Aitari Jesusen izenean euren eskaerak aurkezteko. Beldur handiz makurtu ziren otoitzean, ziurtasuna errepikatuz: «Nire izenean Aitari eskatuko diozuen guztia, emango dizute. Orain arte ez duzue ezer

eskatu nire izenean: eskatu, eta jasoko duzue, zuen poza betea izan dadin». Joan 16:23, 24. Fedearen eskua gero eta gorago luzatu zuten argudio indartsuarekin: «Kristo da hil zena, bai, berpiztu dena, Jainkoaren eskuinaldean dagoena, zeina ere interzesioa egiten duena. guretzat». Erromatarrei 8:34. Eta Mendekosteek Kontsolatzailearen presentzia ekarri zien, zeinari buruz esan baitzuen Kristok: «Zuetan izango da». Eta hark ere esan zuen: «Oso da zuentzat alde egitea; baina alde egiten badut, bidaliko dizut. Joan 14:17; 16:7. Hemendik aurrera Espirituaren bidez, Kristo etengabe

egon behar zen bere seme-alaben bihotzetan. Berarekin zuten batasuna beraiekin zegoenean baino estuagoa zen. Kristo barnean bizi zenaren argia, maitasuna eta boterea argitu zuten haien bidez, eta gizonak, ikusirik, «harritu egiten ziren; eta ezagutu zuten Jesusekin egon zirela». Eginak 4:13.

Kristok ikasleentzat izan zen guztia, bere seme-alabentzat izan nahi du gaur; izan ere, azken otoitz hartan, haren inguruan bildutako ikasle-talde txikiarekin, esan zuen: «Ez dut otoitz hauengatik bakarrik egin, baizik eta haien hitzaren bidez

nigan sinestuko dutenentzat ere». Joan 17:20.

Jesusek guregatik otoitz egin zuen, eta berarekin bat izan gaitezen eskatu zuen, bera Aitarekin bat den bezala. A ze batasuna den hau! Salbatzaileak bere buruaz esan du: «Semeak ezin du ezer egin bere buruaz». "Nigan bizi den Aitak egiten ditu obrak". Joan 5:19; 14:10. Orduan, Kristo gure bihotzetan bizi bada, "nahi eta egiteko bere atseginez" egingo du gure baitan. Filipinoarrei 2:13. Berak egin zuen bezala lan egingo dugu; izpiritu bera agertuko dugu. Eta horrela,

hura maitatuz eta haren baitan
egonez, «burua den gauza guztietan
haziko gara, Kristo baita».
Efesoarrei 4:15.

9. kapitulua—Lana eta bizitza

Jainkoa unibertsorako bizitzaren eta argiaren eta pozaren iturria da.

Eguzkiaren argi izpiak bezala, iturri bizi batetik lehertzen diren

ur-korronteak bezala,

bedeinkapenak isurtzen ditu

Harengandik bere izaki guztiei. Eta

Jainkoaren bizitza gizakien

bihotzetan dagoen tokian,

besteengana isuriko da maitasunez

eta bedeinkazioz.

Gure Salbatzailearen poza gizon

erorien altxamenduan eta

erredentzioan zegoen. Horregatik

ez zuen bere bizitza maitetzat hartu,
baizik eta gurutzea jasan zuen, lotsa
gutxietsiz. Beraz, aingeruak beti
arduratzen dira besteen zorionaren
alde lanean. Hau da beraien poza.
Bihotz berekoiek zerbitzu
umiliagarritzat hartuko luketena,
dohakabeak eta izaeraz eta mailaz
beherago daudenei zerbitzatzeari,
bekaturik gabeko aingeruen lana
da. Kristoren bere burua
sakrifikatzeko duen maitasunaren
espiritua zeruan zeharkatzen duen
espiritua da eta bere
zoriontasunaren esentzia bera da.
Hau da Kristoren jarraitzaileek

izango duten espiritua, egingo duten lana.

Kristoren maitasuna bihotzean jasota dagoenean, usain gozoa bezala ezin da ezkutatu. Haren eragin santua kontaktuan gauden guztiek sentituko dute. Kristoren espiritua bihotzean basamortuko iturri bat bezalakoa da, guztiak freskatzeko eta galtzeko prest daudenak biziko ura edateko irrikaz egiten dituenena.

Jesusenganako maitasuna gizateriaren bedeinkapenaren eta goratzearen alde lan egin zuen

bezala lan egiteko gogoan agertuko da. Maitasuna, samurtasuna eta sinpatia ekarriko ditu gure Aita zerukoaren ardurapean dauden izaki guztiengana.

Salbatzailearen bizitza lurrean ez zen erraztasun eta debozio bizitza bat izan bere buruari, baina ahalegin iraunkor, serio eta nekaezinaz aritu zen galdutako gizakia salbatzeko. Igerilekutik Kalbariora Auto-ukazioaren bidea jarraitu zuen eta lan neketsuetatik, bidaia mingarrietatik eta zaintza eta lan nekagarrietatik ez askatu nahi izan zuen. Esan zuen: «Gizonaren

Semea ez da etorri zerbitzatzera,
zerbitzatzera baizik, eta bere bizia
askorentzat erreskatea ematera».

Mateo 20:28. Hau izan zen bere
bizitzako objektu handi bakarra.
Beste guztia bigarren mailakoa eta
menpekoa zen. Bere haragia eta
edaria zen Jainkoaren borondatea
egiteko eta bere lana amaitzeko.
Norberak eta norberaren interesak
ez zuten bere lanetan parterik izan.

Beraz, Kristoren grazian parte
hartzen dutenak prest egongo dira
edozein sakrifizio egiteko, beragatik
hil zen beste batzuek zeruko
dohaina parteka dezaten. Ahal

duten guztia egingo dute bertan egonaldirako mundua hobea izan dadin. Espiritu hau benetan bihurtutako arima baten ondorio ziurra da. Kristogana etortzen ez den lenago, jaiotzen zaio bere bihotzean besteei Jesusengan aurkitu duen adiskide preziatua ezagutzera emateko gogoa; egia salbatzailea eta santugarria ezin da bere bihotzean itxi. Kristoren zuzentasunaz jantzirik bagaude eta bere barnean dagoen Espirituaren pozaz betetzen bagara, ezin izango dugu gure isildu. Dastatu eta ikusi badugu Jauna ona dela, izango dugu zer kontatzeko. Felipek

Salbatzailea aurkitu zuenean bezala, beste batzuk gonbidatuko ditugu haren aurrean. Kristoren erakargarritasunak eta etorkizuneko munduko errealitate ikusezinak aurkezten saiatuko gara. Jesusek egin zuen bidea jarraitzeko gogo bizia izango da. Irrikazio bizia izango da gure ingurukoek "munduko bekatua kentzen duen Jainkoaren Bildotsa ikus dezaten". Joan 1:29.

Eta besteak bedeinkatzeko ahaleginak geure buruaren bedeinkapenetan erreakzionatuko du. Hau izan zen Jainkoaren

helburua erredentzio-planean
jarduteko parte bat ematean.
Gizonei jainkozko izaeraren
partaide izateko pribilegioa eman
die eta, aldi berean, bedeinkazioak
hedatzeko bere lagunei. Au da
ohore gorena, pozarik handiena,
Jainkoak gizakiei eman diezaiekeen.
Horrela maitasun lanetan parte
hartzen dutenak beren
Sortzailearengana hurbiltzen dira.

Jainkoak ebanjelioaren mezua, eta
ministerio maitagarriaren lan
guztia, zeruko aingeruei enkargatu
zezakeen. Beste bide batzuk erabili
izan zituen bere helburua betetzeko.

Baina bere maitasun infinituan
Berarekin, Kristorekin eta
aingeruekin lankide bihurtzea
aukeratu zuen, ministerio
ez-bereko honetatik sortzen den
bedeinkapena, poza, altxatze
espirituala parteka genitzake.

Kristorekin sinpatia bihurtzen gara
bere sufrimenduen elkartasunaren
bidez. Besteen onerako
sakrifizio-ekintza orok
onuragarritasunaren espiritua
sendotzen du ematen duenaren
bihotzean, munduaren
Erredentorearekin hurbilago lotuz,
zeina “aberatsa zen, baina

zuengatik... pobre egin zineten, zuek medio. Bere pobrezia aberatsa izan daiteke». 2 Korintoarrei 8:9. Eta gure sorkuntzaren xede jainkotiarra betetzen dugun heinean bakarrik bizitza bedeinkazio bat izan daiteke guretzat.

Kristok bere dizipuluek nahi duten bezala lan egitera joango bazara, eta harentzat arimak irabaziko badituzu, jainkozko gauzetan esperientzia sakonago baten eta ezagutza handiagoaren beharra sentituko duzu, eta zuzentasunaren gose eta egarri izango zara. Jainkoari erregutuko diozu, eta zure

fedea sendotuko da, eta zure arimak edaten ditu zirriborro sakonagoak salbazioaren putzuan. Oposizioa eta epaiketak topatzeak Biblia eta otoitzera eramango zaitu. Grazian eta Kristoren ezagutzan haziko zara eta esperientzia aberatsa garatuko duzu.

Besteenganako lan desegokiaren izpirituak sakontasuna, egonkortasuna eta kristoren maitasuna ematen dio pertsonaiari, eta bakea eta zoriona ekartzen dizkio jabeari. Asmoak gora eginda daude. Ez dago alferkeriarako edo berekoikeriarako lekurik. Horrela

kristau graziak baliatzen dituztenak hazi egingo dira eta indartsu bihurtuko dira Jainkoaren alde lan egiteko. Pertzepzio espiritual argiak izango dituzte, fede sendoa eta gero eta handiagoa eta otoitzean indar handiagoa izango dute. Jainkoaren Espirituak, haien izpirituaren gainean mugituz, arimaren harmonia sakratuak deitzen ditu jainkozko ukituari erantzuteko. Horrela, besteen onerako ahalegin desinteresatuetan dedikatzen direnak, ziur aski, beren salbazioa egiten ari dira.

Grazian hazteko modu bakarra
Kristok agindu digun lana interesik
gabe egitea da: gure ahalmenaren
neurrian, guk eman diezaiekegun
laguntza behar dutenei laguntzen
eta bedeinkatzen aritzea. Indarra
ariketarekin dator; jarduera
bizitzaren baldintza bera da.
Kristau-bizitza mantentzen
ahalegintzen direnak, graziaren
bidetik datozen bedeinkapenak
pasiboki onartuz eta Kristoren alde
ezer egin gabe, lanik gabe janez
bizitzen saiatzen ari dira. Eta
mundu espiritualean bezala
naturan, horrek beti eragiten du
endekapena eta usteltzea. Bere

gorputz-adarrak egikaritzeari uko
egingo zion gizonak laster galduko
zuen horiek erabiltzeko ahalmen
guztiak. Horrela, Jainkoak
emandako ahalmenak erabiliko ez
dituen kristaua ez da bakarrik
Kristorengan hazten, baina lehendik
zuen indarra galtzen du.

Kristoren eliza Jainkoak gizonen
salbaziorako izendatutako agentzia
da. Bere eginkizuna ebanjelioa
mundura eramatea da. Eta
betebeharra kristau guztien gain
dago. Bakoitzak, bere talentuaren
eta aukeraren neurrian,
Salbatzailearen enkargua bete behar

du. Kristoren maitasunak, agertu
zaigunak, bera ezagutzen ez duten
guztien zordun egiten gaitu.
Jainkoak argia eman digu, ez
geuretzat bakarrik, haien gainera
isurtzeko baizik.

Kristoren jarraitzaileak betebeharra
esna egongo balira, milaka izango
lirateke gaur egun jentilen
lurraldeetan ebanjelioa
aldarrikatzen duen tokian. Eta
lanean pertsonalki parte hartu ezin
zuten guztiek, oraindik ere, beren
baliabideekin, sinpatiarekin eta
otoitzekin eutsiko zioten. Eta
kristau-herrialdeetan arimentzat

askoz lan serioagoa izango
litzateke.

Ez dugu jentilen lurraldeetara joan
behar, ezta etxeko zirkulu estutik
irten ere, hor bada gure
betebeharra, Kristoren alde lan
egiteko. Hau etxeko zirkuluan egin
dezakegu, elizan, elkartzen garen
eta negozioak egiten ditugunen
artean.

Gure Salbatzailearen bizitzaren
zatirik handiena Nazareteko
zurgin-dendan igaro zen lan
pazientzian. Aingeru ministroak
bizitzaren Jaunari bertaratu ziren,

nekazari eta langileekin alboan ibiltzen zenean, aitortu gabe eta ohoretu gabe. Bere eginkizuna zintzotasunez betetzen ari zen bere merkataritza xumean lanean ari zen bitartean, gaixoak sendatu zituenean edo Galileako ekaitz-olatuen gainean ibiltzean. Beraz, bizitzako betebeharririk xumeenetan eta posizio baxuenetan, Jesusekin ibili eta lan egin dezakegu.

Apostoluak dio: «Jainkoarekin egon bedi deitzen den pertsona oro». 1 Korintoarrei 7:24. Negoziogileak bere negozioa egin dezake bere

leialtasunagatik bere Maisua
goraipatzen duen moduan.
Kristoren benetako jarraitzailea
bada, bere erlijioa eramango du
egiten den guztian eta gizakiei
Kristoren espiritua agerian utziko
du. Mekanikaria Galileako muinoen
artean bizimodu apalean lan egin
zuen haren ordezkari arduratsua
eta fidela izan daiteke. Kristoren
izena izendatzen duen orok horrela
lan egin behar du, besteek, haren
obra onak ikusiz, beren Egilea eta
Berreroslea gorestera eraman
dezaten.

Askok beren dohainak Kristoren zerbitzura ematetik salbuetsi dira, beste batzuk goi-mailako dohaintza eta abantailak zeudelako. Iritzia nagusitu da talentu berezia dutenei bakarrik eskatzen zaiela beren gaitasunak Jainkoaren zerbitzura sagaratzea. Askok ulertu dute talentuak faboratutako klase jakin bati bakarrik ematen zaizkiola, noski nekeak edo sariak parte hartzera deitzen ez diren beste batzuk baztertuz. Baina parabolan ez da horrela irudikatzen. Etxeko nagusiak bere zerbitzariak deitu zituenean, bakoitzari bere lana eman zion.

Espiritu maitagarriarekin bizitzako betebeharririk apalenak bete ditzakegu "Jaunari bezala". Kolosarren 3:23. Jainkoaren maitasuna bihotzean badago, bizitzan agertuko da. Kristoren zapoak gozoak inguratuko gaitu, eta gure eragina goratu eta bedeinkatuko du.

Jainkoaren alde lan egitera joan aurretik ez duzu okasio handien zain egon edo gaitasun apartak espero. Ez duzu pentsatu behar munduak zutaz pentsatuko duenaren inguruan. Zure

eguneroko bizitza zure fedearen garbitasunaren eta zintzotasunaren testigantza bada, eta beste batzuk onura atera nahi duzula sinetsita badago, zure ahaleginak ez dira guztiz galduko.

Jesusen ikasleen artean apala eta txiroena besteentzat bedeinkapena izan daiteke. Agian ez dira konturatzen on berezirik egiten ari direla, baina beren eragin inkontzientearen bidez zabaldu eta sakonduko diren bedeinkapen-olatuak abiaraz ditzakete, eta azken sariaren egunera arte inoiz ezagutu ez

dituzten emaitza bedeinkatuak. Ez dute sentitzen edo ez dakite ezer handia egiten ari direnik. Ez zaie eskatzen arrakastaren kezka nekatu behar. Isilik aurrera egin besterik ez dute egin behar, Jainkoaren probidentziak agintzen dien lana zintzo eginez, eta haien bizitza ez da alferrik izango. Beren arima gero eta gehiago haziko da Kristoren antzera; Jainkoarekin batera langile dira bizitza honetan eta, beraz, egokiak dira goi-lanerako eta datozen bizitzako poztasun itzalgaberako.

10. kapitulua—Jainkoaren ezagutza

Asko dira Jainkoak bere burua ezagutzera eman eta harekin komunztadura eramateko bilatzen dituen moduak. Naturak gure zentzumenei hitz egiten die etenik gabe. Bihotza irekia Jainkoaren maitasunaz eta aintzaz harrituta geratuko da bere eskuen lanen bidez agerian geratu den bezala. Entzuleen belarriak naturako gauzen bidez Jainkoaren komunikazioak entzun eta uler ditzake. Zelai berdeak, zuhaitz altuak, kimuak eta loreak, hodeia

igarotzen den, euria erortzen ari den, erreka burrunbatsua, zeruko loria, hitz egiten digute gure bihotzei, eta guztiak egin zituena ezagutzera gonbidatzen gaituzte.

Gure Salbatzaileak bere ikasgai preziatuak naturako gauzekin lotu zituen. Zuhaitzak, txoriak, haranetako loreak, muinoak, aintzirak eta zeru ederrak, baita eguneroko bizitzako gertakariak eta inguruak ere, egiaren hitzekin lotuta zeuden, Haren ikasgaiak horrela sarritan izan zedin. gogora ekarri zuen, baita gizakiaren

neke-bizitzaren ardura lanpetuen artean ere.

Jainkoak bere seme-alabek bere obrak estimatu eta gure lurreko etxea apaindu duen edertasun soil eta lasaiaz gozatzea nahi luke.

Ederren maitalea da, eta kanpotik erakargarria den guztiaren gainetik Izaera edertasuna maite du;
Garbitasuna eta sinpletasuna lantzea nahi zuen, loreen grazia lasaiak.

Entzun nahi badugu, Jainkoaren obrek obedientzia eta konfiantzazko lezio baliotsuak emango dizkigute.

Espazioan zehar ibilbiderik gabeko izarretatik adin batetik bestera euren izendatutako bidea jarraitzen duten izarretatik hasi eta atomorik txikienera arte, naturako gauzek Sortzailearen nahiari men egiten diote. Eta Jainkoak dena zaintzen du eta berak sortu duen guztiari eusten dio. Izugarritasun osoan zenbakirik gabeko munduak eusten dituenak, aldi berean bere kantu xumeak beldurrik gabe abesten duen txolarre arrearen nahiak zaintzen ditu. Gizonak beren eguneroko lanera irteten direnean, otoitzean aritzen direnean bezala; gauean etzanda, eta goizean

jaikitzen direnean; Aberatsak bere
jauregian jai egiten duenean, edo
pobreak bere seme-alabak ohol
eskasean biltzen dituenean,
bakoitza samurki begiratzen du
zeruko Aitak. Jainkoak ohartzen ez
dituen malkorik ez da isurtzen. Ez
dago markatzen ez duen
irribarrerik.

Hori guztiz sinetsiko bagenu,
beharbako larritasun guztiak
baztertuko lirateke. Gure bizitzak
ez lirateke orain bezain etsipenez
beteko; zeren dena, handia edo
txikia, geldituko litzateke
Jainkoaren eskuetan, zeina ez baita

kezka aniztasunaz nahastu, edo beren pisuaz gainezka. Askok aspaldi ezezagunak diren arimaren atsedenez gozatu beharko genuke orduan.

Zure zentzumenak lurraren edertasun erakargarrian gozaten duten bezala, pentsa etorriko den munduan, ez baitu inoiz ezagutuko bekatuaren eta heriotzaren hondamena; non naturaren aurpegiak ez duen gehiago madarikazioaren itzala jantziko. Utzi zure irudimenari gordetakoen etxea irudikatu, eta gogoratu zure irudimen distiratsuenak erretratatu

dezakeena baino loriatsuagoa izango dela. Naturan Jainkoaren dohain ezberdinetan bere aintzaren distirarik arinena besterik ez dugu ikusten. Idatzitakoa da: «Begiak ez ditu ikusi, ez belarriak entzun, ez gizonaren bihotzean sartu, Jainkoak maite dutenentzat prestatu dituen gauzak». 1 Korintoarrei 2:9.

Poetak eta naturalistak gauza asko dituzte naturaz esateko, baina kristaua da lurreko edertasuna estimarik handienarekin gozaten duena, bere Aitaren eskulanak ezagutzen dituelako eta bere maitasuna lore eta zuhaixka eta

zuhaitzean antzematen duelako.
Inork ezin du guztiz baloratu
muinoaren eta haranaren, ibaiaren
eta itsasoaren garrantzia, Jainkoak
gizakiarekiko duen maitasunaren
adierazgarritzat hartzen ez
dituenak.

Jainkoak bere lan probidentzialen
bidez eta bere Espirituak bihotzean
duen eraginaren bidez hitz egiten
digu. Gure inguruabarrak eta
inguruak, gure inguruan egunero
gertatzen diren aldaketetan, ikasgai
preziatuak aurki ditzakegu gure
bihotzak horiek antzemateko irekita
baldin badaude. Salmistak,

Jainkoaren probidentziaren lana trazatuz, dio: "Lurra Jaunaren ontasunez beteta dago". "Zakhurra denak eta gauza hauek behatuko dituenak ere ulertuko du Jaunaren ontasun maitekorra". Salmoa 33:5; 107:43.

Jainkoak bere hitzean hitz egiten digu. Hona hemen lerro argiagoetan bere izaeraren agerpena, gizakiekin zuen tratua eta erredentzio-lan handia. Hemen zabalik dago gure aurrean patriarken eta profeten eta antzinako beste gizon santuen historia. Gizonak ziren "gu bezalako

pasioen menpe". Santiago 5:17.
Ikusten dugu nola borrokatu ziren
gureak bezalako etsipenen bidez,
nola erori ziren tentazioan guk egin
dugun bezala, eta hala ere, berriro
gogo hartu eta konkistatu zituzten
Jainkoaren graziaz; eta, beha,
animatzen gara zuzentasunaren
bila. Emandako esperientzia
preziatuez irakurtzen dugunean,
haiek gozatzea izan zuten argiaz,
maitasunaz eta bedeinkapenaz, eta
emandako graziaren bidez egin
zuten lanaz, inspiratu zituen
izpirituak emulazio santuaren garra
pizten du gure bihotzetan eta
izaeraz haiek bezalakoak izateko

gogoa, Jainkoarekin ibiltzeko bezala.

Jesusek esan zuen Itun Zaharreko Eskrituraz —eta zenbat eta gehiago egia da Berriaz—: «Niren testigantza ematen dutenak dira», Erredentorea, betiereko bizitzaren itxaropenak zeinaren baitan dauden. Joan 5:39. Bai, Biblia osoak Kristori buruz hitz egiten du. Sorkuntzaren lehen agiritik —«Berarik gabe ez baitzen egin den ezer egin»—, «Hara, laster natorren» promesaren amaieraraino, Haren obrak irakurtzen ari gara eta haren ahotsa

entzuten ari gara. Joan 1:3;
Apokalipsia 22:12. Salbatzailea
ezagutuko bazenu, ikasi Eskritura
Santuak.

Bete bihotz osoa Jainkoaren hitzez.
Ur bizia dira, zure egarri sutsua
asetzen dutenak. Zeruko ogi bizia
dira. Jesusek dio: "Gizonaren
Semearen haragia jan eta haren
odola edan ezean, ez duzue bizirik
zugaran". Eta bere burua azaltzen du
esanez: "Nik esaten dizuedan hitzak
espiritua dira eta bizitza dira". Joan
6:53, 63. Jaten eta edaten dugunetik
gure gorputzak eraikiak dira; eta
ekonomia naturalean bezala,

ekonomia espiritualean ere:
hausnartzen duguna da gure izaera
espiritualari doinua eta indarra
emango diona.

Erredentzioaren gaia aingeruek
aztertu nahi dutena da;
betikotasunaren aro etengabeetan
zehar erredimituen zientzia eta
kantua izango da. Ez al da orain
ongi pentsatu eta aztertzea merezi?
Jesusen erruki eta maitasun
infinituak, gure alde egindako
sakrifizioak, hausnarketa serio eta
solemneena eskatzen du. Gure
Berrerosle eta Bitartekari maitearen
izaeran egon beharko genuke. Bere

herria bere bekatuetatik salbatzera etorri zenaren misioaz hausnartu beharko genuke. Horrela zeruko gaiak kontenplazten ditugun heinean, gure fedea eta maitasuna sendotuko dira, eta gure otoitzak gero eta onargarriagoak izango dira Jainkoarentzat, gero eta gehiago nahastuko baitira fedearekin eta maitasunarekin. Adimentsuak eta sutsuak izango dira. Etengabeko konfiantza izango da Jesusengan, eta eguneroko bizi-esperientzia bizi bat izango da bere boterean, Haren bidez Jainkoarengana datozen guztiak erabateko salbatzeko.

Salbatzailearen perfekzioetan gogoeta egiten dugunean, bere garbitasunaren irudian guztiz eraldatu eta berritu nahi dugu. Arimaren gose eta egarri bat egongo da gurtzen dugun hura bezalakoa izateko. Zenbat eta gehiago gure pentsamenduak Kristorengan egon, orduan eta gehiago hitz egingo diegu berataz besteei eta munduari irudikatuko diegu.

Biblia ez zen jakintsuarentzat bakarrik idatzi; aitzitik, jende arruntarentzat diseinatu zen. Salbaziorako beharrezkoak diren

egia handiak eguerdian bezain
argiak dira; eta inork ez du bere
bidea okertuko eta galduko,
Jainkoaren borondate argiaren
ordez beren epaiari jarraitzen
diotenak izan ezik.

Ez dugu inoren testigantzarik hartu
behar Santuek irakasten dutenari
buruz, baizik eta Jainkoaren hitzak
geure kabuz aztertu behar ditugu.
Besteei gure pentsamendua egiten
uzten badiegu, energia elbarriak eta
gaitasun uzkurituak izango ditugu.
Izpirituaren ahalmen nobleak hain
txikituta egon daitezke beren
kontzentrazioa merezi duten

gaietan ariketa faltagatik, non Jainkoaren hitzaren esanahi sakona jabetzeko gaitasuna galtzeko.

Adimena handitu egingo da Bibliako gaien erlazioa aztertzen erabiltzen bada, Eskritura Eskriturarekin eta gauza espiritualak espiritualarekin alderatuz.

Ez da ezer kalkulatuagorik adimena sendotzeko Eskriturak ikertzea baino. Beste libururik ez da hain indartsua pentsamenduak goratzeko, ahalmenei indarra emateko, Bibliaren egia zabal eta enobletzaileak bezain indartsua.

Jainkoaren hitza behar den bezala aztertuz gero, gizakiek gogo zabala, izaera noblezia eta helburuen egonkortasuna izango lukete garai hauetan gutxitan ikusten dena.

Baina Eskrituretako irakurketa azkarretik etekin txikia da. Baliteke Biblia osoa irakurtzea eta, hala ere, haren edertasuna ikustea edo haren esanahi sakona eta ezkutua ulertzea. Aztertutako pasarte batek bere esanahia argi izan arte adimenarentzat eta salbazio-planarekin duen erlazioa agerikoa den arte, balio handiagoa du kapitulu askoren irakurketak

baino helburu zehatzik ez duten eta lortutako instrukzio positiborik lortu gabe. Gorde zure Biblia zurekin. Aukera duzun bezala, irakurri; konpondu testuak zure memorian. Kaletik ibiltzen zaren bitartean pasarte bat irakurri eta bertan gogoeta egin dezakezu, horrela gogoan finkatuz.

Ezin dugu jakinduria lortu arreta eta otoitz-ikasketarik gabe.

Eskrituraren zati batzuk argiegiak dira, egia esan, gaizki ulertuak izateko, baina badaude beste batzuk haien esanahia begi-bistan ikusteko azalean ez dagoena. Eskritura

Santuarekin alderatu behar da.
Ikerketa zorrotza eta otoitz
hausnarketa egin behar da. Eta
ikasketa hori oparo ordainduko da.
Meatzariak lur azalaren azpian
ezkutatuta dauden metal
preziatuen zainak aurkitzen dituen
bezala, Jainkoaren hitza etengabe
bilatzen duenak altxor ezkutuan
bezala balio handieneko egiak
aurkituko ditu, bilatzaile
arduragabearen ikuspegitik
ezkututzen direnak. Inspirazio
hitzak, bihotzean hausnartuta,
bizitzaren iturritik isurtzen diren
erreka gisa izango dira.

Ez da inoiz Biblia otoitz gabe aztertu behar. Bere orriak ireki baino lehen Espiritu Santuaren argitasuna eskatu beharko genuke, eta emango zaio. Natanael Jesusengana hurbildu zenean, Salbatzaileak esan zion: «Hona benetan israeldar bat, zeinetan ez dago iruzurrik!». Natanaelek esan zuen: «Nondik ezagutzen nauzu?». Jesusek erantzun zion: «Felipe deitu aurretik, pikondoaren azpian zinela, ikusi zintudan». Joan 1:47, 48. Eta Jesusek gu ere ikusiko gaitu otoitz-leku ezkutuetan, baldin haren bila ari bagara, egia zer den jakin dezagun. Argi munduko

aingeruak izango dira bihotz
apaltasunez jainkozko gidaritza bila
dabiltzanekin.

Espiritu Santuak salbatzailea goratu
eta goresten du. Haren ofizioa da
Kristo aurkeztea, bere
zuzentasunaren garbitasuna eta
haren bidez dugun salbamen
handia. Jesusek dio: "Niretik jasoko
du eta erakutsiko dizu". Joan 16:14.
Egiaren Espiritua jainkozko egiaren
irakasle eraginkor bakarra da. Nola
estimatu behar du Jainkoak giza
arraza, bere Semea haien alde
hiltzeko eman baitzuen eta bere
Espiritua gizakiaren irakasle eta

etengabeko gidari izateko
izendatzen baitu!

11. kapitulua—Otoitzaren pribilegioa

Naturaren eta errebelazioaren bidez, bere probidentziaren bidez eta bere Espirituaren eraginez, Jainkoak hitz egiten digu. Baina hauek ez dira nahikoak; gure bihotzak beragana ere isuri behar ditugu. Bizitza espirituala eta energia izateko, benetako harremana izan behar dugu gure zeruko Aitarekin. Gure gogoa harengana erakar daiteke; Haren obretan, Haren errukietan, Haren bedeinkapenetan gogoeta dezakegu; baina hau ez da,

zentzurik osotasunean, harekin komunikatzea. Jainkoarekin komunikatzeko, gure bizitzari buruz zerbait esan behar diogu.

Otoitza Jainkoari adiskide bati bezala bihotza irekitzea da. Ez da beharrezkoa Jainkoari zer garen ezagutarazteko, baizik eta hura errezibitzeko gai izan gaitezen. Otoitzak ez du Jainkoa guregana jaisten, baizik eta harengana eramaten gaitu.

Jesus lurrian zegoenean, otoitz egiten irakatsi zien bere ikasleei. Berak zuzendu zituen beren

eguneroko beharrak Jainkoaren
aurrian aurkeztera, eta haien
ardura guztia haren gainera bota
zezaten. Eta haien eskariak entzun
behar zirela eman zien ziurtasuna,
ziurtasuna da guretzat ere.

Jesus bera, gizonen artean bizi zen
bitartean, askotan otoitzean zegoen.
Gure Salbatzailea gure beharrekin
eta ahultasunarekin identifikatu
zen, erregutzaile, eskatzaile bihurtu
baitzen, bere Aitarengandik
indar-hornidura berriak bilatzen,
betebeharra eta probarako
prestatuta atera zedin. Bera da gure
adibidea gauza guztietan. Anaia da

gure eritasunetan, «guztietan gu bezala tentatua». baina bekaturik gabekoa bezala Bere izaera gaitzetik atzera egin zuen; Borrokak eta arimaren torturak jasan zituen bekatuaren munduan. Bere gizatasunak otoitza behar eta pribilegio bihurtu zuen.

Erosotasuna eta poza aurkitu zituen bere Aitarekin komunioan. Eta gizonen Salbatzaileak, Jainkoaren Semeak, otoitzaren beharra sentitu bazuen, zenbat geiago sentituko lukete otoitz sutsu, etengabeko otoitz sutsu eta pekatariek.

Gure Aita zerukoak bere
bedeinkapenaren betetasuna guri
emateko zain dago. Gure
pribilegioa da neurri handi batean
maitasun mugagabearen iturrian
edatea. Zein harrigarria den hain
gutxi otoitz egitea! Jainkoa prest
dago eta prest dago bere
seme-alabarik xumeenaren otoitz
zintzoa entzuteko, eta hala ere, gure
nahiak Jainkoari ezagutzera
emateko errezelo nabarmena dago.
Zer pentsa dezakete zeruko
aingeruek ezin duten gizagaixoez,
tentazioaren menpe daudenez,
Jainkoaren maitasun infinituaren
bihotza haienganako irrika

dagoenean, eskatu edo pentsa
dezaketen baino gehiago emateko
prest, eta, hala ere, hain gutxi otoitz
egiten duten eta hain dute. fede
gutxi? Aingeruek maite dute
Jainkoaren aurrean makurtzea;
maite dute haren ondoan egotea.
Jainkoarekiko elkartasuna beren
poz gorentzat hartzen dute; eta,
hala ere, lurreko seme-alabak,
Jainkoak bakarrik eman dezakeen
laguntza horrenbeste behar
dutenak, pozik dirudite bere
Espirituaren argirik gabe ibiltzeaz,
bere presentziaren laguntasuna.

Gaiztoaren iluntasunak itxi egiten ditu otoitz egiteari uko egiten diotenak. Etsaiaren tentazio xuxurlatuak pekatu egitera erakartzen ditu; eta dena da Jainkoak otoitzaren izendapen jainkotiarran eman dizkien pribilegioez baliatzen ez dituztelako. Zergatik izan behar dute Jainkoaren seme-alabak otoitz egiteko gogoz, otoitza zeruko biltegia irekitzeko fedearen esku dagoen giltza denean, non gordetzen dira Omnipotentearen baliabide mugagabeak? Etengabeko otoitz eta behaketa arduratsurik gabe arduragabe hazteko eta bide

zuzenetik aldentzeko arriskua
dugu. Etsaiak etengabe oztopatu
nahi du erruki-aulkirako bidea, otoi
eta fede biziz ez dezagun lortu
tentazioari aurre egiteko grazia eta
boterea.

Jainkoak gure otoitzak entzun eta
erantzungo dituela espero
dezakegun baldintza jakin batzuk
daude. Horietako lehenetariko bat
da haren laguntzaren beharra
sentitzen dugula. Berak hitzeman
du: «Ura isuriko diot egarri
duenari, eta uholdeak lur lehorra».
Isaias 44:3. Zuzentasunaren gose eta
egarri direnek, Jainkoaren atzetik

luzaroan daudenak, ziur egon
daitezke beteko direla. Bihotzak
Espirituaren eraginera irekita egon
behar du, edo Jainkoaren
bedeinkapena ezin da jaso.

Gure premia handia argudio bat da
eta gure alde egiten du
elokuentena. Baina Jauna bilatu
behar da gauza hauek gure alde
egiteko. Hark dio: «Eskatu, eta
emango dizute». Eta «Bere Semea
barkatu ez zuenak, baina gu
guztiongatik entregatu zuenak, nola
ez dizkigu harekin ere gauza
guztiak dohainik emango?». Mateo
7:7; Erromatarrei 8:32.

Gure bihotzetan gaiztakeria ikusten badugu, pekatu ezagun bati atxikitzen bagara, Jaunak ez gaitu entzungo; baña anima penitentearen otoitza beti onartzen da. Ezagutzen diren gaizki guztiak zuzentzen direnean, Jainkoak gure eskaerei erantzungo diela sinetsiko dugu. Gure merituak ez gaitu inoiz Jainkoaren mesedean gomendatuko; salbatuko gaituen Jesusen merezimendua da, bere odola garbituko gaituena; hala ere, onarpen baldintzak betetzeko lana dugu egiteko.

Nagusi den otoitzaren beste elementu bat fedea da.

"Jainkoarengana datorrenak sinistu behar du bera dela, eta arduratsu bilatzen dutenen sariduna dela".

Hebrearrei 11:6. Jesusek bere ikasleei esan zien: «Nahi duzuen guztia, otoitz egiten duzunean, sinestu horiek jasotzen dituzuela, eta izango dituzue». Markos 11:24. Hartzen al dugu bere hitza?

Ziurtasuna zabala eta mugagabea da, eta hitzeman duena fidela da. Eskatutako gauza bera jasotzen ez dugunean, eskatzen dugun unean, oraindik sinistu behar dugu Jaunak

entzuten duela eta gure otoitzak erantzungo dituela. Hain gabilta oker eta miopiak, non batzuetan guretzat bedeinkapena izango ez liratekeen gauzak eskatzen ditugula, eta maitasunezko gure Aita zerukoak gure otoitzak erantzuten dizkigu, gure onerako izango dena emanaz, guk geuk nahi genukeena. ikusmena jainkozko argiz argituta gauza guztiak benetan diren bezala ikusiko genituzke. Gure otoitzak erantzuten ez direla dirudienean, agintzari eutsi behar diogu; izan ere, erantzunaren ordua iritsiko da, eta gehien behar dugun bedeinkapena

jasoko dugu. Baina otoitzak beti nahi dugun moduan eta gauza zehatzerako erantzungo duela aldarrikatzea presuntzioa da.

Jainkoa zuhurregia da oker egiteko, eta zuzenegia dabiltzanei gauza onik ez uzteko. Orduan ez izan beldurrik harengan konfiantza izateko, zure otoitzen berehalako erantzuna ikusten ez duzun arren. Konfiantza ezazu bere promesa ziurra: "Eskatu, eta emango zaizu".

Gure zalantzak eta beldurrak kontseiatzen baditugu, edo argi ikusten ez dugun guztia konpontzen saiatzen bagara, fedea

izan baino lehen, perplexitateak
areagotu eta sakondu besterik ez
dira egingo. Baina Jainkoarengana
iristen bagara, ezindu eta menpeko
sentituz, benetan garen bezala, eta
fede apal eta fidagarritz gure nahiak
ezagutzera emango badiogu bere
ezagutza mugagabea den,
kreazioan dena ikusten duen eta
bere borondatez eta hitzez dena
governatzen duenari, Gure oihuari
arreta eman diezaioke eta egingo
du, eta argia gure bihotzetan distira
utziko du. Otoitz zintzoaren bidez
Infinituaren gogoarekin
harremanetan jartzen gara. Baliteke
garai hartan gure Erredentorearen

aurpegia errukiz eta maitasunez
makurtzen ari zaigun froga
nabarmenik ez izatea, baina hala da.
Agian ez dugu haren ukitu agerikoa
sentituko, baina bere eskua gure
gainean dago maitasun eta
errukizko samurtasunez.

Jainkoari errukia eta bedeinkapena
eskatzera gatozenean maitasun eta
barkamen espiritua izan beharko
genuke gure bihotzetan. Nola egin
dezakegu otoitz: «Barka iezaguzu
gure zorrak, gure zordunei
barkatzen diegun bezala», eta, hala
ere, barkatzen ez duen izpiritu bati?
Mateo 6:12. Gure otoitzak entzutea

espero badugu besteei barkatu
behar diegu barkatzea espero
dugun moduan eta neurri berean.

Otoitzean irautea jasotzeko
baldintza bihurtu da. Beti otoitz
egin behar dugu fedean eta
esperientzian haziko bagara.

"Berehala otoitzean" egon behar
dugu, "otoitzean jarraitu eta berari
eskerrak emanez ikusi".

Erromatarrek 12:12; Kolosarren 4:2.

Pedrok fededunei gomendatzen die
"soila eta otoitz egitera begira". 1

Pedro 4:7. Paulok zuzentzen du:

"Otoitzean eta otoitzean eskerrak
emanez, ezagutarazi jainkoari zure

eskaerak". Filipoarrei 4:6. «Baina zuek, maiteok», dio Judek, «Espiritu Santuan otoitz eginez, gorde zaitezte Jainkoaren maitasunean». Judas 20, 21. Etengabeko otoitza da arimak Jainkoarekin duen batasun etengabea, Jainkoarengandik bizia gure bizitzara isur dadin; eta gure bizitzatik, garbitasuna eta santutasuna Jainkoarengana itzultzen dira.

Otoitzean diligentzia behar da; ez zaitzala ezer oztopatzen. Egin ahalegin guztiak Jesusen eta zure arimaren arteko elkartasuna zabalik mantentzeko. Bilatu aukera guztiak

otoitza egin ohi den tokira joateko. Benetan Jainkoarekin komunioa bilatzen ari direnak otoitz bileran ikusiko dira, beren betebeharra betetzeko leial eta lor ditzaketen onura guztiak lortzeko gogotsu eta gogotsu. Zeruko argi izpiak jaso ditzaketen lekuan kokatzeko aukera guztiak hobetuko dituzte.

Familia zirkuluan otoitz egin behar dugu, eta, batez ere, ez dugu ezkutuko otoitza alde batera utzi behar, hau baita arimaren bizitza. Ezinezkoa da arimak loratzea otoitza baztertuta dagoen bitartean. Familia edo otoitz publikoa

bakarrik ez da nahikoa.

Bakardadean arima zabal bedi

Jainkoaren begi ikuskariari.

Ezkutuko otoitza otoitza entzuten

duen Jainkoak bakarrik entzun

behar du. Ez dago belarri bitxirik

halako eskaeren zama jasotzeko.

Ezkutuko otoitzean arima inguruko

eraginetatik libre dago, zirraratik

aske. Lasai, baina sutsu,

Jainkoarengana helduko da. Goxoa

eta iraunkorra izango da isilpean

ikusten duenarengandik datorren

eragina, zeinaren belarria zabalik

dagoen bihotzetik sortzen den

otoitza entzuteko. Fede soil eta

lasaiaren bidez, arimak

Jainkoarekin elkartzen du eta jainkozko argi izpiak biltzen ditu Satanekiko gatazkan indartu eta eusteko. Jainkoa da gure indar-dorrea.

Otoitz ezazu zure armairuan, eta zure eguneroko lanetan ari zaren bitartean zure bihotza maiz goratu dadila Jainkoarengana. Horrela ibili zen Enok Jainkoarekin. Otoitz isil hauek intsentsu preziatua bezala altxatzen dira graziaren tronuaren aurrean. Satanek ezin du gainditu bere bihotza Jainkoarengan gelditzen dena.

Ez dago Jainkoari eskakizun bat eskaintzea desegokia den denbora edo tokirik. Ez dago ezer eragotziko digunik gure bihotzak otoitz zintzoaren izpirituan altxatzea. Kaleko jendetzaren artean, negozio-konpromiso baten erdian, Jainkoari eskaera bat bidali eta jainkozko gidaritza eske eska diezaiokegu, Nehemiasek Artaxerxes erregearen aurrean bere eskaera egin zuenean egin zuen bezala. Jaunartzeko armairu bat aurki daiteke edonon gauden. Bihotzaren atea etengabe zabalik izan beharko genuke eta gure gonbidapena igoko genuke Jesus

etorri eta ariman zeruko gonbidatu
gisa egon dadin.

Gure inguruan atmosfera kutsatu
eta hondatua egon daitekeen arren,
ez dugu bere miasma arnasa hartu
behar, baizik eta zeruko aire garbian
bizi gaitezke. Ate guztiak itxi
diezazkiekegu irudimen ezpuruei
eta pentsamendu gaiztoei arima
Jainkoaren aurrean altxatuz otoitz
zintzoaren bidez. Jainkoaren
laguntza eta bedeinkapena
jasotzeko bihotza zabalik dutenek
lurrekoa baino giro santuago batean
ibiliko dira eta zeruarekin

etengabeko komunztadura izango dute.

Jesusen ikuspegi bereiziagoak izan behar ditugu eta betiko errealitateen balioaren ulermen osoa.

Santutasunaren edertasuna

Jainkoaren seme-alaben biotzak betetzea da; eta hori gauzatu dadin, zeruko gauzen jainkozko agerpenen bila ibili beharko genuke.

Atera bedi arima gorantz, Jainkoak zeruko giroaren arnasa eman dezagula. Hain hurbil egon gaitezke Jainkoarengandik, ezen ustekabeko proba guztietan gure

pentsamenduak Berarengana
bueltatuko direla loreak
eguzkirantz bihurtzen duen bezain
natural.

Gorde zure nahiak, zure pozak,
zure penak, zure kezkak eta zure
beldurrak Jainkoaren aurrean. Ezin
duzu kargatu; ezin duzu nekatu.
Zure buruko ileak zenbatzen
dituena ez da axolagabe bere
seme-alaben nahiekin. "Jauna oso
errukitsua da, eta erruki samurra".
Santiago 5:11. Haren
maitasun-bihotza ukitzen dute gure
saminek eta baita haien esanak ere.
Hartu harengana adimena nahasten

duen guztia. Ezer ez da handiegia hark jasan dezan, munduak eusten baititu, unibertsoko gai guztiak agintzen ditu. Inolaz ere gure bakeari dagozkion ezer ez da txikiegia Berak ohartzeko. Gure esperientzian ez dago kapitulu ilunegia Berak irakurtzeko; ez dago nahasmendurik zailaegia Berarentzat argitzeko. Haren seme-alabarik txikienari ez zaio zoritxarrik gertatu, ez dago larritasunik arima jazartzen, ez alaitasun alairik, ez otoitz zintzorik ezpainenatik ihes egiten, gure Aita zerukoak behatzen ez duena, edo berehalako interesik hartzen ez

duena. "Bihotz hautsitakoak sendatzen ditu eta haien zauriak lotzen ditu". 147. Salmoa: 3.

Jainkoaren eta arima bakoitzaren arteko harremanak lurrian bere zaintza partekatzeko beste arimarik ez balego bezala bereizi eta beteak dira, ez bere Seme maitea eman zion beste arima bat.

Jesusek esan zuen: «Eskatuko duzue nire izenean, eta ez dizuet esaten Aitari otoitz egingo diodala zuengatik, Aitak berak maite zaituelako». "Nik aukeratu zaituztet: ... Ene izenean Aitari eskatuko diozuten guztia, eman

dezazuen". Joan 16:26, 27; 15:16.

Baina Jesusen izenean otoitz egitea otoitz baten hasieran eta amaieran izen horren aipamen hutsa baino zerbait gehiago da. Jesusen gogoan eta espirituan otoitz egitea da, bere promesak sinesten ditugun bitartean, bere grazian oinarritzen eta bere lanak egiten ditugun bitartean.

Jainkoak ez du esan nahi gutako inor ermitau edo fraide bihurtu behar denik eta mundutik erretiratu behar denik gurtza-ekintzetara dedikatzeko. Bizitzak Kristoren bizitza bezalakoa izan behar du,

mendiaren eta jendetzaren artean. Otoitz egiten ez duenak laster utziko dio otoitz egiteari, edo bere otoitzak errutina formal bihurtuko dira. Gizonak bere burua gizarte-bizitzatik kanpo ateratzen direnean, kristau betebeharraren eta gurutze-eramatearen esparrutik urrun; otoitzerako gaia galtzen dute, eta ez dute deboziorako pizgarririk. Haien otoitzak pertsonal eta berekoi bihurtzen dira. Ezin dute otoitz egin gizateriaren beharrei edo Kristoren erreinua eraikitzeko, lan egiteko indarra eskatzeko.

Jainkoaren zerbitzuan elkar sendotzeko eta sustatzeko elkarrekin elkartzeko pribilegioa baztertzen dugunean galera bat izaten dugu. Haren hitzaren egiek bizitasuna eta garrantzia galtzen dute gure gogoetan. Gure bihotzak beren eragin santifikatzaileaz argitu eta pizteari uzten diote, eta espiritualtasuna gainbehera egiten dugu. Gure kristau elkartean asko galtzen dugu elkarrenganako sinpatia faltagatik. Bere buruaren baitan ixten duenak ez du Jainkoak nahi zuen kargua betetzen ari. Gure izaerako elementu sozialak behar bezala lantzeak besteekiko sinpatia

ekartzen gaitu eta Jainkoaren zerbitzurako garatzeko eta indartzeko baliabidea da.

Kristauak elkarrekin elkartuko balira, elkarri Jainkoaren maitasunaz eta erredentzioaren egia preziatuez hitz egingez, beren bihotzak freskatu egingo lirateke eta elkar freskatuko lukete. Baliteke egunero gure zeruko Aitaz gehiago ikasten, Haren graziaren esperientzia berri bat lortzen; orduan bere maitasunaz hitz egin nahi dugu; eta hori egin ahala, gure bihotzak berotu eta animatuko dira. Gehiago pentsatu eta hitz egingo

bagenu Jesusi buruz, eta gutxiago norberaren buruaz, askoz gehiago izango genuke haren presentziaz.

Jainkoaz pentsatuko bagenu, gureganako bere arduraren frogak ditugun adina maiz, hura beti gure pentsamenduetan gorde beharko genuke eta gozatu egingo genuke berataz hitz egiteaz eta hura goraiпатzea. Denborazko gauzei buruz hitz egiten dugu haiekiko interesa dugulako. Gure lagunez hitz egiten dugu maite ditugulako; gure pozak eta gure penak haiei lotuta daude. Hala ere arrazoi infinitu handiagoa dugu Jainkoa

maitatzeko gure lurreko lagunak
maitatzeko baino; munduko
gauzarik naturalena izan beharko
luke gure pentsamendu guztietan
bera lehenik egitea, bere ontasunaz
hitz egitea eta bere botereaz
kontatzea. Hark eman dizkigun
dohain aberatsek ez zuten gure
pentsamenduak eta maitatzeak
hainbeste bereganatzeko, Jainkoari
ezer emateko ezer ez geniokeen;
etengabe Bera gogorarazi eta
maitasun eta esker oneko loturetan
lotzen gaituzte gure Zeruko Ongi
Egileari. Lurraren behealdetik
gertuegi bizi gara. Altxa ditzagun
begiak goiko santutegiko ate irekira,

non Jainkoaren aintzaren argiak disdira egiten duen Kristoren aurpegian, «bere bitartez Jainkoarengana hurbiltzen direnak ere guztiz salbatzeko gai baita». Hebrearrei 7:25.

Jainkoa gehiago gorai patu behar dugu "bere ontasunagatik eta gizakien seme-alabei egindako lan zoragarriengatik". 107:8 Salmoa. Gure debozio ariketak ez lukete guztiz eskatu eta jasotzean izan behar. Ez gaitez beti pentsatu gure nahietan eta inoiz ez jasotzen ditugun onuetan. Ez dugu gehiegi otoitz egiten, baina eskerrak

emateko sobera ez gara. Jainkoaren errukien etengabeko hartzaileak gara, eta, hala ere, zein esker on gutxi adierazten dugun, zein gutxi goraiipatzen dugun Berak guregatik egin duenagatik.

Antzina, Jaunak agindu zion Israeli, bere zerbitzurako elkartzeko zirenean: «Jainko duzue Jaunaren zuen Jainkoaren aurrean, eta poztuko zarete eskua jartzen duzuen guztiaz, zuek eta zuen etxeek, Jaunak zuen Jainkoak bedeinkatu zaituztenean. ”.

Deuteronomio 12:7. Jainkoaren aintzarako egiten dena alaitasunez

egin behar da, laudorio eta esker oneko abestiekin, ez tristeziatz eta goibeltasunez.

Gure Jainkoa Aita samur eta errukitsua da. Haren zerbitzua ez da ariketa mingarri eta atsekabe gisa ikusi behar. Plazer bat izan beharko luke Jauna gurtzea eta bere lanean parte hartzea. Jainkoak ez luke bere seme-alabek, zeinentzat hain salbazio handia eman zaien, lan-zuzendari gogorra eta zorrotza balitz bezala jokatu. Beraien lagunik onena da; eta gurtzen dutenean, beraiekin egotea espero du, bedeinkatu eta kontsolatzeko, haien

bihotzak pozez eta maitasunez
betez. Jaunak nahi du bere
seme-alabek bere zerbitzuan
kontsolatzea eta bere lanean
gogortasuna baino plazer gehiago
aurkitzea. Bera gurtzera datozenek
bere ardura eta maitasunaren
pentsamendu preziatuak eraman
ditzatela nahi du, eguneroko
bizitzako lan guztietan alai
daitezen, gauza guztietan zintzo eta
zintzotasunez jarduteko grazia izan
dezaten.

Gurutzearen inguruan bildu behar
gara. Kristo eta hura gurutziltzatua
izan behar dute kontenplazioaren,

elkarrizketaren eta gure emoziorik
alaienaren gaia. Jainkoarengandik
jasotzen ditugun bedeinkazio
guztiak gorde beharko genituzke
gure pentsamenduetan, eta bere
maitasun handia konturatzen
garenean prest egon beharko
genuke dena guretzat gurutzean
iltzatuta zegoen eskuan fidatzeko.

Arima zerutik hurbilago igo daiteke
laudorioaren hegoetan. Jainkoa
kantuz eta musikaz gurtzen da
goiko gorteetan, eta gure esker ona
adierazten dugunean zeruko
ostalarien gurtzara hurbiltzen ari
gara. "Laudorioak eskaintzen

dituenak gorai patzen du" Jainkoa.
Salmoa 50:23. Etor gaitezen
poztasun begirunez gure
Sortzaileari, «eskerrak emanez eta
melodiaren ahotsaz». Isaias 51:3.

12. kapitulua—Zer egin zalantzarekin

Askok, batez ere kristau-bizitzan gazteak, eszeptizismoaren iradokizunekin kezkatuta daude batzuetan. Biblian gauza asko daude azaldu ezin dituztenak, ezta ulertu ere, eta Satanek hauek erabiltzen ditu Eskrituretan duten fedea astintzeko, Jainkoaren errebelazio gisa. Galdetzen dute: «Nola ezagutuko dut bide zuzena? Biblia benetan Jainkoaren hitza bada, nola libratuko naiz zalantza eta nahasmen horietatik?».

Jainkoak ez digu sekula sinesteko eskatzen, gure fedea oinarritzeko froga nahikorik eman gabe. Haren existentzia, bere izaera, bere hitzaren egiazkotasuna, gure arrazoimenari erakartzen dion lekukotasunak ezartzen ditu; eta testigantza au ugaria da. Hala ere, Jainkoak ez du inoiz zalantzaren aukera kendu. Gure fedeak frogan oinarritu behar du, ez frogan. Zalantza egin nahi dutenek aukera izango dute; egia ezagutu nahi dutenek, berriz, froga ugari aurkituko dituzte beren fedea oinarritzat hartzeko.

Ezinezkoa da adimen mugatuentzat Infinituaren izaera edo obrak guztiz ulertzea. Adimen zorrotzenari, adimen hezienari, Izaki santu horrek beti egon behar du misterioz jantzia. «Aurkituko al al duzu Jainkoa bilatuz? Aurkitu ahal al duzu Ahalguztiduna perfekzioraino? Zerua bezain altua da; zer egin dezakezu? infernua baino sakonagoa; zer jakin dezakezu?» Job 11:7, 8.

Paulo apostoluak oihukatzen du: «Oi Jainkoaren jakinduriaren eta ezagutzaren aberastasunen sakontasuna! zein ikerezinak diren

haren epaiak, eta haren bideak
ezezagunak!» Erromatarrei 11:33.
Baina "hodeiak eta iluntasunak bere
inguruan" badaude ere,
"zuzentasuna eta epaia dira bere
tronuaren oinarria". Salmoa 97: 2,
RV Orain arte uler ditzakegu
gurekin izandako tratua eta bera
eragiten duten motiboak, botere
infinituarekin batuta mugarik
gabeko maitasuna eta errukia
antzeman ditzagun. Haren xedeak
gure onerako diren bezainbat uler
ditzakegu; eta honetatik haratago
oraindik fidatu behar dugu
ahalguztiduna den eskuaz,
maitasunez betetako bihotzaz.

Jainkoaren hitzak, bere Jainkozko
Egilearen izaerak bezala, izaki
finituek inoiz guztiz ulertu ezin
dituzten misterioak aurkezten ditu.
Bekatua munduan sartzea,
Kristoren enkarnazioa,
birsorkuntza, berpizkundera eta
Biblian aurkezten diren beste
hainbat gai misterio sakonegiak
dira giza adimenak azaltzeko, edo
baita guztiz ulertzeko ere. Baina ez
dugu Jainkoaren hitzaz zalantzan
jartzeko arrazoirik, ezin ditugulako
bere probidentziaren misterioak
ulertu. Mundu naturalean etengabe
inguratzen gaituzte ezin ditugun

misterioez. Bizitza-forma oso xumeenek filosofo jakintsuenak azaltzeko ahalmenik ez duten arazoa aurkezten dute. Nonahi daude mirariak gure kenetik haratago. Orduan, harritu behar al ginateke mundu espiritualean ere badirela ulertu ezin ditugun misterioak? Zailtasuna giza adimenaren ahultasunean eta estutasunean datza soilik. Jainkoak eman dizkigu Eskrituretan beren jainkozko izaeraren froga nahikoa, eta ez dugu haren hitza zalantzan jarri behar, ezin baitugu ulertu bere probidentziaren misterio guztiak.

Pedro apostoluak dio Eskriturretan badaudela "ulertzeko zailak diren gauzak, ikasi gabekoak eta ezegonkorrak direnek... beren suntsipenerako". 2 Pedro 3:16. Eszeptikoek Bibliaren aurkako argudio gisa aldarrikatu dituzte Liburu Santuen zailtasunak; baina honetatik urrun, bere jainkozko inspirazioaren froga sendoa osatzen dute. Jainkoaren konturik edukiko ez balu erraz uler genezakeena baizik; Haren handitasuna eta maiestateak adimen mugatuek ulertuko balute, Bibliak ez lituzke jainkozko agintearen egiaztagiri nahastezinak eramango.

Aurkeztutako gaien handitasunak eta misterioak berak Jainkoaren hitza den heinean fedea bultzatu behar du.

Bibliak egia zabaltzen du soiltasunarekin eta giza bihotzaren behar eta irriketarako egokitzapen perfektuarekin, gogorik landuenak harritu eta liluratu dituena, apal eta kulturarik gabekoei salbamen-bidea antzemateko aukera ematen dien bitartean. Eta hala ere, besterik gabe adierazitako egia horiek hain goratuak, hain zabalak, hain mugagabeak gizakiaren ulermenaren ahalmenetik harago

dauden gaiei eusten diete, non
Jainkoak adierazi dituelako
bakarrik onar ditzakegula. Honela
idekitzen zaigu erredentzio-plana,
arima bakoitzak Jainkoarenganako
damuan eta Jesukristo gure
Jaunarenganako fedean egin behar
dituen urratsak ikus dezan,
Jainkoaren bidetik salbatzeko; hala
ere, hain erraz ulertzen diren egia
horien azpian, Haren aintzaren
ezkututzen diren misterioak daude,
bere ikerketetan gogoa
menderatzen duten misterioak,
baina egiaren bilatzaile zintzoa
begirunez eta fedez inspiratzen
dutenak. Biblia zenbat eta gehiago

arakatu, orduan eta sakonagoa da Jainko biziaren hitza dela eta giza arrazoia makurtzen da jainkozko errebelazioaren maiestatearen aurrean.

Bibliako egia handiak ezin ditugula guztiz ulertu aitortzea gogamen mugatua infinitua atzemateko ez dela aski onartzea da; gizakiak, bere giza ezagutza mugatuarekin, ezin dituela ulertu Omnizientziaren helburuak.

Haren misterio guztiak barneratu ezin dituztenez, eszeptikoek eta fedegabeek Jainkoaren hitza

baztertzen dute; eta Biblia sinesten dutela dioten guztiak ez daude arriskutik libre puntu honetan.

Apostoluak dio: «Kontuz, anaiak, zuetako inor ez dadin izan sinesgabeko bihotz gaiztorik, Jainko biziarengandik aldentzean».

Hebrearrei 3:12. Zuzena da Bibliaren irakaspenak gertutik aztertzea eta "Jainkoaren gauza sakonak" ikertzea, Eskriturretan agerian dauden heinean. 1

Korintoarrei 2:10. "Sekretuak gure Jainko Jaunarenak diren bitartean", "agertzen diren gauzak guri dagozkio". Deuteronomio 29:29.

Baina Satanen lana da adimenaren

ikerketa-ahalmenak okertzea.

Nolabaiteko harrotasuna Bibliako egia kontuan hartzearekin nahastenda, gizonak pazientziarik gabe eta garaituak senti daitezzen,

Eskrituraren zati guztiak asebetetzerik ezin badute azaldu.

Umiliegia da haientzat hitz

inspiratuak ulertzen ez dituztela aitortzea. Ez dira pazientziaz

itxaron nahi Jainkoak egia agertzea komeni den arte. Sentitzen dute

beren giza jakituria nahikoa dela Eskriturak ulertzeko gai izateko, eta

hori egin ezean, ia ukatzen dute haren agintea. Egia da Bibliatik

eratorritako teoria eta doktrina

askok ez dutela oinarririk bere irakaspenean, eta, hain zuzen ere, inspirazio-tenore osoaren aurkakoak direla. Gauza hauek zalantza eta nahaste-mota izan dira gogo askorentzat. Ez dira, ordea, Jainkoaren hitzaren ardura, gizakiak horren perbertsioarena baizik.

Sortutako izakiek Jainkoaren eta Haren obren ulermen osoa lortzea posible izango balitz, orduan, puntu honetara iritsita, ez lukete egiaren beste aurkikuntzarik izango, ez ezagutzaren hazkunderik, ez adimenaren edo bihotzaren garapen

gehiagorik. Jainkoa ez zen gehiago izango gorena; eta gizakiak, ezagutzaren eta lorpenaren mugara iritsita, aurrera egiteari utziko zion. Eskerrak eman diezaiogun Jainkoari ez dela horrela. Jainkoa infinitua da; Harengan daude "jakituriaren eta ezagutzaren altxor guztiak". Kolosarren 2:3. Eta betirako gizakiak beti bilatzen, beti ikasten, eta, hala ere, inoiz ez agortu bere jakinduriaren, bere ontasunaren eta bere boterearen altxorrak.

Jainkoaren asmoa da bizitza honetan ere bere hitzaren egiak beti zabaltzea bere herriari. Ezagutza

hori lortzeko modu bakarra dago. Jainkoaren hitza ulertzea bakarrik lor dezakegu hitza eman zen Espiritu horren argiztapenaren bidez. «Jainkoaren gauzak ez ditu inork ezagutzen, Jainkoaren Espirituak baizik». “Espirituak gauza guztiak ikertzen ditu, bai, Jainkoaren gauza sakonak”. 1 Korintoarrei 2:11, 10. Eta Salbatzaileak bere jarraitzaileei egindako promesa hau izan zen: «Egiazko Espiritua etorri denean, gidatuko zaituzte egia guztietara... Zeren niregandik jasoko du eta erakutsiko du. zuei». Joan 16:13, 14.

Jainkoak gizakiak bere arrazoibide-ahalmenak egikaritzea nahi du; eta Biblia aztertzeak gogamena indartu eta goratuko du beste ikerketek ezin duten bezala. Hala ere, kontuz ibili behar dugu arrazoimena jainkotzeaz, zeina gizateriaren ahultasunaren eta ezintasunaren menpe dagoen. Eskriturak gure adimendurako lainotu nahi ez baditugu, egiarik garbienak ez ukitzeko, izan behar dugu haurtxo baten soiltasuna eta fedea, ikasteko prest, eta Espiritu Santuaren laguntza eskatuz. Jainkoaren boterearen eta jakituriaren zentzuak, eta haren

handitasuna ulertzeko dugun ezintasunaren zentzuak umiltasuna bultzatu behar gaitu, eta haren hitza ireki beharko genuke, haren aurrean sartuko ginatekeen bezala, beldur santuarekin. Bibliara iristen garenean, arrazoiak bere burua baino goragoko autoritate bat aitortu behar du, eta bihotzak eta adimenak makurtu behar dira NI NAIZ handiaren aurrean.

Badira gauza asko itxuraz zailak edo ilunak, Jainkoak argi eta erraz egingo dituenak horrela ulertzea bilatzen dutenei. Baina Espiritu Santuaren gidaritzarik gabe

Eskritura Santuak hausteko edo gaizki interpretatzeko arriskua izango dugu etengabe. Bibliaren irakurketa asko dago irabazirik gabekoa eta kasu askotan lesio positiboa duena. Jainkoaren hitza begirunerik gabe eta otoitz gabe irekitzen denean; pentsamenduak eta afektuak Jainkoarengan finkatzen ez direnean, edo bere borondatearekin bat datozenean, gogoa dudaz lainotuta dago; eta Bibliaren azterketan bertan, eszeptizismoa indartzen da. Etsaiak hartzen ditu pentsamenduen kontrola, eta zuzenak ez diren interpretazioak proposatzen ditu.

Gizonak hitzez eta egitez
Jainkoarekin bat egin nahian ez
dauden bakoitzean, orduan, ikasiak
izan arren, Eskrituraren ulermenean
oker egiteko gai dira, eta ez da
segurua haien azalpenetan fidatzea.
Desadostasunak aurkitzeko Liburu
Santuetara begiratzen dutenek ez
dute izpiritu izpiritua. Ikusmen
distortsionatuarekin zalantza eta
sinesgaitzaren arrazoi asko ikusiko
dituzte benetan argi eta sinpleak
diren gauzetan.

Mozorrotu arren, zalantzaren eta
eszeptizismoaren benetako kausa,
kasu gehienetan, bekatuarekiko

maitasuna da. Jainkoaren hitzaren irakaspenak eta murrizketak ez dira ongi etorriak bihotz harro eta bekatuzalearentzat, eta haren eskakizunak bete nahi ez dituztenak prest daude haren agintea zalantzan jartzeko. Egiara heltzeko, egia ezagutzeko gogo zintzoa eta hari obeditzeko bihotz-gogoa izan behar dugu. Eta espiritu honetan Biblia aztertzeraren etortzen diren guztiek Jainkoaren hitza dela dioten frogari ugari aurkituko dute, eta salbaziorako jakintsu bihurtuko dituen egiak uler ditzakete.

Kristok esan du: «Norbaitek bere nahia egin nahi badu, irakaspenera ezagutuko du». Joan 7:17, RV

Ulertzen ez duzunari buruz galdekatu eta iruzur egin beharrean, kontuan hartu jada distira egiten dizun argiari, eta argi handiagoa jasoko duzu. Kristoren graziaz, bete ezazu zure adimenari argi utzi zaion betebehar guztiak, eta orain zalantzan zaudenak ulertzeko eta betetzeko gai izango zara.

Bada guztiontzat zabalik dagoen froga bat, —hezituena eta analfabetoena—, esperientziaren

froga. Jainkoak bere hitzaren errealitatea, bere promesen egia frogatzera gonbidatzen gaitu. «Jauna ona dela dastatu eta ikusi» eskatzen digu. Salmoa 34:8. Beste baten hitzaren araberakoa izan beharrean, geure burua dastatu behar dugu. Adierazten du: "Eskatu, eta jasoko duzu". Joan 16:24. Haren promesak beteko dira. Inoiz ez dute huts egin; inoiz ezin dute huts egin. Eta Jesusengana hurbiltzen garenean, eta bere maitasunaren osotasunean pozten garenean, gure zalantza eta iluntasuna desagertuko dira haren presentziaren argitan.

Paulo apostoluak dio Jainkoak "ilunpearen boteretik libratu gaituela, eta bere Seme maitearen erreinura eraman gaitu". Kolosarren 1:13. Eta heriotzatik bizitzara igaro den orok gai da "Jainkoa egia dela bere zigiluan jartzeko". Joan 3:33. Berak testigantza dezake: «Laguntza behar nuen, eta Jesusengan aurkitu nuen. Behar guztiak bete ziren, nire arimaren gosea ase zen; eta orain Biblia Jesukristoren agerpena da niretzat. Galdetzen al duzu zergatik sinesten dudan Jesusengan? Niretzat Jainkozko Salbatzaile bat delako.

Zergatik sinesten dut Biblia? Nire arimari Jainkoaren ahotsa dela aurkitu dudalako». Geure baitan izan dezakegu Biblia egia dela, Kristo Jainkoaren Semea dela. Badakigu ez garela maltzurki asmatutako alegiak jarraitzen ari.

Pedrok bere anaiei exijitzen die: «Hazi daitezen Jesukristo gure Jauna eta Salbatzailearen grazian eta ezagutzan». 2 Pedro 3:18.

Jainkoaren jendea grazian hazten ari denean, etengabe bere hitzaren ulermen argiagoa lortuko du. Argi eta edertasun berriak antzemango dituzte bere egia sakratuetan. Hau

elizaren historian egia izan da garai guztietan, eta horrela jarraituko du amaiera arte. "Zintzoen bidea egunsentiko argia bezain da, egun perfekturaino gero eta gehiago distira egiten duena". Esaera 4:18, RV, marjina.

Fedeaz gerora begiratu eta adimena hazteko Jainkoaren konpromisoa atzeman dezakegu, giza ahalmenak jainkozkoarekin bat eginez, eta arimaren ahalmen guztiak argiaren Iturburuarekin zuzenean harremanetan jarritz. Poztu gaitezke Jainkoaren probidentzian nahastu gaituzten guztiak argi geratuko

direlako orduan, ulertzeko zailak diren gauzak orduan aurkituko dute azalpena; eta gure adimen mugatuak nahasmena eta helburu hautsiak baino ez zituen aurkitzen, harmoniarik perfektu eta ederrena ikusiko dugu. «Orain beira batetik ikusten dugu, ilun; baina gero aurrez aurre: orain badakit neurri batean; baina orduan ezagutuko dut nik ere ezagutua naizen bezala». 1 Korintoarrei 13:12.

13. kapitulua—Jaunaz pozten

Jainkoaren seme-alabak Kristoren ordezkari izatera deituak daude, Jaunaren ontasuna eta errukia erakutsiz. Jesusek Aitaren benetako izaera agerian utzi digunez, halaxe agertu behar diogu Kristo bere maitasun samurra eta errukitsua ezagutzen ez duen munduari. «Nik mundura bidali nauzun bezala», esan zuen Jesusek, «Nik ere mundura bidali ditut». «Ni haietan, eta zu nigan; ... munduak jakin dezan zuk bidali nauzula». Joan 17:18, 23. Paulo apostoluak Jesusen ikasleei esaten die: «Agerian

deklaratu zaituzte Kristoren epistola zarela», «guztiek ezagutzen eta irakurrita». 2 Korintoarrei 3:3, 2. Bere seme-alaba bakoitzean, Jesusek gutun bat bidaltzen dio munduari. Kristoren jarraitzailea bazara, Berak bidaltzen dizu gutun bat bizi zaren familia, herrira, kalera. Jesusek, zugar bizi denez, bera ezagutzen ez dutenen bihotzei hitz egin nahi die. Agian ez dute Biblia irakurtzen, edo ez dute entzuten bere orrialdeetan hitz egiten dien ahotsa; ez dute ikusten Jainkoaren maitasuna bere obren bidez. Baina Jesusen benetako ordezkaria bazara, baliteke zure bidez Haren ontasunaz zerbait

ulertzera eramán eta bera
maitatzeko eta zerbitzatzera
irabaztea.

Kristauak argi-eramaile gisa jartzen
dira zerurako bidean. Munduari
islatu behar diote Kristogandik
distiratzén dien argia. Haien
bizitzak eta izaerak halakoak izan
beharko lukete, haien bidez besteek
Kristoren eta Haren zerbitzuaren
ikuskerá zuzena izan dezaten.

Kristo irudikatzen badugu, bere
zerbitzua erakargarria irudituko
zaigu, benetan den bezala. Beren
arimari goibeltasuna eta tristura

biltzen eta marmar eta kexatzen ari diren kristauak besteei Jainkoaren eta kristau bizitzaren irudikapen faltsua ematen ari zaie. Iruditzen dute Jainkoa ez dela atsegin bere seme-alabak zoriontsu izateaz, eta honetan gezurrezko testigantza ematen dute gure Aita zerukoaren aurka.

Satan poztu egiten da Jainkoaren seme-alabak sinesgabetasunera eta etsidurara eramán ditzakeenean. Poztu egiten da Jainkoaren mesfidantza, gu salbatzeko bere borondateaz eta botereaz zalantzan jartzen gaituela ikusteak. Maite du

Jaunak bere probidentziaz kalte egingo digula sentitzea. Satanen lana da Jauna errukirik eta errukirik gabe irudikatzea. Berari buruzko egia oker esaten du. Jainkoari buruzko ideia faltsuz betetzen du irudimena; eta gure Aita zerukoari dagokionez egian egon beharrean, sarriegitan finkatzen dugu gure gogoa Satanasen irudikapen okerretan eta Jainkoaren desohore egiten dugu haren mesfidantzaz eta haren aurka marmar eginez. Satanek inoiz bilatzen du bizitza erlijioso goibel bihurtzea. Neketsu eta zaila agertzea nahi du; eta kristaua bere bizitzan erlijioaren

ikuspegi hori aurkezten duenean,
bere sinesgabetasunaren bidez,
Satanasen faltsukeriaren alde egiten
du.

Askok, bizitzaren bidetik ibiltzen
direnean, beren akats eta hutsegite
eta etsipenetan jasaten dira, eta
haien bihotzak atsekabez eta etsiez
beteta daude. European nengoela,
hau egiten ari zen ahizpa batek,
larritasun handian zegoena, idatzi
zidan, animo hitz batzuk eskatuz.
Haren gutuna irakurri eta hurrengo
gauean lorategi batean nengoela
amestu nuen, eta lorategiaren jabea
zirudien batek bere bideetatik

eramaten ninduen. Loreak biltzen eta haien lurrinaz gozaten ari nintzela, nire ondoan zebilen ahizpa honek bidea oztopatzen ari zitzaizkion ertz desatsegin batzuei arreta deitu zidanean. Han dolua eta dolua zegoen. Ez zen bidetik zihoan, gidari jarraituz, arantza eta arantza artean zebilen baizik. «Oi», negar egin zuen, «ez al da pena bat lorategi eder hau arantzez hondatuta egotea?». Orduan gidak esan zuen: «Utzi arantzak bakean, bakarrik zaurituko zaituzte eta. Bildu arrosak, liliak eta arrosak”.

Ez al dira izan puntu argirik zure esperientzian? Ez al dituzu izan urtaro preziatu batzuk Jainkoaren Espirituari erantzuteko zure bihotza pozaren taupadaka? Zure bizitzako esperientziaren kapitulueta begiratzeko duzunean ez al dituzu orrialde atsegin batzuk aurkitzen? Ez al dira Jainkoaren promesak, lore lurrintsuak bezala, hazten zure bidearen ondoan? Ez al duzu utziko haien edertasuna eta gozotasuna zure bihotza pozez betetzen?

Arantza eta arantzak zauritu eta atsekabetuko zaituzte; eta gauza oiek bakarrik bildu, eta besteei

aurkezten badiezu, ez al al zara,
zeure Jaungoikoaren ontasuna
arbuiatzeaz gain, zure ingurukoak
bizitzaren bidetik ibiltzea
eragozten?

Ez da jakintsua iraganeko bizitza
baten oroitzapen desatsegin guztiak
biltzea —bere gaiztakeria eta
desilusioak—, haien gainean hitz
egitea eta negar egitea, etsipenaz
gainditzen gaituen arte. Arima
etsitua iluntasunez betetzen da,
Jainkoaren argia bere arimatik
itzaltzen eta besteen bidera itzala
jartzen du.

Eskerrak eman Jainkoari aurkeztu
dizkigun irudi distiratsuengatik.
Bildu ditzagun bere maitasunaren
ziurtasun dohatsuak, etengabe
begira ditzagun: Jainkoaren Semea
bere Aitaren tronua utziz, bere
jainkotasuna gizatasunez jantzi,
gizakia Satanasen boteretik libra
dezan; Haren garaipena gure alde,
zerua gizakiei irekiz, giza
ikuspegiari agerian utziz
Jainkotasunak bere aintza erakusten
duen presentzia-gela; eroritako
arraza bekatuak murgildu zuen
hondamen-zulotik altxatu eta
berriro ere Jainko infinituarekin
lotura ekarri zuen, eta jainkozko

proba jasan zuen gure
Redentorearen fediaz, Kristoren
zuzentasunaz jantzia eta bere
tronuraino goratua. —Horiek dira
Jainkoak kontenplatu nahi dizkigun
irudiak.

Jainkoaren maitasunaz zalantzan
jartzen dugunean eta bere
promesetan mesfidatzen dugunean
desohore egiten dugu eta bere
Espiritu Santua atsekabetzen dugu.
Nola sentituko litzateke ama bat
bere seme-alabak etengabe kexatzen
ari balira, beraiekin ongi esan ez
balu bezala, bere bizitza osoa haien
interesak aurrera eramatea eta

erosotasuna ematea izan zenean?
Demagun haren maitasuna
zalantzan jarri behar dutela; bihotza
hautsiko zion. Nola sentituko
litzateke gurasoren bat bere
seme-alabek horrela tratatuta? Eta
nola gure zeruko Aitak errespetatu
gaitzake bere maitasunaz
mesfidatzen garenean, zeinak bere
Seme bakarra ematera eramán baitu
bizia izan dezagun? Apostoluak
idazten du: «Bere Semea barkatu ez
zuenak, baina gu guztiongatik
entregatu zuenak, nola ez dizkigu
harekin ere gauza guztiak dohainik
emango?». Erromatarrei 8:32. Eta,
hala ere, zenbat, beren ekintzez,

hitzez ez bada, esaten ari diren:
«Jaunak ez du hau esan nahi
niretzat. Agian besteak maite ditu,
baina ez nau maite».

Hori guztia zure arimari kalte
egiten ari da; izan ere, esaten duzun
zalantzazko hitz bakoitza Satanasen
tentazioak gonbidatzen ditu;
indartzen ari da zure baitan duda
egiteko joera, eta atsekabetzen
zaituzte aingeru zerbitzariak.
Satanek tentatzen zaituenean, ez
ezazu arnasa zalantza edo iluntasun
hitzik. Haren iradokizunei atea
irekitzea aukeratzen baduzu, zure
burua mesfidantzaz eta galdeketa

errebeldez beteko da. Zure sentimenduak hitz egiten badituzu, adierazten duzun zalantza bakoitzak zeure buruari erreakzionatzeaz gain, besteen bizitzan ernatu eta fruituak emango dituen hazia da, eta baliteke zure hitzen eraginari aurre egitea ezinezkoa izatea. Baliteke zu zeu tentazioaren garaitik eta Satanasen amarrutik errekuperatu ahal izatea, baina zure eraginak hunkituta dauden beste batzuek ezingo dute iradoki duzun sinesgabetasunetik ihes egin. Zein garrantzitsua den indar espirituala eta bizia emango

duten gauza horiek bakarrik hitz egitea!

Aingeruak entzuten ari dira zeruko Maisuari buruz munduari zer berri ematen diozun entzuteko. Izan bedi zure elkarrizketa Aitaren aurrean zure alde erregutzeko bizi dena. Lagun baten eskua hartzen duzunean, Jainkoari gorespina izan dadila zure ezpainenetan eta zure bihotzean. Horrek bere pentsamenduak erakarriko ditu Jesusengana.

Guztiek dituzte probak; jasaten zailak diren atsekabeak, aurre

egiteko gogor tentazioak. Ez esan zure arazoak zure lagun hilkorrei, baina eraman dena Jainkoari otoitzean. Egin arau bat zalantzazko edo etsipenezko hitzik ez esatea. Asko egin dezakezu besteen bizitza alaitzeko eta haien ahaleginak indartzeko, itxaropen eta alaitasun hitzen bidez.

Arima ausart asko dago tentazioak gogor estututa, ia norbere buruarekin eta gaiztakeriaren botereekin ahultzeko prest. Ez desanimatu halakorik bere borroka gogorrean. Anima ezazu bere bidean bultzatuko duten hitz ausart

eta itxaropentsuekin. Horrela, Kristoren argia argitu daiteke zugandik. "Gutako inor ez da bere kabuz bizi". Erromatarrei 14:7. Gure eragin inkontzientearen bidez beste batzuk animatu eta indartu daitezke, edo desanimatu eta uxatu ditzake Kristo eta egiatik.

Asko dira Kristoren bizitzaren eta izaeraren ideia oker bat dutenak. Berotasunik eta eguzkitsurik gabe zegoela uste dute, zorrotza, gogorra eta pozgabea zela. Kasu askotan erlijio-esperientzia osoa ikuspegi goibel horiek koloreztatzen dute.

Askotan esaten da Jesusek negar egiten zuela, baina ez zela inoiz irribarre egiten jakin. Gure Salbatzaillea izan zan, egiazki, Tristurako Gizona, eta atsekabea ezagutua, zeren bere biotza zabaldu baitzuen gizonen gaitz guzietara. Baina bere bizitza bere buruari uko egin eta minez eta arduraz itzala bazen ere, bere izpiritua ez zen zapaldu. Haren aurpegiak ez zuen atsekabearen eta atsekabearen adierazpenik zeraman, baizik eta lasaitasun lasaikoa. Haren bihotza bizi-iturri bat zen, eta noranahi joaten zen atsedena eta bakea, poza eta poza.

Gure Salbatzailea oso serioa eta biziki serioa zen, baina inoiz goibel edo makur. Bera imitatzen dutenen bizitza asmo serioz betea izango da; erantzukizun pertsonalaren zentzu sakona izango dute. Lekutasuna erreprimetua izango da; ez da alaitasun zalapartarik izango, ez txantxa zakarrik; baina Jesusen erlijioak bakea ematen du ibai batek bezala. Ez du pozaren argia itzaltzen; ez du alaitasuna murrizten ezta aurpegi eguzkitsua eta irribarretsua lainotzen. Kristo ez zen zerbitzatzera etorri, zerbitzatzera baizik; eta haren

maitasuna bihotzean erreinatzen denean, haren ereduari jarraituko diogu.

Besteen egintza gaizto eta bidegabeak gogoan gordetzen baditugu ezinezkoa izango dugu Kristok maitatu gaituen bezala maitatzea; baina gure pentsamenduak Kristok gureganako duen maitasun eta erruki miresgarrian barneratzen badira, izpiritu bera irtengo da besteengana. Elkar maitatu eta errespetatu beharko genuke, ikusten utzi ezin ditugun akatsak eta akatsak gorabehera. Umiltasuna

eta norberaren buruarekiko
mesfidantza landu behar dira, eta
besteen akatsekiko samurtasuna
pazientzia. Horrek berekoikeria
murrizten duen guztia hilko du eta
bihotz handiko eta eskuzabal
bihurtuko gaitu.

Salmistak dio: «Konfiantza ezazu
Jaunarengan eta egin ongia; hala
biziko zarete lurrean, eta zinez
elikatuko zarete». Salmoa 37:3.

"Konfiantza Jaunarengan". Egun
bakoitzak bere zamak, kezka eta
nahasmenduak ditu; eta elkartzen
garenean zein prest gauden gure
zailtasunez eta probetaz hitz

egiteko. Hainbeste arazo maileguan sartzen dira, hainbeste beldur askatzen dira, halako antsietate pisua adierazten da, non pentsa liteke ez genuela errukirik, Salbatzaile maitagarririk, gure eskaera guztiak entzuteko prest eta guretzako laguntza behar dugun une bakoitzean. .

Batzuk beti beldur dira, eta zorpetzeko arazoak. Egunero inguratzen dira Jainkoaren maitasunaren erakusgarri; egunero bere probidentziaren dohainez gozatzen ari dira; baina gaur egungo bedeinkapen hauek ez

dituzte kontuan hartzen. Haien gogamenak etengabe ari dira etortzeko beldur den zer bait desatsegin batean; edo zailtasun batzuk benetan egon daitezke, txikia izan arren, begiak itsutzen dizkiela esker ona eskatzen duten gauza askoren aurrean. Aurkitzen dituzten zailtasunek, haien laguntzaren iturri bakarra den Jainkoarengana eramane beharrean, Harengandik bereizten dituzte, ezinegona eta mina pizten dutelako.

Ondo al dugu horrela sinesgabe izatea? Zergatik izan behar dugu eskergabe eta mesfidati? Jesus da

gure laguna; zeru guziak gure ongizateaz interesatzen da. Ez genuke utzi behar eguneroko bizitzako nahasmen eta kezkak gogoa aztoratu eta kopeta lainotzen. Egiten badugu beti izango dugu zer edo zer haserretu eta gogaitzeko. Ez dugu indultatu behar eta higatzen gaituen eskakizun bat, baina probak jasaten laguntzen ez gaituena.

Negozioetan nahastuta egon zaitezke; zure aurreikuspenak gero eta ilunagoak izan daitezke, eta galtzeko mehatxua izan dezakezu; baina ez zaitez desanimatu; bota zure ardura Jainkoaren gainera, eta

egon lasai eta alai. Otoitz ezazu jakinduria zure aferak diskrezioz kudeatzeko, eta horrela galerak eta hondamendiak saihesteko. Egin ahal duzun guztia zure aldetik emaitza onak lortzeko. Jesusek bere laguntza agindu du, baina ez gure ahaleginaz aparte. Gure Laguntzailean konfiantzaz, ahal duzun guztia egin duzunean, onartu emaitza alai.

Ez da Jainkoaren borondatea bere herria kontu handiz pisua izatea. Baina gure Jaunak ez gaitu engainatzen. Ez digu esaten: «Ez izan beldurrik; ez dago arriskurik

zure bidean». Badaki probak eta arriskuak daudela, eta argi eta garbi tratatzen gaitu. Ez du proposatzen bere herria bekatu eta gaiztoaren mundutik ateratzea, baina inoiz hutsik ez duen aterpe batera seinalatzen du. Bere ikasleentzat egin zuen otoitza hau izan zen: "Ez dut otoitz haiek mundutik kendu ditzazun, baizik eta gaitzetik gorde ditzazun". «Munduan», dio, «tribulazioa izango duzue: baina anima zaitezte; Mundua gainditu dut». Joan 17:15; 16:33.

Mendiko bere sermoian, Kristok bere ikasleei ikasgai preziatuak

eman zizkien Jainkoarengan
konfiantza izateko beharrari buruz.
Ikasgai hauek Jainkoaren
seme-alabak adin guztietan
bultzatzeko diseinatu ziren, eta
gure garaira instrukzioz eta
erosotasunez beteta iritsi dira.
Salbatzaileak zeruko hegaztietara
seinalatu zituen bere
laudorio-kantak astintzen zituzten
bitartean, ardura-pentsamenduz
bete gabe, "ez baitute ereiten, ez
biltzen". Eta, hala ere, Aita handiak
haien beharrianak ematen ditu.
Salbatzaileak galdetzen du: "Ez al
zarete haiek baino askoz hobeak?"
Mateo 6:26. Gizonaren eta piztiaren

Hornitzaile handiak bere eskua irekitzen du eta bere izaki guztiak hornitzen ditu. Zeruko txoriak ez daude haren oharpenaren azpian. Ez du janaria beren fakturretan sartzen, baina haien beharretarako hornitzen du. Berak sakabanatu dituen aleak bildu behar dituzte. Haien habi txikietarako materiala prestatu behar dute. Euren kumeak elikatu behar dituzte. Kantuz irteten dira euren lanera, zeruko zuen Aitak elikatzen baititu. Eta "ez al zarete haiek baino askoz hobeak?" Ez al zarete, gurtzaile adimentsu eta espiritual gisa, zeruko txoriak baino balio handiagoa? Ez al du gure

izatearen Egileak, gure bizitzaren
Zaintzaileak, bere jainkozko irudian
eratu gintuenak, gure beharrizanei
aurre egingo al diegu beragan
fidatzen bagara?

Kristok bere ikasleei soroko
loreetara zuzendu zituen,
oparotasun aberatsean hazten eta
zeruko Aitak eman zien edertasun
sinplean dizdira, gizakiarekiko
zuen maitasunaren adierazpen gisa.
Hark esan zuen: "Kontuan izan
zelaiko liliak, nola hazten diren".
Lore natural hauen edertasuna eta
sinpletasuna Salomonen distira
baino handiagoa da. Artearen

trebetasunak sortutako jantzirik
ederrenak ezin du jasan Jainkoaren
sorkuntzaren loreen grazia
naturalarekin eta edertasun
distiratsuarekin. Jesusek galdetzen
du: «Jainkoak horrela jantziko balu
gaur egungo belarra, eta bihar
labean botako dena, ez al zaituzte
askoz gehiago jantziko, fede
gutxikook?». Mateo 6:28, 30.
Jainkoak, Jainkozko Artistak, egun
batean galtzen diren lore soilei
beren kolore delikatuak eta
askotarikoak ematen badie, zenbat
ardura handiagoa izango du bere
irudira sortuak direnentzat?
Kristoren ikasgai hau, fedegabeko

bihotzaren pentsamendu
kezkagarriari, nahasmenduari eta
zalantzari errieta bat da.

Jaunak bere seme eta alaba guztiak
zoriontsu, baketsu eta esaneko izan
lituzke. Jesusek dio: "Nire bakea
ematen dizuet: ez munduak ematen
duen bezala, ematen dizuet. Ez bedi
zure bihotza larritu, ez bedi
beldurrik izan». "Gauza hauek esan
dizkizut, nire poza zuetan gera
dadin eta zure poza betea izan
dadin". Joan 14:27; 15:11.

Motibo berekoietatik bilatzen den
zoriona, betebeharraren bidetik

kanpo, orekatua, gorabeheratsua eta iragankorra da; igarotzen da, eta arima bakardadez eta tristuraz betetzen da; baña poza eta poztasuna dago Jainkoaren zerbitzuan; kristaua ez da bide zalantzagarrietan ibiltzen uzten; ez zaio damu eta desilusio alferrik geratzen. Bizitza honetako plazerrik ez badugu oraindik poz-pozik egon gaitezke haragoko bizitzara begira.

Baina hemen ere kristauek izan dezakete Kristorekin komunikatzeko poza; izan dezakete haren maitasunaren argia, haren presentziaren betiko erosotasuna.

Bizitzako urrats bakoitzak
Jesusengana gerturatu gaitzake,
bere maitasunaren esperientzia
sakonagoa eman diezaguke eta
bakearen etxe dohatsura pauso bat
gerturatu gaitzake. Orduan ez
dezagun gure konfiantza baztertu,
baizik eta ziurtasun irmoa, inoiz
baino irmoago. «Orain arte Jaunak
lagundu digu», eta azkenera arte
lagunduko digu. 1 Samuel 7:12.

Begira ditzagun zutabe
monumentaletara, Jaunak gu
kontsolatzeko eta suntsitzailearen
eskuetatik salbatzeko egin
duenaren oroigarri. Gorde ditzagun
gure oroimenean Jainkoak erakutsi

dizkigun erruki samur guztiak,
garbitu dituen malkoak, baretu
dituen minak, larritasunak
kenduak, beldurrak uxatu, beharrak
beteak, emandako bedeinkapenak,
horrela indartuz. geure burua gure
erromesaldiaren hondarrean
aurrean dugun guztiagatik.

Ezin dugu etorkizuneko gatazkan
nahasmendu berriak ikusi, baina
iraganekoari zein etorriko denari
begiratu diezaiokegu, eta esan:
«Orain arte Jaunak lagundu gaitu».
"Zure egunak bezala, hala izango da
zure indarra". Deuteronomio 33:25.
Epaiketak ez du gaindituko hura

jasateko emango diguten indarra.
Har dezagun orduan gure lana
aurkitzen dugun tokian, etor
daitekeen edozer, epaiketaren
araberako indarra emango dela
sinetsita.

Eta pixkanaka zeruko atea irekiko
dira Jainkoaren seme-alabak
sartzeko, eta aintza Erregearen
ezpainenatik bedeinkapena haien
belarrietara eroriko da musikarik
aberatsena bezala: «Zatozte, nire
Aitaren bedeinkatuak, oinordetzan
hartu prestaturiko erreinua.
zuentzat munduaren sorreratik».
Mateo 25:34.

Orduan erredimituak ongi etorriak izango dira Jesusek prestatzen ari den etxean. Han ez dira haien lagunak izango lurreko gaiztoak, gezurtiak, idolatroak, zikinak eta sinesgabeak; baina Satanas garaitu eta jainkozko graziaren bidez pertsonaia perfektuak osatu dituztenekin elkartuko dira. Hemen afflitzen dituen joera bekatari oro, inperfekzio oro, Kristoren odolaz kendua izan da, eta bere aintzaren bikaintasuna eta distira, eguzkiaren distira gainditzen duena, ematen zaie. Eta edertasun moralak, bere izaeraren perfekzioak distira egiten

du haien bidez, kanpoko distira hori askoz gaintitzeko balio baitu. Akatsik gabe daude tronu zuri handiaren aurrean, aingeruen duintasuna eta pribilegioak partekatuz.

Bere izan daitekeen oinordetza loriatsua ikusita, «zer emango du gizakiak bere arimaren truke?». Mateo 16:26. Pobreia izan daiteke, baina bere baitan ditu munduak inoiz eman ezingo lukeen aberastasuna eta duintasuna. Bekatutik erredimitutako eta garbitutako arima, Jainkoaren zerbitzura eskainitako ahalmen

noble guztiekin, gainditzeko balio
du; eta poza dago zeruan
Jainkoaren eta aingeru sainduen
aurrian erredimitutako arima baten
gañean, triunfo santuaren
kantuetan adierazten den poza.